

هر سه میدانی علی شوکلین که کامپرسور را داشت. طول دیوار از طرف همین سه پرده بود. در این میان دیوار از طرف جنوبی دارای چهار پنجه بود و دیوار از طرف شمالی دارای چهار پنجه نبود. دیوار از طرف جنوبی دارای چهار پنجه بود و دیوار از طرف شمالی دارای چهار پنجه نبود. دیوار از طرف جنوبی دارای چهار پنجه بود و دیوار از طرف شمالی دارای چهار پنجه نبود.

۶۱	مسجد	۲۶-۳-۵
۶۲	میدان	۷۷-۳-۵
۶۲	یخچال	۲۸-۳-۵
۶۲	متفرقه	۹۴-۳-۵
۶۲	-پي نوشت	
۶۴	نقشه دارالسلطنه تبريز ۱۳۲۷ هـ.ق. / ۱۹۱۰ م. (اسدالله خان مراغه‌ای)	۱-۶
۶۴	شرح توضیفی نقشه	
۶۶	اسمی اینیه	۱-۶
۷۰	جدول معرفی فضاهای بازار	۲-۱-۶
۷۱	اطلاعات داخل من نشنه	۳-۱-۶
۷۱	اماكن عمومي و دولتي	۱-۳-۱-۶
۷۱	باغ	۲-۳-۱-۶
۷۱	بقهه	۳-۳-۱-۶
۷۱	بل	۴-۳-۱-۶
۷۱	تکيه و مسجد	۵-۳-۱-۶
۷۲	جاده ها و خطوط ارتباطی	۶-۳-۱-۶
۷۲	دوازه	۷-۳-۱-۶
۷۲	قيرستان	۸-۳-۱-۶
۷۲	کليسا و مدارس اقلیت های مذهبی	۹-۳-۱-۶
۷۲	کوچه و دربند	۱۰-۳-۱-۶
۷۳	محلات	۱۱-۳-۱-۶
۷۳	میدان	۱۲-۳-۱-۶
۷۳	واحدهای تولیدی و کارگاهها	۱۳-۳-۱-۶
۷۴	-پي نوشت	
۷۵	جمع بندی و نتيجه گيري	
۷۶	منابع	A
۷۷	پيوست	۹

۴	نقشه سیل تبریز ۱۲۸۸ هـ. ق. ۱۸۸۹ م.
۳۵	۱-۴. شرح توصیفی نقشه
۴۳	-پی نوشت
۴۴	نقشه دارالسلطنه تبریز ۱۲۷ هـ. ق. ۱۸۸۰ م. (قرابه داغی)
۴۴	۱-۵. شرح توصیفی نقشه
۴۷	۲-۵. مشخصات عمومی نقشه
۵۳	۳-۵. اطلاعات داخل متن نقشه
۵۳	آسیاب. ۱-۳-۵
۵۴	بازارچه. ۲-۳-۵
۵۴	باغ و مزرعه. ۳-۳-۵
۵۶	مقبره. ۴-۳-۵
۵۶	بل. ۵-۳-۵
۵۶	تکیه. ۶-۳-۵
۵۷	توبخانه. ۷-۳-۵
۵۷	جه خانه. ۸-۳-۵
۵۷	حرم خانه. ۹-۳-۵
۵۷	حصار. ۱۰-۳-۵
۵۷	حمام. ۱۱-۳-۵
۵۷	خانه. ۱۲-۳-۵
۵۸	دروازه. ۱۳-۳-۵
۵۸	رودخانه. ۱۴-۳-۵
۵۸	سریازخانه. ۱۵-۳-۵
۵۸	سیالاب. ۱۶-۳-۵
۵۸	طويله. ۱۷-۳-۵
۵۹	قبرستان. ۱۸-۳-۵
۵۹	قرارول خانه. ۱۹-۳-۵
۵۹	کارخانه. ۲۰-۳-۵
۵۹	کاروانسرا. ۲۱-۳-۵
۵۹	کالسکه خانه. ۲۲-۳-۵
۵۹	کوچه و کوچه باغ. ۲۳-۳-۵
۶۰	محله. ۲۴-۳-۵
۶۱	مدرسه. ۲۵-۳-۵

۱	پیشگفتار قدرتانی
۲	
۳	
۱۳	نقشهٔ مینیاتوری مطراق چی (۹۴۰-۹۴۲ هـ. ق/ ۱۵۳۶-۱۵۳۳ م.)
۱۵	۱- شرح توصیفی نقشه
۱۵	- پی‌نوشت
۱۶	نقشهٔ ترده‌زل - فابویه (۱۲۰۷-۱۲۰۸ هـ. ق/ ۱۸۰۷-۱۸۰۸ م.)
۱۸	۱- شرح توصیفی نقشه
۱۹	۱-۱. اسامی نوشته‌شده روی نقشه به تفکیک نوع کاربری
۱۹	۱-۱-۱. ارک
۱۹	۱-۱-۲. بازار
۱۹	۱-۱-۲. تکیه
۱۹	۱-۱-۲. حمام
۱۹	۱-۱-۲. خانه
۱۹	۱-۱-۲. دروازه
۱۹	۱-۱-۲. قبرستان
۱۹	۱-۱-۲. کاروانسرا
۱۹	۱-۱-۲. کوچه
۱۹	۱-۱-۲. محلات
۱۹	۱-۱-۲. مدرسه
۱۹	۱-۱-۲. مسجد
۱۹	۱-۱-۲. میدان
۲۲	نقشه‌های حومه و استحکامات شهر تبریز (۱۲۲۷ هـ. ق/ ۱۸۲۷ م.)
۲۲	۱- شرح توصیفی نقشه ها
۲۲	۱-۱-۳. شرح توصیفی نقشه حومه شهر
۲۲	۱-۱-۳. اطلاعات مربوط به راهها
۲۵	۱-۱-۳. اطلاعات مربوط به رسته‌ها
۲۵	۱-۱-۳. اطلاعات مربوط به کوه‌ها
۲۵	۱-۱-۳. اسامی روذخانه‌ها
۲۵	۱-۱-۳. اسامی خاص اینبه و مکان‌های متفرقه
۲۷	۲-۱-۳. شرح توصیفی نقشه استحکامات شهر
۲۷	- پی‌نوشت

سابقه مدارک عمده‌ای که در زمینه شناساندن و انتقال میراث داشت تاریخی - جغرافیایی درباره اجتماعات شهری در جامعه اسلامی نوشته‌اند به قرنها سوم تا پنجم هجری برمی‌گردد. منابعی مکتوب و به ندرت ترسیمی از وضعیت شهرهای آن دوران که می‌توان در آثار جغرافی دانان، تاریخ‌نگاران، سیاحان، منجمان و ریاضی دانان یافت، به گونه‌ای که هر کدام از این شخصیت‌ها به فراخور نیاز و تخصص خود مبادرت به نگارش و یا ترسیم این مراکز همت گمارده‌اند و روشن است که آثار نوشتاری به دلیل وضعیت کتابت و رونویسی از آنها در زمان‌های مختلف نسبت به گونه‌های ترسیمی دوام و بقای بیشتری داشته‌اند.

امروزه در مؤسسات اجرایی نظیر شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران که تلاش در ارتقا و بهبود کیفیت محیط شهری در مراکز قدیمی و تاریخی را به عنوان مهمترین وظيفة خود قلمداد می‌کند، آگاهی از وضعیت پیشین شهرها به عنوان بستری مهم برای اقدامات آتی به حساب می‌آید و بدین‌جهت است شناخت از تحولات کالبدی در زمان‌های گذشته شهر در پنهان جغرافیایی آن زمینه‌ای مناسب برای آینده نگری و ترسیم راه‌های توسعه و تحول آینده محسوب می‌شود.

در این راه، به دلیل پراکندگی مکان‌های شهری در حوزه‌های اقلیمی گوناگون ایران و شاخصه‌های فرهنگی محیط زندگی، «نقشه» مجموعه‌پیچیده از عناصر و عوامل گوناگون و مهمترین مدرک مطالعه و شناخت شهرهای تاریخی است که لذت سیر در آن هم‌سنگ با سفری خیال‌انگیز به درون شهری باشد. هر چند که نقشه از زبان و بیان تصویری خاصی برخوردار است و آشنایی با آن زبان به درک بهتر از نقشه‌کمک می‌کند.

تاكنون از شهرهای ایران، نقشه‌های قدیمی به صورت پراکنده ارائه شده و یا مؤسسهٔ کارتوگرافی سحاب با همکاری سازمان میراث فرهنگی کشور اهتمام به چاپ مجموعه‌ای از نقشه‌های تاریخی شهرهای ایران نموده است. ولی می‌توان اعلام کرد که کتاب حاضر یکی از اولین گام‌ها در معرفی نقشه‌های موجود تاریخی از یک شهر می‌باشد که تبریز اختصاص یافته است، کتابی با عنوان معروف نقشه‌های تاریخی تبریز:

کتاب پیش رو که به یاری پژوهشگران سختکوش آقایان دکتر فرهاد فخاری تهرانی، مهندس فرامرز پارسی، مهندس امیر بانی مسعود با پشتکار و صرف وقت و حوصله زیاد از نقشه‌های تبریز گردآوری شده است، اولین کار در این زمینه توسط شرکت عمران و مسکن سازان منطقه شمال غرب به چاپ رسیده است. کتابی از مجموعه نقشه‌های قدیمی شهر تبریز از دیرباز تا دوره قاجار. روشن است که ارایه آثار گذشته‌گان هیچ گاه پایانی ندارد و همواره با دستیاری به مدرکی قدیمی اطلاعات موجود نیاز به بررسی و بازنگری خواهد داشت، همان گونه که نقشه‌های این کتاب نیز بر حسب تاریخ ترسیم نقشه، اطلاعات ارایه شده قبلی را مورد بازنگری قرار داده است. ضمن آرزوی توفيق برای این عزیزان، امیداست که چاپ این کتاب به اصطلاح فتح بابی در راه ارایه نقشه‌های تاریخی هر شهر باشد و زمینه را برای مطالعات دقیق در این زمینه فراهم آورد.

پیشگفتار

کتاب حاضر چکیده طرح پژوهشی است با همین عنوان، که به سفارش شرکت عمران و بهسازی شهری ایران «مادر تخصصی» وزارت مسکن و شهرسازی انجام شد. هدف از این پژوهش، گردآوری، تحلیل و توصیف تمامی نقشه‌های تبریز تا پایان دوره قاجار بود تا از این رهگذر، برای پژوهندگان معماری، شهرسازی و جغرافیاکه می‌خواهند در حوزه‌های گوناگون شهر تبریز، مطالعه کنند، مرجع موثقی فراهم آمد. با این هدف در گام نخست تلاش شد تا کلیه نقشه‌هایی که مربوط به شهر تبریز بوده و با هر عنوانی تهیه شده است گردآوری شود. در این راه ۱۴ نقشه، شناسایی گردید. پس از آن سعی شد تا اصالت این نامها بررسی گردد. آیا نقشه‌ای که به نام روستها مشهور است واقعاً توسط آنها تهیه شده؟ آیا نقشه‌آلمانها نیز چنین حالتی دارد؟ اگرنه تهیه کننده نقشه اصلی کیست؟ در این راه نشانه‌ها و علایم نقشه‌ها، نوع خطوط و نوشتار نقشه‌ها ملک مقایسه قرار گرفت و اصالت عناوین مشخص گردید. گام بعدی مشخص نمودن نقشه‌های تهیه شده در پی عملیات میدانی و براساس اطلاعات روز و تمايز آنها از نقشه‌هایی که بدون عملیات میدانی و با نسخه برداری از روی نقشه اصلی تهیه شده‌اند، بوده است. از میان نقشه‌های مورد مطالعه ۷ نقشه با مشخصه برداشت میدانی تشخیص داده شد. این کار قطعاً برای پژوهشگرانی که با وسایل کارشناسانه به اطلاعات استناد می‌کنند حائز اهمیت است.

در ادامه روند پژوهش مطالعه بر روی نقشه‌های فوق الذکر متمرکز گردید و با توجه به حجم بالای نشانه‌ها و مطالب مورد توجه به نسبت نقشه‌های امروزی، این نقشه‌ها، به عنوان متنی پیچیده در نظر گرفته شد که مکیت و کیفیت اطلاعات آنها متواند مطالعه کننده را با دشواری هایی نیز روبرو کند. بنابراین کوشیده شد تا با لایه بندی این اطلاعات و تقسیم موضوعی آنها خواندن نقشه‌ها را ساده تر شود و امکان مطالعه آماری و نیز انجام تحلیل‌های موردنی برای پژوهشگران فراهم آید. کار لایه بندی اطلاعات بر روی نقشه‌هایی که اصل تشخیص داده شده بود، انجام شد و این امکان آمد که پژوهشگران بنویند با ترکیب لایه‌های مورد نظر خود مفاهیم جدیدی را استنتاج نمایند و این طریق با طرح دیدگاه‌های جدید، اطلاعات و تحلیلهای جدیدی از نقشه‌ها آورد. در کتاب حاضر با توجه به طولانی بودن مطالب و استدلالهای پژوهشی سعی شد تا با خلاصه کردن مطالب پژوهش در حوصله یک کتاب قرار گیرد. بنابراین با آوردن نقشه‌های اصل، استدلالهای راکه برای اصالت آنها لازم بود ارائه و میسوس به توصیف نقشه پرداخته شد تا خواننده با مطالعه این سطور آشنایی لازم با متن و نظام نشانه شناسانه نقشه را بدست آورد و در نهایت اطلاعات آماری نقشه ارائه گردید.

از طرفی کلیه فعالیت‌های انجام شده جهت گردآوری نقشه‌ها، در جدولی خلاصه شد و در انتهای کتاب، سایر نقشه‌ها جهت استفاده هر چه بیشتر محققین، دربخش پیوست ارائه شده است. قابل ذکر است لایه بندی اطلاعات در این طرح پژوهشی از با اهمیت ترین فعالیت‌های انجام شده محسوب می‌شود که تنها جنبه آماری آن در کتاب ارائه شده است. چنانچه امکان ارائه نقشه‌های تولید شده از این روش در کتاب وجود داشت، حجم کتاب به چند برابر حجم فعلی افزایش می‌یافت، لذا با این قصد که در آینده این فعالیت که با نرم افزارهای خاصی انجام شده است در قالب لوح فشرده (CD) ارائه گردد، از آوردن آن در کتاب خودداری شد و بدینهی است که علاقه مندان قبل از تهیه این لوح فشرده قادر خواهند بود با مراجعت به اصل این پژوهش که در شرکت عمران و بهسازی شهری ایران «مادر تخصصی» شرکت عمران و مسکن سازان منطقه شمالغرب موجود است، نیازهای مطالعاتی خود را برآورده سازند.

نقشهٔ مینیاتوری مطراق‌چی^۱ (۹۴۰-۹۴۲ هـ. ق. / ۱۵۳۶-۱۵۳۳ م.)

Miniature map of Matraqchi (1537-1538 A. D.)

بعضی از صفحات مصور این نسخه، دارای متن نوشتاری است و برخی از آنها در بردارنده تصویریک، دو، و حتی سه منزل اند؛ گاهی هم تصویر شهرهای بزرگ سراه لشکر عثمانی، چون تبریز و سلطانیه، و نیز قصبه در جزین دو صفحه را اشغال کرده‌اند.

این کتاب، در کل دارای سه بخش است:

۱. مقدمه، شامل توضیح اهداف لشکرکشی و نام قلاع تسخیر شده؛
۲. توضیحی درباره تقسیم‌بندی هفت اقلیمی زمین، و بیان موقعیت ممالک و شهرهای:
۳. بخش مشتمل بر نامهای، تصاویر منزل مسیر لشکرکشی از استانبول تا تبریز و بغداد، و بر عکس.

به نظر پروفسور یوردایدین: «تصاویر بر اساس عینیات ترسیم شده‌اند. ولی نباید فراموش کرد که آنها گاهی با رجوع به تصاویر ذهنی و بداشت‌های سریع در طول لشکرکشی، همانگونه که در نقاشی‌های ایرانی معمول است کشیده شده‌اند، و زمانی دیگر با خطوط اصلی و شماتیک که عموماً در مکان اصلی خود نیستند. به طور مثال اکثرب پل هاشمی یکدیگرند. ولی با وجود این در بین بنایهای که تصویر شده‌اند آنها که تاکنون برای مانده‌اند کاملاً قابل تشخیص می‌باشد».^۲

پروفسور یوردایدین عقیده دارد که در شوه نقاشی‌های عثمانی، تصاویر به دنیا عادی و زندگی مردم خیلی و استثنائی، و زندگی واقعی و هنر و فرهنگ عثمانی را نشان می‌دهند.

والتردی، پژوهشگر آمریکایی، جزئیات نقشهٔ استانبول به قلم نصوح را بررسی کرده است. عنوان این بررسی «طرح معماری استانبول در قرن شانزدهم» است، و پژوهشگر تلاش کرده بنایهای به تصویر درآمده را با واقعیت موجود مقایسه کند. به نظر اوی، برخی آرامگاهها، به خصوص آنها که در شهرهای بزرگ قرار دارند، از دیدگاه معماری و توپوگرافی با واقعیت مطابقت دارند؛ اگرچه از میان آنها برخی یکدیگر شبیه و زیده نگاشتی اند. به این ترتیب، تصاویر شهرهای استانبول، دیاریک، تبریز، سلطانیه و بغداد برای پژوهشگران تاریخ معماری حاوی نکات ارزشده‌ای هستند.^۳

کتاب بیان منزل^۴، بخشی از کتاب از سلیمان نامه است که خود بخشی از کتاب تاریخ سلیمان قانونی، سلطان عثمانی به شمار می‌آید. این کتاب، شرح مصور منزل مسیر لشکرکشی سلیمان قانونی از استانبول به ایران غربی و عراق، و بازگشت به استانبول است. سلطان عثمانی، در جریان سالهای ۹۴۰-۹۴۲ هـ. ق. (۱۵۳۳-۱۵۳۶ م) به ایران لشکرکشی کرده است؛ از طریق خوی، تبریز، زنجان، سلطانیه، همدان و قصر شیخیان، تا تعداد پیش رفته، سپس از راه شهر زور، بانه، بوکان، مراغه و سعیدآباد به تبریز بازگشته است؛ آن گاه در تعقیب شاه طهماسب صفوی بار دیگر تا نزدیکی همدان پیش تاخته و سرانجام از طریق تبریز خاک ایران را ترک کرده است. نصوح مطراق‌چی، از همراهان سلطان، ضمن تهیه گزارشی از این لشکرکشی، اغلب منزلهای مسیر حرکت اردوی عثمانی را به تصویر کشیده و در کتاب بیان منزل عراقین سلیمان خان خود ثبت کرده است. نسخه موجود بیان منزل^۵، کتابی است ۱۹ ورقی (صفحه‌ای) که هم اینک در کتابخانه مرکزی دانشگاه استانبول نگهداری می‌شود. این نسخه به احتمال زیاد نسخه‌ای منحصر به فرد است که به دست شخص نصوح مطراق‌چی برای کتابخانه سلیمان تهیه شده است. نوشتهٔ مینیاتورهای آن به احتمال زیاد در سال ۱۵۳۷-۱۵۳۸ هـ. ق. (۱۵۳۷-۱۵۳۸ م) تهیه و به شخص سلطان و کتابخانه دربار قدیم تقدیم شده‌است. در سال ۱۳۷۹ شمسی، بخش ایران این کتاب، به کوشش رحیم رئیس نیا، و از سوی سازمان میراث فرهنگی چاپ و منتشر شده است.

قطع نسخهٔ یادشده ۲۳۰×۳۱۵ میلیمتر، و قسمت اشعار شده یعنی صفحات حاوی تصاویر و نوشته، ۲۰×۱۳۰ میلیمتر، و هر صفحهٔ نوشته مشتمل بر ۲۷ سطر است. صفحهٔ از ۲۱۸ از صفحهٔ موجود اثر مصور است. صفحهٔ از این صفحات مصور، مینیاتورگونه‌ای را در بر می‌گیرند که دربارهٔ منزلی است که در داخل مرازهای فعلی ایران قرار دارد.

در مورد «نصوح سلاحدی» نگارگر نقشه‌های کتاب بیان منزل اطلاعات چندانی در دست نیست. همین قدر مشخص است که «نصوح سلاحدی» ملقب به «مطراق‌چی» نقشه‌بدار، نقاش و ریاضی دان مسلمان اهل بوسنی بوده و بین سالهای ۱۵۳۷-۳۸ میلادی به ترسیم این نقشه مبادرت ورزیده است.

Miniature map of Matraqchi (1537-1538 A. D.)

مأخذ: نصوح مطراقچی

نقشه مینیاتوری مطراقچی

۱-۱. شرح توصیفی نقشه

شهر در میان بارویی مستطیل شکل با گوشه‌های گرد شده، محصور شده است. چهار دروازه به جهت داخل بارو تعییه شده، و دروازه بخش حکومتی از سایر دروازه‌ها بزرگتر است.

رودخانه‌ای شهر را به دو قسمت تقسیم کرده است. تراکم ساختمان‌ها در سمت راست رودخانه نسبت به سمت چپ آن پیشتر است. به احتمال زیاد، سمت چپ با تراکم ساختمانی کمتر، به ساختمان‌های حکومتی تعلق دارد که مجموعه صاحب‌آباد تبریز نیز در آن منطقه واقع است. در قسمت بالای این مجموعه، مسجدی مشاهده می‌شود که احتمالاً مسجد شاه طهماسب^۹ است. در غرب این مسجد، مجموعه کاخ و میدان بزرگی به چشم می‌خورد که به دلیل وجود دو دروازه در شمال و جنوب آن به احتمال بسیار قوی میدان صاحب‌آباد بوده است. در داخل میدان، میدان چوگانی دیده می‌شود که بنا به توصیفات جهانگردان، بخصوص شاردن، نمایشگاهی از جمله شعبده‌بازی، چشم‌بندی، کشتی گیری و... در این میدان انجام می‌شده.^۷

در غرب میدان مبارکه بلندی (احتمالاً چوچی) دیده می‌شود. در این نقشه، در قسمت شمالی رودخانه دو باغ حصاردار قابل رویت است. در این با غفاره رودخانه سوزنی برگ از درختان پهن برگ جدا شده‌اند. درختان پهن برگ با شکوفه مشخص‌اند. نظر به این که شیوه ترسیم درختان در این نقشه با ترسیم درختان در نقشه اپهه و سلطانیه فرق می‌کند، به نظر می‌رسد تهیه‌کننده به گونه درختان توجه داشته و صرفًا به عنوان یک نماد گرافیکی با آن برخورده است. آنچه‌که این کتاب، تنها سندی است که وضعیت فضای سبز را با نوع درخت‌کاری شخص می‌کند، از بررسی آن می‌توان نتیجه گرفت که فضای سبز شهر تبریز دران دوره چشمگیر بوده است. رودخانه ترسیم شده در وسط شهر، به احتمال زیاد رودخانه مهران رود است که به سمت جنوب شرقی امتداد یافته است. امتداد این رود در بایان این نقشه نیز دیده می‌شود.

بنچ پل روی رودخانه قابل مشاهده است. پلهای ترسیم شده نوعی (تیپ) اند و تعداد دهنه‌های آنها با وضع موجود نمی‌خواهد. در بالای نقشه، با توجه به نحوه قرارگیری رودخانه، چهت جریان رودخانه مهران رود به سمت شرق است. خانه‌های ترسیم شده به صورت سقف صاف و اکثر آنها دو طبقه‌اند؛ در طبقه اول این خانه‌ها فقط در وروید مشاهده می‌شود، و پنجره‌ها در طبقه بالا قرار دارند.

بنهای بیش از دو طبقه مربوط به مساجد و کاخ‌ها هستند، و تعدادی بنا نیز به ساختمانهای رواق مانندی شبیه‌اند که به احتمال زیاد نشانه بازار است. دلیل عدمه این امر قرارگیری این ساختمانها به صورت خطوط طولانی شمالی - جنوبی در جنوب رودخانه مهران رود و مسجد شاه طهماسب است.

بی‌نوشت

۱. فرهاد فخار تهرانی، فرامرز پارسی، امیریانی مسعود، طرح پژوهشی «بازخوانی نقشه‌های تاریخی تبریز»، شرکت عمران و بهسازی شهری ایران «مادر تخصصی» (شرکت عمران و مسکن سازان منطقه شمالغرب کشور)، ۲، ج، سال ۱۳۸۲-۱۳۷۹ (منتشر نشده)
۲. بخش تاریخی نقشه مطرافق چی برگرفته و تلخیص شده از کتاب؛ نصوح مطرافق چی، بیان ممتاز، ترجمه رحیم رئیس‌بنا، میراث فرهنگی کل کشور، ج اول، سال ۱۳۷۹.
۳. در متن کتاب، مطرافق چی آمده است، بیان ممتاز، ص.^۹.
۴. نادیه ایمانی، شرح سلطانیه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، سال ۱۳۷۴، ص.^{۱۶}.
۵. همان رساله، صص ۵-۶.
۶. مسجد صاحب‌الامر فعلی.
۷. سفرنامه شزاد، ترجمة اقبال یغمائی، ج ۲، نشر طوس، تهران، ج اول، سال ۱۳۷۹، ص.^{۴۷۹}.

سقف خانه‌های معمولی و بازار صاف ترسیم شده است. اکثر بناها به صورت سه‌بعدی ترسیم شده‌اند و از مجموعه بناهای ترسیم شده حدود ۱۵ بنادارای میار است که یاد آور اینهای مذهبی است. الگوی ترسیم این بناهای احتمالاً مساجد دوره تیموری است. در این نقشه، تعدادی ساختمان به چشم می‌خورد که پوشش بام آنها به گنبد امامزاده‌های خوزستان بسیار شبیه است. سقفهای گنبدی بیشتر به اینهای مذهبی و کاخ‌ها مربوط می‌شود.

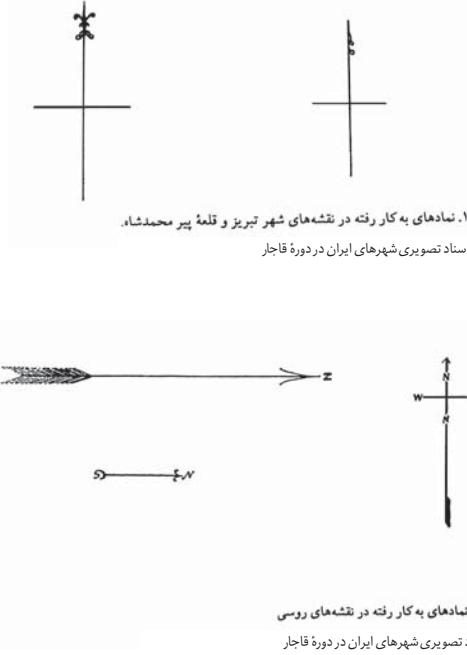
نهرهای کوچکی در نقشه دیده می‌شوند، که با توجه به این که امتداد آنها به خارج از بارو است و تقریباً عمود بر رودخانه مهران رود است، به احتمال قوی نهرهای اندکه از کوه سرازیر می‌شوند، و پس از مشروب کردن محله‌های شهر به رودخانه مهران رود می‌ریختند.

در بیرون از محدوده نقشه تعدادی درخت ترسیم شده که درخت‌های پهن برگ این مجموعه جملگی خشک به نظر می‌رسند و احتمالاً با توجه به وجود برگ و شکوفه در درختهای داخلی، ترسیم آنها ناقص مانده است. درختان سوزنی برگ عیناً به شیوه درختان داخلی بارو ترسیم شده‌اند. تعدادی حیوان وحشی چون آهو، بزکوهی، خرگوش و رویاه نیز در اطراف بارو دیده می‌شوند. به احتمال زیاد، منظور طراح از ترسیم این نوع حیوانات فقط تأثیر بر فضای غیررسمکوئی خارج شهر بوده است. تنها بنای ساخته شده خارج از شهر پلی است که بر روی امتداد رودخانه داخل شهر قرار گرفته است. واژه تبریز به رسم الخط عربی تنها کلمه نوشتۀ شده نقشه است. به نظر می‌رسد که نقشه ترسیم شده شهر تبریز و سایر نقشه‌های کتاب بیان ممتاز، بر مساهده مکنی بوده است.

عوارض طبیعی و اینهی بر اساس فرارگیری آنها در میدان دید نسبت به هم تصویر شده‌اند. به بیانی دیگر، پرهیز از مبالغه را ازویژگی‌های این تصاویر دانسته، و گرایش به واقع نگاری را از خصوصیات آنها بر شمرده‌اند. آنچه‌که طرح‌ها حاصل مشاهده مستقیم‌اند، به احتمال زیاد رنگ‌آمیزی و تکمیل تصویرها، بعد‌های و دور از مکان و محل ترسیم شده صورت گرفته و احتمال دخل و تصرف بعدی در آنها زیاد است. با وجودی که میل به واقع‌گرایی در ترسیم نقشه‌ها به چشم می‌خورد، ولی بنا به دلایلی که در بالا بر شمرده شد، تصاویر جنبه نمادین به خود گرفته‌اند و برای نشان دادن هر مفهومی در آنها نماد و نشانه‌ای قرارداده شده است.

این امر قرارگیری این ساختمانها به صورت خطوط طولانی شمالی - جنوبی در جنوب رودخانه مهران رود و مسجد شاه طهماسب است.

. نقشه تهرزل - فابویه (۱۲۰۷-۱۲۰۸ هـ. ق. ۱۸۰۸ / ۱۸۰۷ م)

 Map of Trezel - Fabvier
(1807-8 A. D.)

 شکل ۱. نمادهای به کار رفته در نقشه‌های شهر تبریز و قلعه پیر محمد شاه.
ماخذ: اسناد تصویری شهرهای ایران در دوره قاجار

اضافه کرد، و آن نقشه‌هایی به خط آلمانی است.^۳ این دسته، شامل نقشه‌های بندر بوشهر، ری شهر، و مسقط است. نقشه‌های یادشده جزو مجموعه‌ای دیگر که قبل از صورت مستقل به چاپ رسیده‌اند، و ما در این مجموعه آنها استفاده نخواهیم کرد.

گروه اول: نقشه‌هایی است که به اختصار قریب به یقین توسط نقشه‌برداران

فرانسوی (تهرزل - فابویه) تهیه شده است. در این بخش از کتاب، نقشه‌ها از دیدگاه نشانه‌شناسی تطبیقی مورد بررسی قرار گرفته‌اند. نقشه‌های گروه اول (ترسیم شده به وسیله فرانسویان)، و گروه سوم (ترسیم شده به دست روس‌ها) با یکدیگر مقایسه شده‌اند، که در این بخش نظریه انتساب نقشه‌ها به فرانسویان اثبات می‌شود.

یک از مهم‌ترین دلایلی که به این اسناد شده، جمله روسی زیر نقشه‌ها بود که عبارت در سال ۱۸۲۷ میلادی در ستاد کل یافت شد «رانشان می‌داد».

با این استدلال به این جمله می‌توان حسد رکه نوشته توسط روس‌ها ترسیم نشده است و از سویی با بررسی نشانه‌های ترسیم شده نقشه روس‌ها با نقشه‌های ترسیم شده فرانسویان می‌توان به این نتیجه رسید که عالم‌قرادادی نقشه‌ها به هم تفاوت دارند. به عنوان نمونه می‌توان عالم‌قرادادی ترسیم شده در چهت یابی نقشه نمادهای به کار رفته به منظور شناسایی سمت شمال نقشه^۴ و مقیاس خطی نقشه‌ها را با هم مقایسه نمود. تصاویر زیر نمادهای به کار رفته در دو نقشه مذکور را نشان می‌دهد. [شکل ۱ و ۲]

با مقایسه نمادهای ترسیم شده در نقشه‌ها به نظر می‌رسد که نشانه‌های ترسیم شده هیچ ارتباطی با هم ندارند. از سویی بنا به توضیحاتی که در سفارنامه ژنرال گاردن موجود است، گروه نقشه‌برداران فرانسوی، مأموریت یافته بودند تمام نقشه‌های شهرهای ایران و مراکز مهم را نقشه‌برداری کردند، بنا بر قوانین ارش فرانسیس، گروه برای یکدست کردن نقشه‌ها، موظف به رعایت قوانین و نمادهایی بودند که در ارتش فرانسه به کار می‌رفتند. رعایت کردن همه نمادهای ایجاد شده ارتش فرانسه باعث شد که نقشه‌ها شیوه به یکدیگر از کار درآیند. از سویی بنا به تأکید ژنرال گاردن چهت ترسیم نقشه‌ها، یکی از نمادهایی که در تمام نقشه‌ها با شکلی ثابت رعایت می‌شود، نحوه قرارگیری و شکل ظاهری چهت یاب نقشه است. در زیر عیناً بخش توضیحات ژنرال گاردن در مورد نحوه قرارگیری «N» در داخل نقشه رامی‌آوریم:

«... در هر رقی از این نقشه‌ها باید به وسیله خط تیری (پیکان) چهت را تعیین کرد، و این تیرهایی باید متوجه شمال مغناطیسی باشند، بعد از بدست آوردن مقدار انحراف عقریه قطب‌نمادر محل، نسبت به شمال جغرافیایی، باید محل تقاطع چهت شمال جغرافیایی محل شمال حقیقی را به مکم خط تیر تعیین کرد و پهلوی آن مقیاس زاویه‌ای را که بین این دو خط تشکیل می‌شود، به عدد نوشت». *

نمادهای به کار رفته در نقشه شهر تبریز و نقشه قلعه پیر محمد شاه، همان طور که

در سال ۱۳۷۸ هـ. ش. بخش عظمی از نقشه‌های هیب شده از سوی آذربایجانیان (روسیه) به همت دانشگاه شهید بهشتی و با همکاری میراث فرهنگی کل کشور در یک مجلد کتاب با عنوان «اسناد تصویری شهرهای ایران در دوره قاجار» به زبور طبع آغاز شد.^۱

درینین اسناد چاپ شده، نقشه‌ای با عنوان نقشه تبریز سال ۱۸۲۷ م، موجود است.

این نقشه یکی از نقشه‌های بازرس شهر تبریز می‌باشد. نقشه شهر تبریز، [بعداً] با عنوان نقشه تهرزل - فابویه] نامگذاری شد، پیش از سال ۱۸۲۷ م ترسیم شده است.

طبق دست خط روی نقشه «این نقشه به هنگام اشغال تبریز توسط قشون روس، به همراه نقشه قلعه پیر محمد شاه، به سال ۱۸۲۷ م در ستاد کل شهر تبریز یافت شده است».

سابقاً در گزارش تحقیقاتی «بازخوانی نقشه‌های تاریخی شهر تبریز» مفصل‌

دلایل اسنادی خود را با این عنوان که نقشه تبریز سال ۱۸۲۷ م چاپ شده در کتاب اسناد تصویری شهرهای ایران دوره قاجار، مربوط به فرانسویان و متعلق به سال ۱۸۰۸-۷ م است، بیان داشتیم، در اینجا جهت یادآوری به طور مختصر دلایل زیر را جهت ثبات نقشه تبریز به فرانسویان رامی‌آوریم.

کل نقشه‌های کتاب اسناد تصویری شهرهای ایران دوره قاجار را می‌توان به سه گروه تقسیم کرد:

گروه اول: نقشه‌های یافته شده روسها، که در ستاد کل شهر تبریز پیدا شده است.

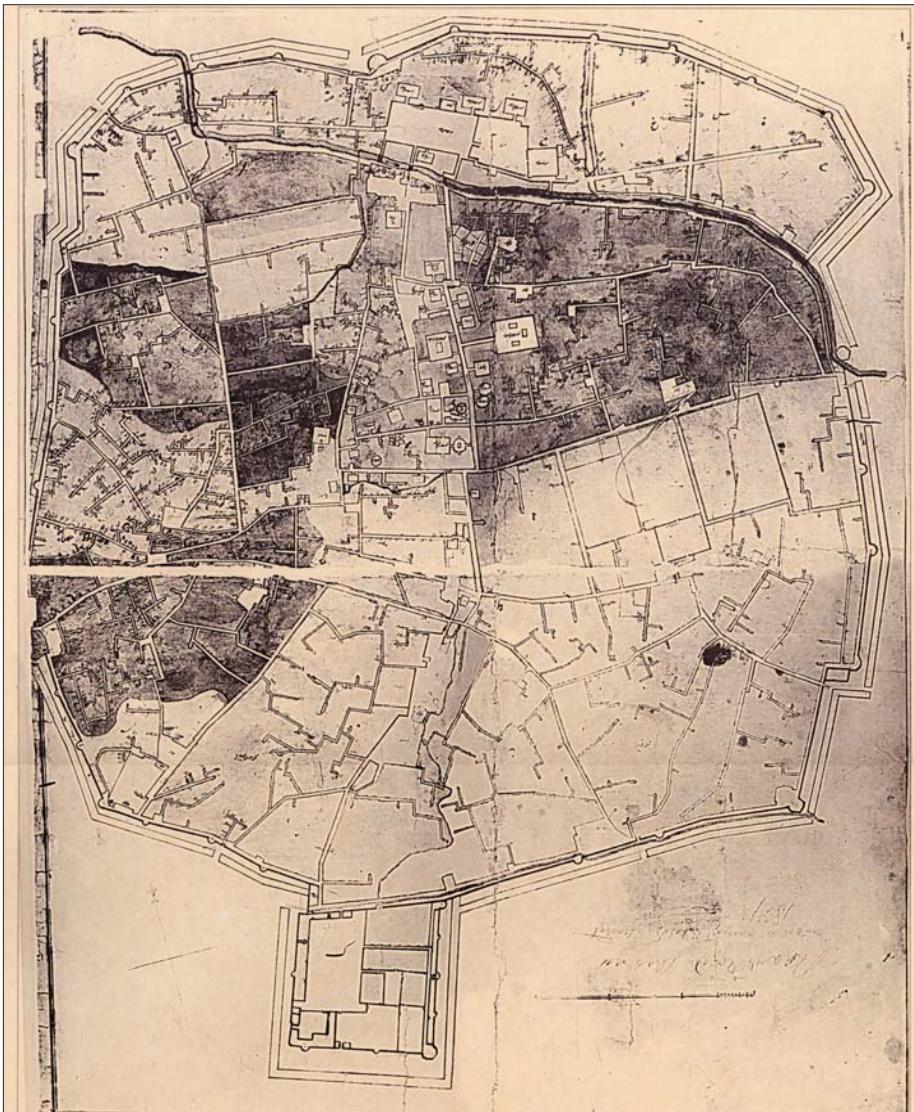
این نقشه‌ها عبارتند از: نقشه شهر تبریز و نقشه قلعه پیر محمد شاه:

گروه دوم: تنها نقشه مجموعه که نگاشته‌های روی آن به زبان انگلیسی، شامل نقشه قله اردبیل است. [این نقشه به احتمال قریب به یقین توسط نگاریسی‌ها ترسیم شده است]. نقشه یادشده، در سال ۱۸۲۷ میلادی توسط روسها یافته شده و به همراه غاییم چنگی در همان سال اشغال شهر تبریز، توسط پرنز کینیاز اریستوف به دست نظاریان روسی افتاده است؛*

گروه سوم: نقشه‌های این گروه، که اکثر نقشه‌های مجموعه اسناد تصویری شهرهای ایرانی دوره قاجار را در بر می‌گیرد، به خط روسی است. این نقشه‌ها را نقشه‌برداران روسی بین سالهای ۱۸۲۷ تا ۱۸۵۹ میلادی ترسیم کرده‌اند. با این توضیح که، در مواردی، اساس نقشه غیرروسی است و روسها یا در تکمیل نقشه و الحالات متناسب با اهداف خاص نظایمی، و یا تغییر کاربریهای آن اعمال نظر کرده‌اند. به عنوان نمونه، می‌توان از نقشه شهر تبریز و نقشه قله اردبیل یاد کرد که روسها با اساس قراردادن این نقشه‌ها، نقشه حومه شهر تبریز، نقشه باروی شهر تبریز، و نقشه اردبیل را تهیه کرده‌اند. یادداشت‌ها و زبان اصلی نقشه‌ها به زبان روسی قدیم تغییر یافته‌است.

باید پادآوری کرد که گروه دیگری از نقشه‌ها را نیز می‌توان به این تقسیم بندی

در شکل‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است، عیناً شبیه به یکدیگرند. این نمادهای هیچ شباهت شکلی با نمادهای به کار رفته شده روس‌ها ندارند. از سوی دیگر، مقیاس خطی به کار رفته در هر دو نقشه شبیه است، و این مقیاس نیز هیچ شباهتی با مقیاس خطی نقشه‌های ترسیم شده روسی ندارد. از موارد دیگری که می‌توان نقشه‌ها را با هم مقایسه کرد، نقش و کارکرد آنهاست. با بررسی سفارنامه ژنرال گاردن و سفارنامه ژنرال تهرزل، و با توجه به عهدا نماین فین کششان و تأکید اکید تاپلنوں، برای تمام ممالک مستعمره مشخص می‌شود که در این نقشه‌ها به صورت جامی به جنبه‌های اجتماعی، سیاسی، جغرافیایی، و نظامی توجه شده است.

نقشه شهر تبریز
نقشه با خط فارسی است. با خط روسی بر روی آن نوشته شده است:
«در سال ۱۸۲۷م در ستدایافت شد»

شمال

مقاييس نئنده اصلی: یک زرع معادل 10^4 متر است.

Scale:	Zara'	Meter
	0 50 100 200 300 400 500	0 50 100 200 300 400 500

مقاييس: زرع مقاييس: متر

Map of Trezel - Fabvier

(1807-8 A. D.)

مأخذ: استناد تصویری، شهرهای ایران، دو، قاجار، فابیه ۷-۱۸۰۸ م.

نقشه ترسیمی - فابویه ۷-۱۸۰۸

۱۷

۱۷

نقشه برداران موضع بودند در کارتار تهیه نقشه ها، گزارشی نمایزه همراه آن به صورت تصویر ارائه کنند، که بعد اینم گزارش ها توسعه گزارشگران به صورت سفرنامه تهیه و منتشر شده است. سفرنامه ۷ تراول ترمهز و ۷ تراول گاردان نمونه ای از این موارد است.

بخشی از سفارش نایلکن به مأموران اعزامی به ممالک دیگر ازین قرار است:
«در نوشتن راپرتهای اولی مخصوصاً باید این نکته را رعایت کرد که سر و کار با
ملکتی هست که راجح به آن نجع اطلاعات صحیحی در دست نیست، در صورتی
که شناختن آن در این حین از لوازم است.

تحقیق خرافیا و شرح سرزمین و سواحل و جمعیت و امور مالی و اوضاع نظامی جزء به چشم از ظایف اولیه آقای سرتیپ گاردنان است، و او باید مراحلات خود را در مساله دقت و تفسیر بحث و احاج به آنها کتند، تائیف کند.^۵

در حالی که نقشه‌های تهیه شده روسی صراف‌کارکرد نظامی داشته است، و بر همین اساس است که در نقشه‌های ترسیم شده روسی، ارتفاع نقاط بلند شهری، فضاهای باز شهری، از جمله میدان (جهت تجمع سپاهیان)، اماکن مهم مانند اماکن مذهبی، سیاسی، حکومتی، اقیانوسی قوی - زبانی، نژادی - محله بندي شهر - حمامها و... مورد توجه قرار گرفته است.

با تطابق موارد پادشاه بین نقشه‌های فرانسوی و روسی، می‌توان به این نتیجه رسید که نقشه‌های فرانسوی در حیطهٔ وسیعی کاربرد دارد و کارکرد نظامی هم طراز با بقیه موارد منظر بوده است، ولی تنها مورد مهم برای نقشه‌برداران روسی همان کارکرد نظامی نقشه‌ها بوده است.

۱-۲. شرح توصیفی نقشه

قدمت نقشه به سال ۱۸۰۸-۱۸۲۷ میلادی می‌رسد. هیچ علامت خاصی، جز یک پیکان به طرف شمال، روی نقشه دیده نمی‌شود. زیان نقشه فارسی شکسته نستعلیق است. روی این نقشه نام محلات به طور جداگانه با دیواره دفاعی آن، به صورت جداگانه نوشته شده است. تهیا عبارت به زبان روسی روی نقشه، جمله «در سال ۱۸۲۷ میلادی در استاد کل یافت شده» است. مقیاس نقشه بر اساس ذرع، و هر نشان کوچک ۱ ذرع و هر نشان بزرگ ۵ ذرع است. اندازه نقشه اصلی 10×125 سانتیمتر است و به صورت چهار مکروفلم نگذاری می‌شود. روی نقشه نام محلات به طور جداگانه با دیواره دفاعی آن، نوشته شده است. از عناصر شهری، می‌توان ۱ مورد را؛ ۴ مورد بازار؛ ۳ مورد تکیه؛ ۳ مورد حمام؛ ۷۷ مورد خانه؛ ۶ مورد دروازه؛ ۲ مورد قبرستان؛ ۱۹ مورد کاروانسرای؛ ۱ مورد کوچه؛ ۳ مورد محلات؛ ۲ مورد مدرسه؛ ۲ مورد سیحون؛ ۲ مورد مدانه؛ اشایه کرد.

محدوده شهر، در درون دیوارهای دفاعی قرار دارد. در جنوب شهر باروی ارک مشاهده می شود که از خط کلی حصار شهر، خود را بپرون کشیده است.

شهر دارای هشت دروازه است که از این هشت دروازه، دروازه‌های شتربان، استانیول، نوبر و ماده‌مین بالغه دروازه اسم برده شده، و دروازه خیابان تنها با واژه «خیابان» روی نقشه ثبت شده است و از دروازه‌های گچیل، سرخاب، و باغمشیله اسماً برده شده است، در حالی که به نام دروازه ارک اشاره شده است. جایگاه فرارگیری این دروازه‌های روی نقشه به ترتیب از: در شمال دروازه استانیول و شتربان؛ در شمال شرقی دروازه سرخاب؛ در شرق دروازه باغمشیله؛ در جنوب شرقی دروازه نور، در جنوب غربی دروازه ماده‌مین، در غرب دروازه گچیل.

باروی شهر، با دو خط موازی ترسیم شده و دیوار دفاعی، علاوه بر دروازه‌های شهر در سه منطقه گشته شده که به احتمال نیازداشتند داشته است.

از سمت دوازده شترینان، راهی است که از محله‌های مسکونی می‌گذرد و با خیابانی موازی است که در امتداد رودخانه قرار دارد و مقابل میدان بزرگی واقع می‌شود. میدان راسه به رودخانه متصل می‌کند.

به نظرم رسکه برای ضبط اسامی نوشته شده داخل نقشه دقت لازم به کار نزدیک است و موارد زیادی، از جمله عنصر ساختار شهری، از قلم افتاده است. مثلاً از تمام مسجدهای داخل شهر، فقط ۲۷ مورد نام برده شده و نام صاحبان خانه‌های شخصی در اکثر موارد با اسم کوچک و گاه مشابیان شده است؛ مثلاً نام محمد ۲ بار، و نام قاسم ۲ بار، ۵ حاءه، مختلف نوشته شده است.

۱-۱-۲. اسامی نوشتہ شده روی نقشه به تفکیک نوع
کاربری:

۱-۱-۱-۲. ارک
۱. ارک

۲-۱-۱-۲. بازار
۱. بازارچه
۲. بازار گفش دوزان
۳. راسته بازار
۴. سرای حاجی ناصح

۳-۱-۲. تکیه
۱. تکیه
۲. تکیه... باقر^{*}
۳. تکیه طاهر

۴-۱-۱-۲. حمام
۱. حمام خان
۲. حمام میرزا صادق
۳. حمام نوبر

۵-۱-۲. خانه
۱. آقا جمال
۲. آقا حسین
۳. آقا رضا
۴. آقا محمدعلی
۵. آقا معلی
۶. ابوالحسن
۷. اسد
۸. ایلچی صاحب
۹. بابا
۱۰. جهان کاظم
۱۱. حاج حسین علی
۱۲. حاج عبدالرزاق
۱۳. حاج عسکر

۱۴. حاجی خان محمد
۱۵. حاجی رسول
۱۶. حاجی زمان
۱۷. حاجی علی
۱۸. حاجی فرضعلی
۱۹. حاجی کاظم
۲۰. حاجی ناصح
۲۱. حسین علی
۲۲. خانه ابوالفتح خان
۲۳. در خانه میرزا رحیم
۲۴. در خانه میرزا شفیع
۲۵. رسول
۲۶. رضا
۲۷. زمان
۲۸. سلطانی

۲۹. شاکر
۳۰. صاحب
۳۱. صاحب فتحعلی خاقان
۳۲. صادق
۳۳. صالح
۳۴. صندوق دار
۳۵. عبدالحسین
۳۶. عدل آقار حیم
۳۷. علی حسن
۳۸. علی خلیل
۳۹. علی عسگر
۴۰. علی محمد
۴۱. علی مردان
۴۲. قاسم
۴۳. کربلایی
۴۴. کربلایی بابا
۴۵. کربلایی رحیم
۴۶. کربلایی قاسم
۴۷. محمد
۴۸. محمدعلی، ۲ مورد

۴۹. ملا حسن
۵۰. ملا غفار
۵۱. ملا محمد

۵۲. مهدی
۵۳. مهدی خان
۵۴. میرزا
۵۵. میرصادق امامی
۵۶. میرصالح
۵۷. ناصر
۵۸. نجف قلی
۵۹. نوروز بهرام
۶۰. هاشم
۶۱. هوشنج
۶۲. ورثه عبدالغفار خان
۶۳. ورثه میرزا رفیع
۶۴. خانه

۶-۱-۱-۲. دروازه

۱. خیابان
۲. دروازه ارک
۳. دروازه اسلامبولی
۴. دروازه شتریان
۵. دروازه مهادمین
۶. دروازه نوبر

۷-۱-۱-۲. قبرستان

۱. اسم قبرستان، ۲ بار

۸-۱-۱-۲. کاروانسرای
۱. کاروانسرای خداداده خان
۲. کاروانسرای زین العابدین
۳. کاروانسرای سرای حاجی محمدعلی
۴. کاروانسرای فتحعلی خان
۵. کاروانسرای مراغه‌ای‌ها
۶. کاروانسرای میرزا اسماعیل
۷. کاروانسرای میرزا شفیع
۸. کاروانسرای نراق
۹. نام کاروانسرای، ۱۱ بار

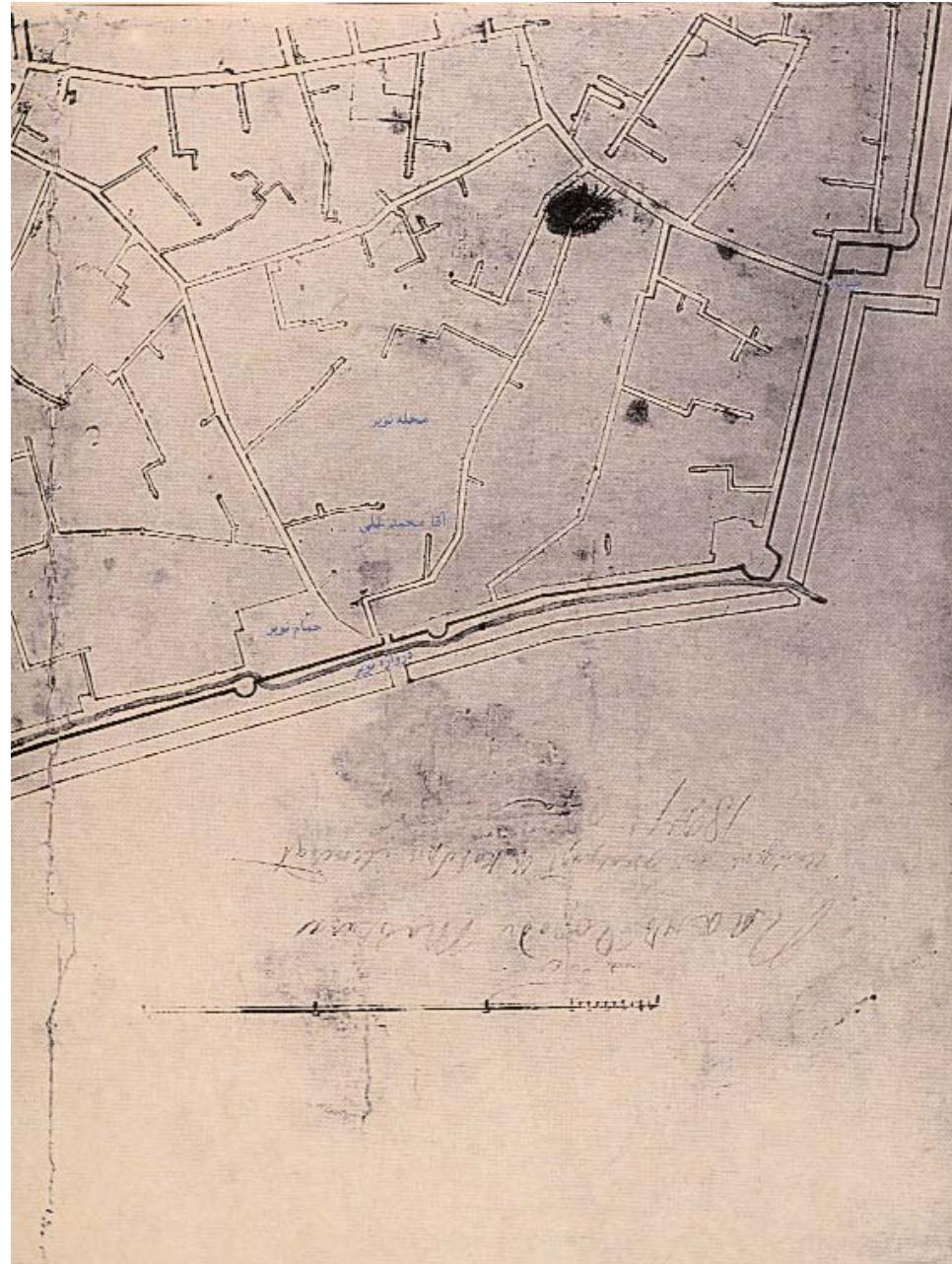
۹-۱-۱-۲. کوچه
۱. کوچه مرو غفار

۱۰-۱-۱-۲. محلات
۱. خیابان
۲. محله مهادمین
۳. محله نوبر

۱۱-۱-۱-۲. مدرسه
۱. مدرسه صادقیه
۲. مدرسه طالبیه

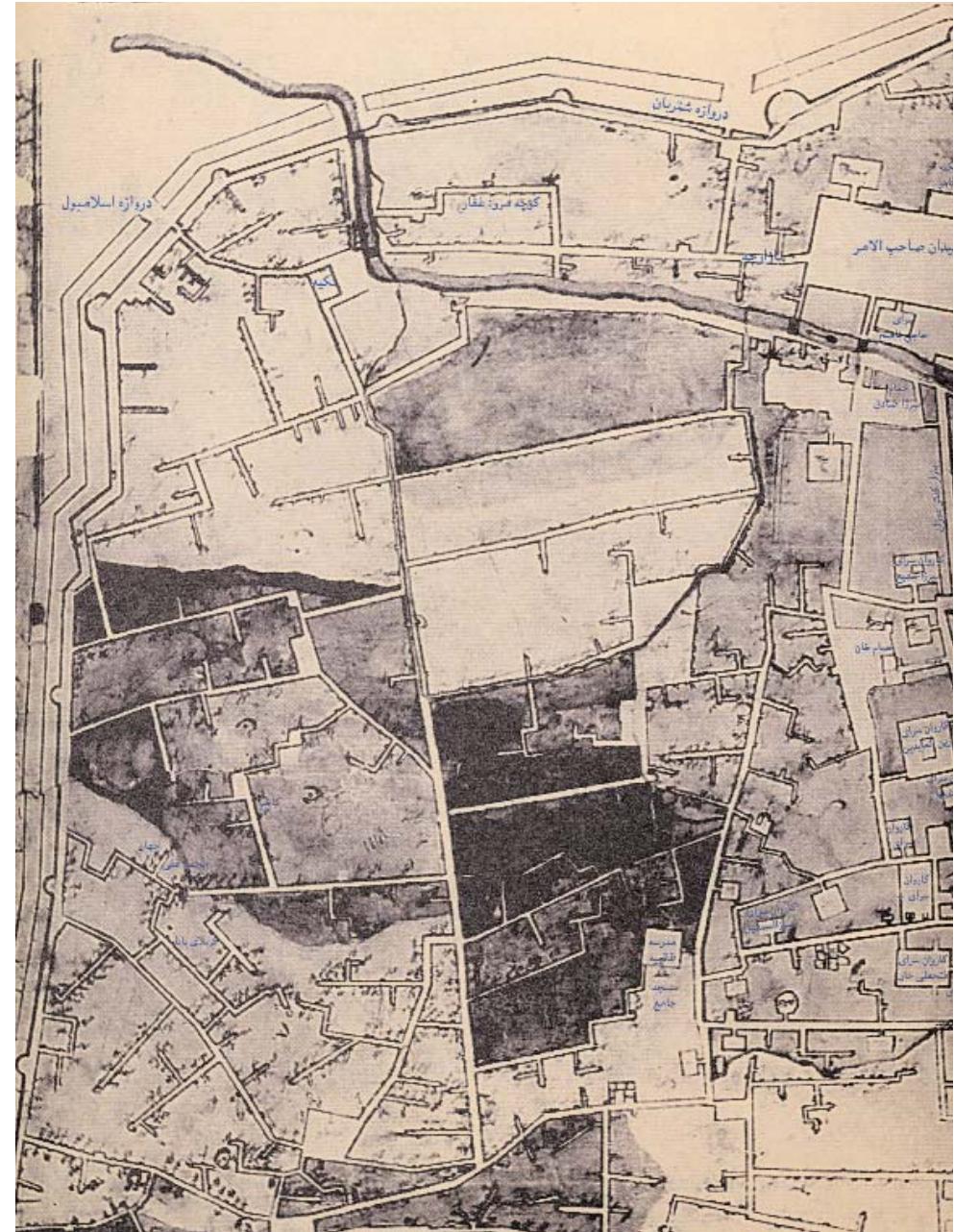
۱۲-۱-۱-۲. مسجد
۱. مسجد جامع
۲. مسجد صاحب الامر

۱۳-۱-۱-۲. میدان
۱. میدان صاحب الامر

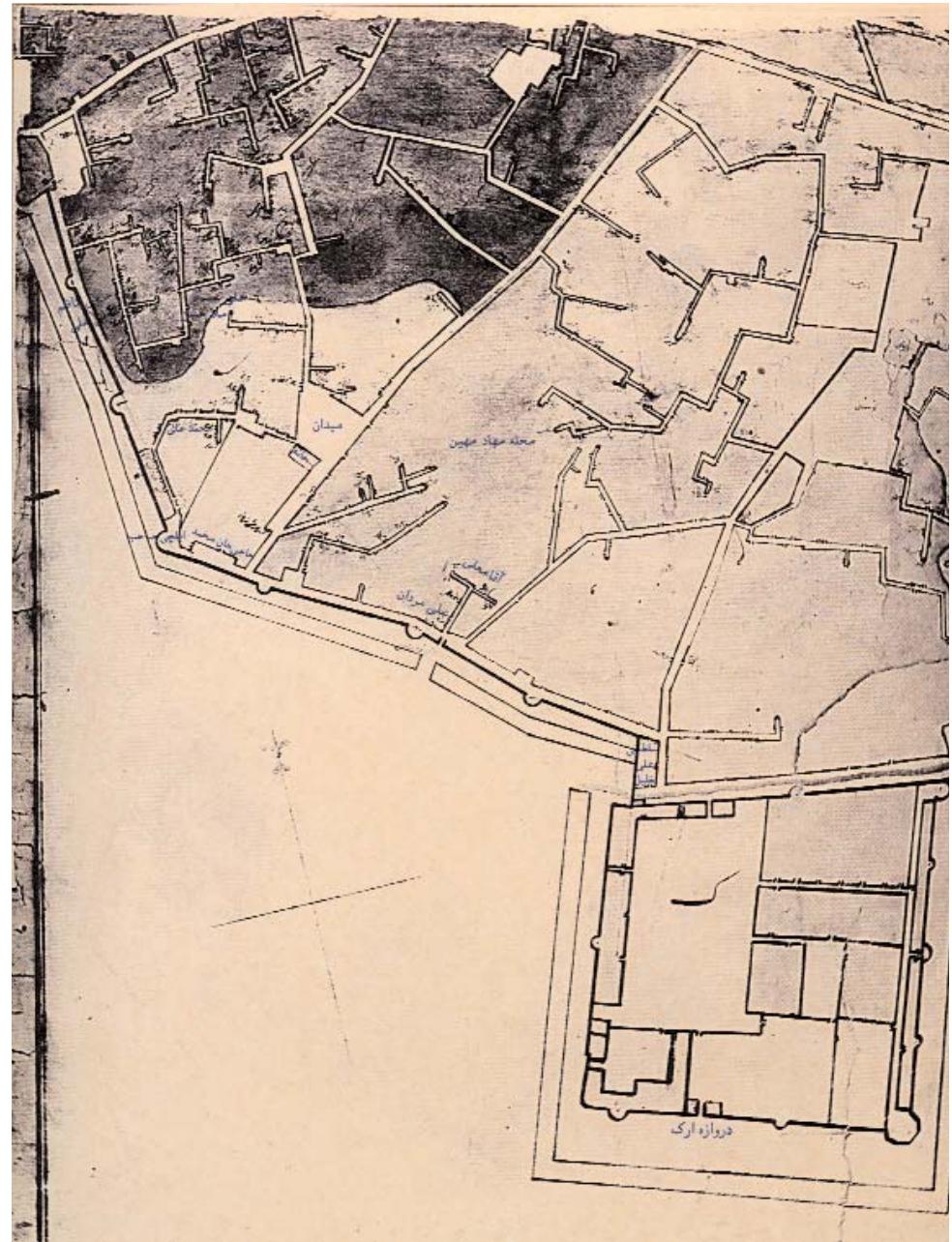
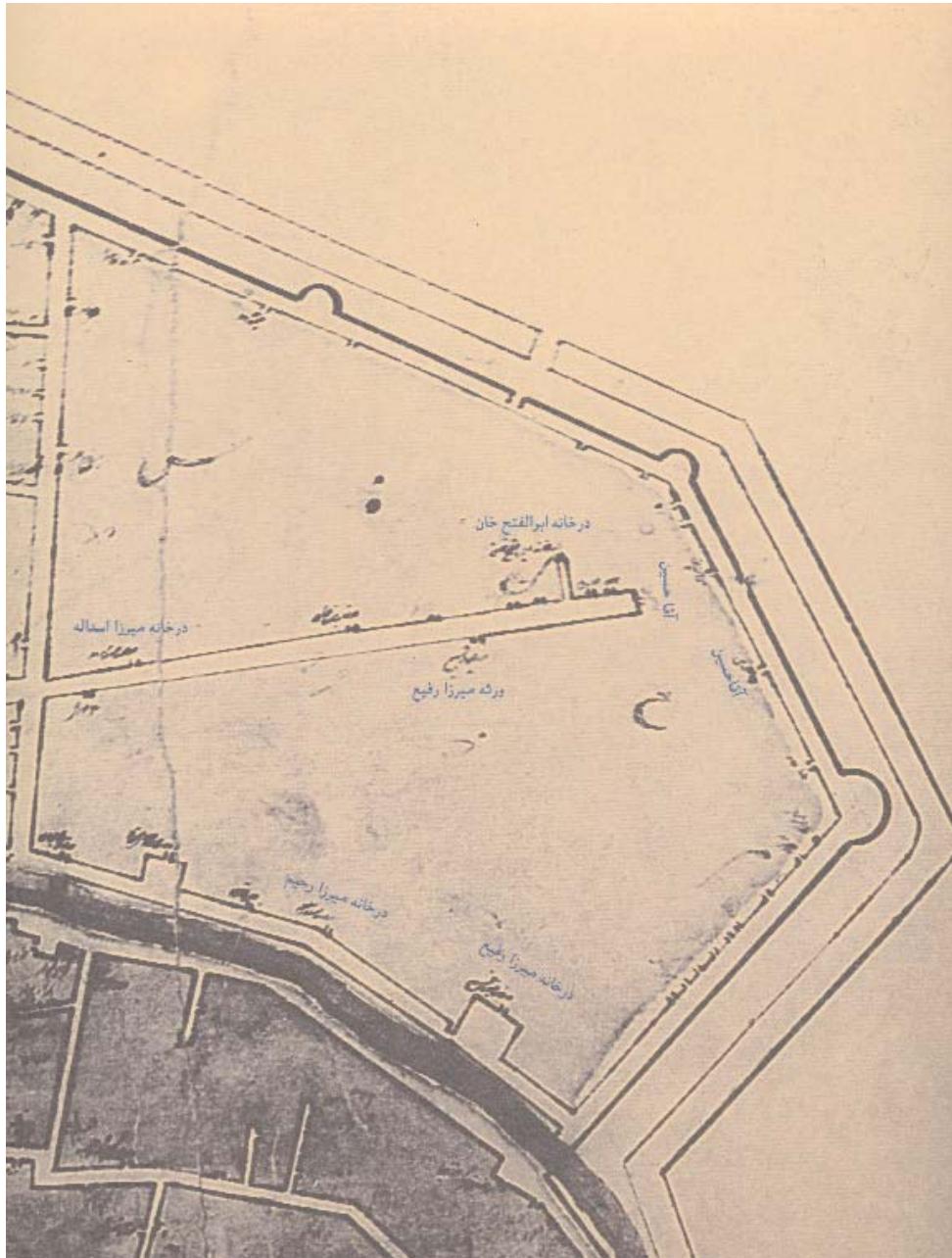
A part of Trezel - Fabvier Map

بخشی از نقشه ترزل - فابویر

A part of Trezel - Fabvier Map

بخشی از نقشه ترزل - فابویر

سمت بالای صفحه، به درستی رعایت شده است. در منتهی الیه بالای سمت راست نقشه، عنوان آن به زبان روسی چنین آمده: «نقشه حومه شهر تبریز». در پایین نقشه، مقیاس خطی آن قرار دارد. در بالای آن، عبارت «مقیاس یک دوم برابر یک ورست (معادل ۱/۶ سانتیمتر، ۰ کیلومتر)» در شده و در زیر آن اسمی نقشه برداران روسی از این قرار آمده: «توسط نقشه برداران درجه یک، پوزیدیشوف و پطراف ترسیم شده است». در سمت چپ، پایین نقشه، این عبارت به چشم می‌خورد: «دشت‌ها خشک خورده و بدون علف هستند». از نقطه A تا نقطه B، راه به سوی شهر اهر به کوشش واحد نظمامی روس اصلاح شده است، اطلاعات درون نقشه را می‌توان از این قرار دسته‌بندی کرد:

۱-۱-۱-۳. اطلاعات مربوط به راه‌ها شامل مسافت شهر تبریز با شهرها و روستاهای اطراف

به طورکلی، به نظر می‌رسد محل استقرار کوهها و روستاهای، به خصوص جاده‌های اطراف شهر با دقت بیشتری ترسیم و محل دقیق آن روی نقشه عالمت‌گذاری شده است. موارد زیر از درون نقشه استخراج شده است:

- به طرف ده گیاور ۲۲/۵ ورست
- راه از اطراف خوی ۱۶۳/۲۵ ورست
- راه به تهران
- راه به تهران ۶۵ ورست
- راه به ده خروانه (خروانق) ۵۲ ورست
- راه به ده و اش میش ۲/۵ ورست
- راه به شهر آگرا ۹۶ ورست (شهر راه)
- راه به منزد ۶/۵ ورست
- راه به نگند ۳۴ ورست

۱-۳. شرح توصیفی نقشه

۱-۱-۳. شرح توصیفی نقشه حومه شهر

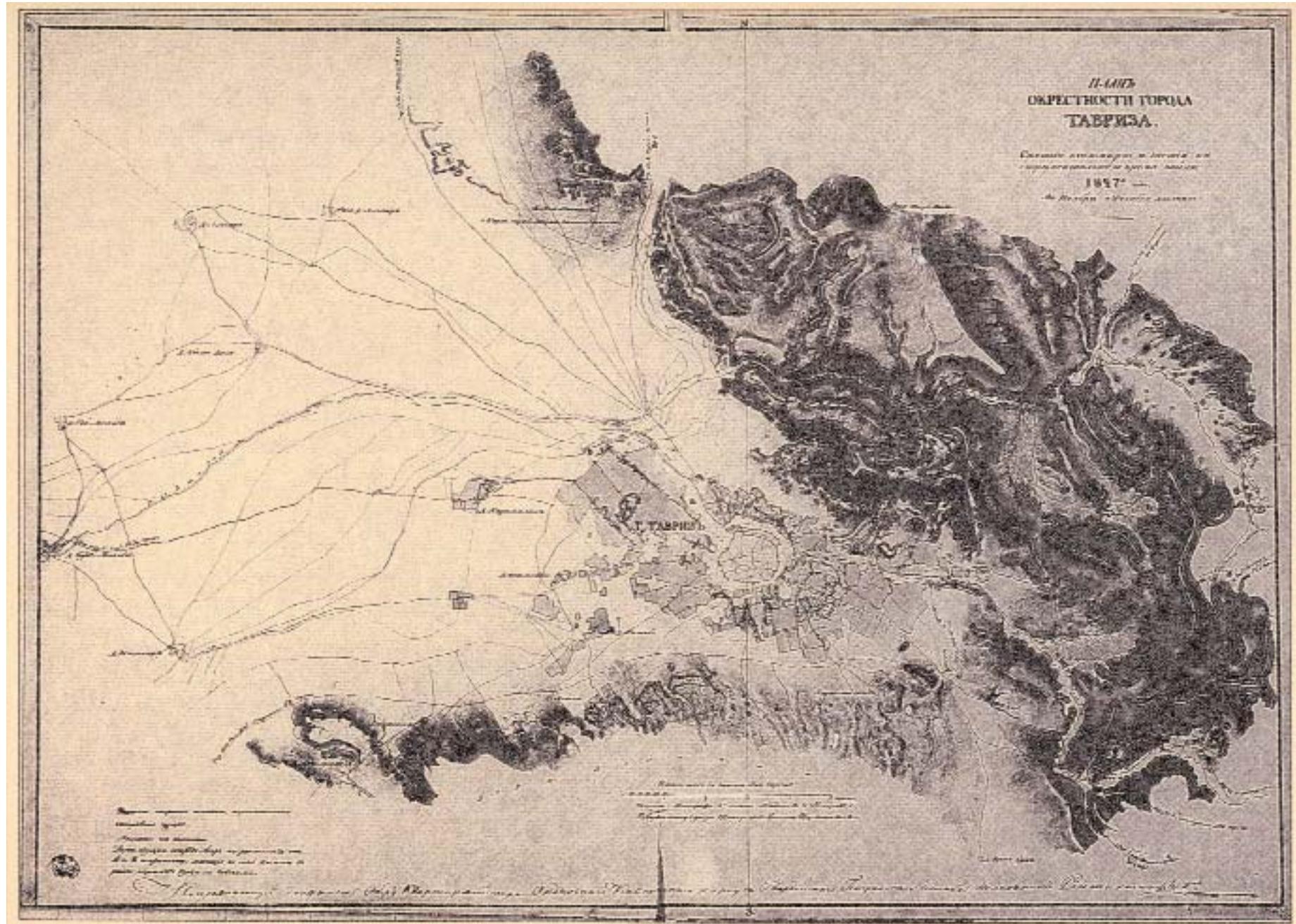
نقشه حومه شهر و نقشه استحکامات شهر، در اثنای جنگ نوامبر و دسامبر سال ۱۸۲۷ میلادی ترسیم شده است.^۷ در نقشه حومه شهر، شهر در میان تعداد زیادی روستا مشاهده می‌شود. راه‌های کاروانروکه شهر را با خارج مرتبط می‌کند، چهارچوب توپوگرافی خاصی را نمایان می‌کند که در اطراف آن، روستاهای، با غلهای بزرگ، با غلهای حومه شهر استقرار یافته‌اند. این سکونتگاه، منطقه وسیعی را در برگرفته و مرکز ثقل همگی آنها شهر تبریز است. تمامی محدوده شهر را دیوارهای دفاعی محصور کرده‌اند. این نقشه، نخستین نقشه‌ای است که در آن به توپوگرافی ارتفاعات اطراف شهر توجه شده و کوهها و رودهای آن تأکید دارد. در این نقشه هشتگانه هشتگانه همچنین، این نقشه برای اولین بار به بافت توسعه یافته در خارج از باروی نجف قلی خان توجه و محله‌های مسکونی و راه‌های ارتباطی بین آنها را ترسیم کرده است. در این نقشه، به بافت روستا نیز توجه شده و تهبا به عالمت‌گذاری صرف به عنوان نماد نگاه نشده است. از جمله نکات قابل توجه در این نقشه، راه‌های روس‌تایی و راه‌های کاروانرو و متصل به شهر است، که در مواردی تهیه‌کننده نقشه نام راه و مسافت باقی مانده را تا شهر مهم بعدی، ذکر کرده و مسافت‌های ذکر شده بر حسب ورست از واحدهای اندازه‌گیری طول روسی است.^۸

در این نقشه، مناطق مسکونی و شهری به رنگ تیره‌تر مشخص شده است. رودخانه‌آجی چای (رودخانه خارج شهر) و گنبدی رامی توان در نقشه مشاهده کرد و لی از رودخانه مهران رود (رودخانه داخل شهر) ذکری به میان نیامده است.

در این نقشه، راه‌های داخل بارو با دقت بسیار کمی نشان داده شده است. یکی دیگر از دلایل مهمی که برای اثبات روند توسعه شهر به خارج از باروی نجف قلی خان می‌توان برشمرد، درگ نام شهر تبریز بر روی توسعه خارج از بارو است. در مورد توپوگرافی، باید توجه کرد که توپوگرافی بر اساس خطوط هم‌ارتفاع ترسیم نشده است. نقشه قادر جهت یابی و زبان نقشه روسی است، با همه اینها، شمال نقشه، به

نقشه استحکامات شهر تبریز و نقشه حومه شهر در سال ۱۸۲۷ میلادی توسعه نقشه برداران روسی تهیه شده است. این نقشه‌ها با اساس قراردادن نقشه یافته شده روسی در ستاد کل شهر تبریز، در سال ۱۸۲۷ میلادی، که توسط گروه نقشه‌برداران فرانسوی ترزل - فابویه ترسیم شده، مورد بازنی مجدد قرار گرفته است.

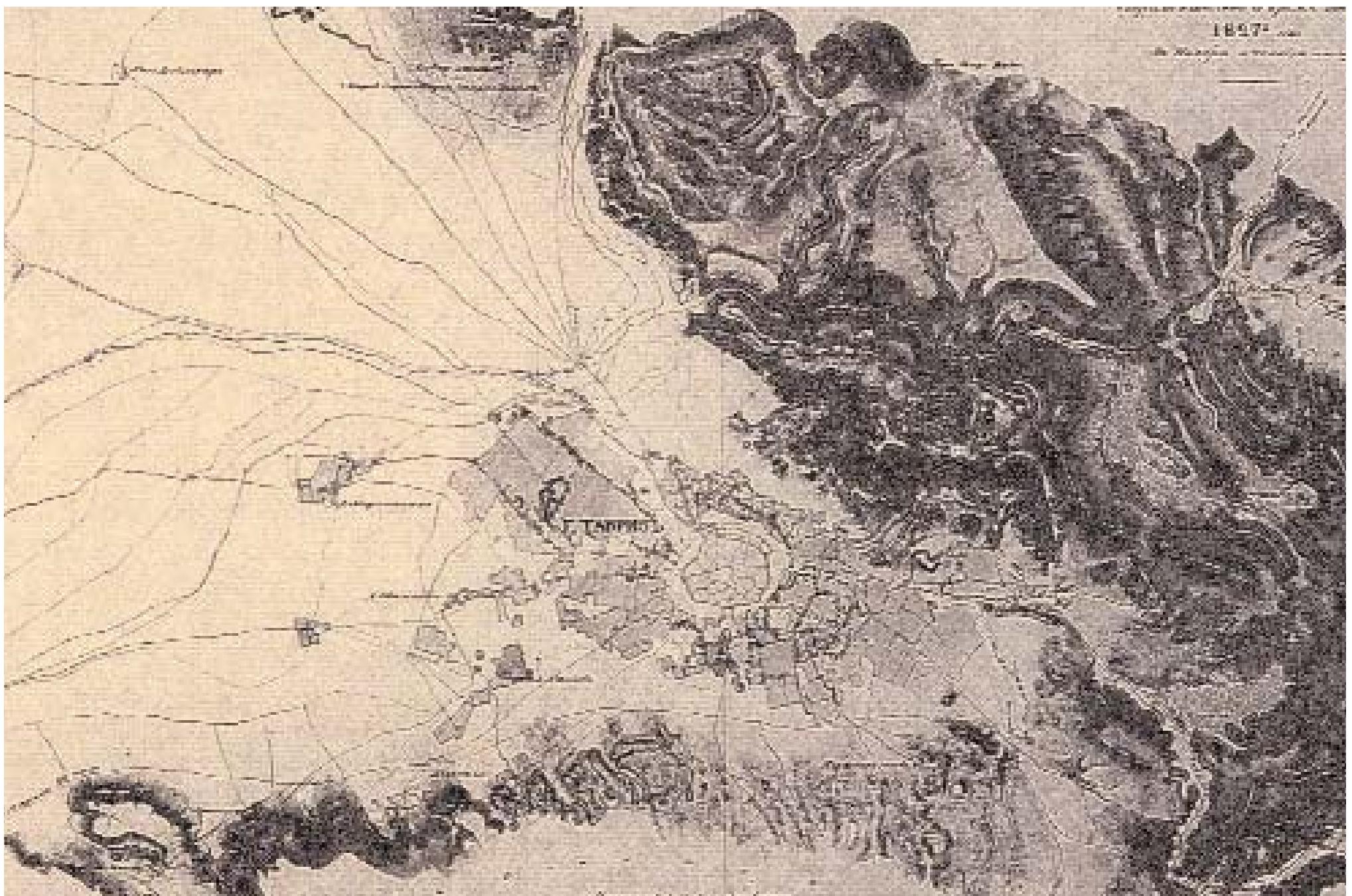
از مقایسه این نقشه‌ها، با نقشه فرانسوی‌ها، به نظر می‌رسد دقت ترسیم گروه نقشه‌برداری روسها از نقشه برداران فرانسوی بالاتر است. موارد زیادی در این نوع نگاه به نقشه دخیل بود. و از موارد مهم کاربرد نظامی نقشه‌های روسی است. حتی نوشته‌های روی آن فقط کاربرد نظامی داشته است. به همین دلیل، در این نقشه‌ها مناطقی که کاربرد نظامی داشته‌اند از اهمیت بیشتری برخوردار بوده است. بر این اساس سایر موارد یا از نظر آنها پنهان مانده یا به صورت نموداری ترسیم شده است. نقشه دوباره ترسیم شده روسها فاقد معابر فرعی، بنیست‌ها و ذکر جزئیاتی است که در نقشه ترزل - فابویه آمده است. دروازه‌های هشتگانه فقط به صورت حروف لاتین، و در روی نقشه با شماره‌های لاتین (۱ تا ۸) مشخص شده است. این موارد یادآور نظامی بودن نقشه است و از تمام توضیحات نقشه ترزل - فابویه فقط با شماره‌گذاری دروازه‌ها که در یک نقشه نظامی کاربرد فوق العاده‌ای دارد، استفاده شده است.

Suburb map of Tabriz, drafted by Pozidbushov and Petrov

نقشه خودمه شهر

مأخذ: اسناد تصویری شهرهای ایران در دوره قاجار

A part of Suburb map

بخشی از نقشه حومه شهر (مقیاس نقشه مطابق با سند اصلی)

۲-۱-۳. اطلاعات مربوط به روستاهای نامهایی که با پیشوند د همراهاند:

— آرابی سا

— خرابه الور (الور علیا)

— خیاط پیشان

— ده آناختون (آناختون)

— ده ادامانیده (مایان علیا)

— ده الور (الور علیا)

— ده باش پوش

— ده بودامانیده (مایان سفلا)

— ده بازین

— ده پوی سون (پوی ستون)

— ده خروانه (خروانق)

— ده حاجی دیزه (خواجه دیزج)

— ده خلیب

— ده شامقاذری (شنبه غازان)

— ده کرم علی - خ

— ده گنبد

— ده گوزوار (کچا آباد)

— ده گیاور

— ده لاله

— ده واش میش

— نگند

— ماچغه

۴-۱-۳. اسامی روستاهای رودخانه‌ها

— رودآجی چای

— رود تبریز چای

— رودخانه گنبد چای

۳-۱-۵. اسامی خاص اینبه و مکانهای متفرقه

— بیر عینعلی

— شهر تبریز

— کارخانه باروت

— کاروانسرا میرزا زمان دیز آهی

۳-۱-۳. اطلاعات مربوط به کوه‌ها:

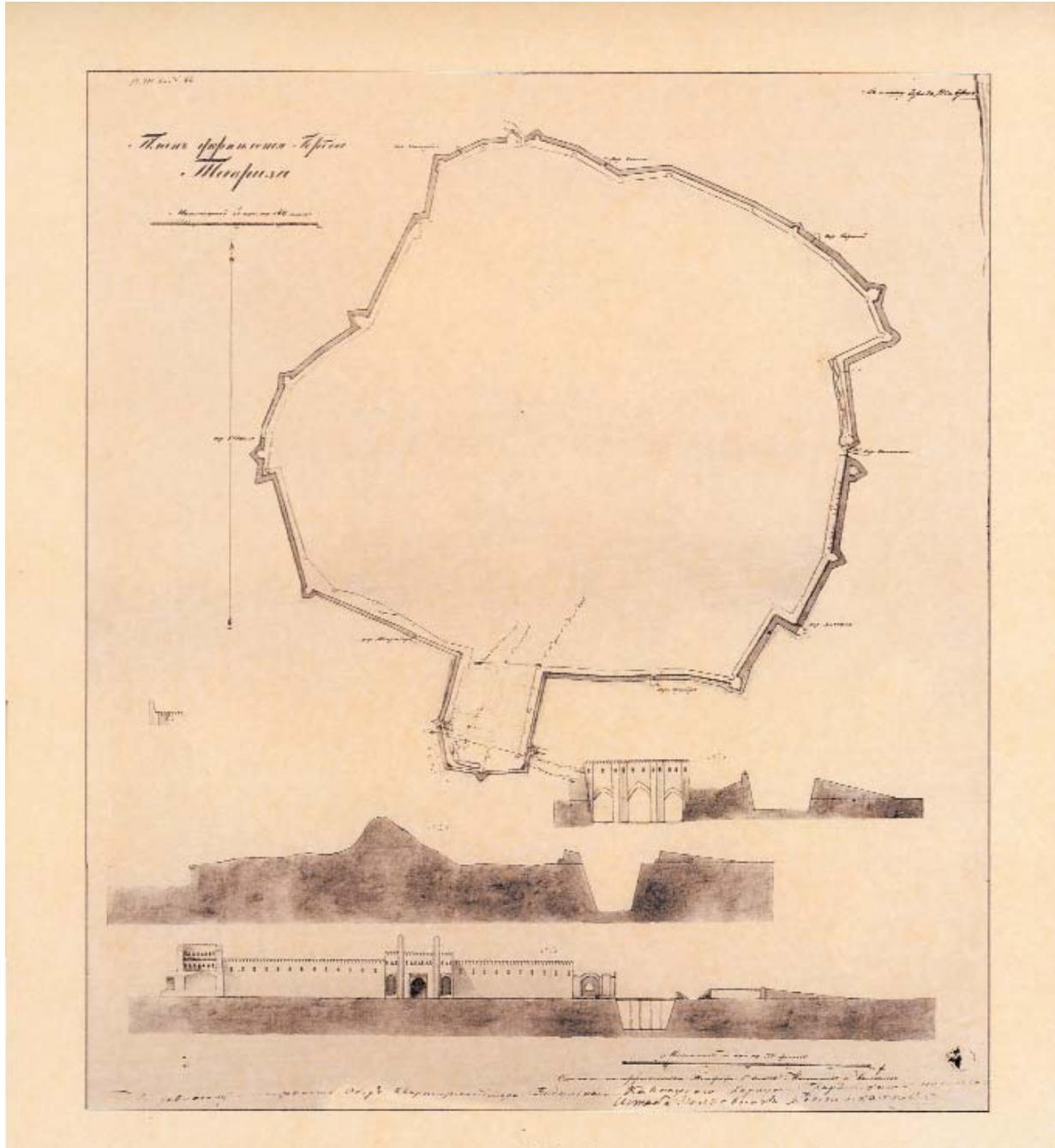
— زینعلی

— سراشیبی طلق دلال

— کوه تبریز

— کوه عینعلی

— کوه لاله

نقشه استحکامات شهر

مأخذ: اسناد تصویری شهرهای ایران در دوره قاجار

Fortress map of Tabriz (1827 A. D.),
drafted by Mamontov and Kolokolov

۲-۱-۳. شرح توصیفی نقشه استحکامات شهر

پی‌نوشت

۱. محمدمهریار و همکاران، اسناد تصویری شهرهای ایران دوره قاجار، دانشگاه شهری بهشتی و میراث فرهنگی کل کشور، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۸.

۲. همان کتاب، ص ۲۷.

۳. هنوز، این امر که نقشه‌ها توسط آلمانها تهیه شده باشد محل تردید است.

۴. گاردان، خاطرات مأموریت زنگل گاردان در ایران، ترجمه عباس اقبال، انتشارات گزارش، چاپ دوم، ۱۳۶۲.

۵. همان، صص ۱۱۱-۱۸۰.

۶. سه نقطه محل قائمت نشده اسم است.

۷. با توجه به فتح شهر تبریز در سال ۱۸۲۷ م. توسط روس‌ها، و با توجه به این که تاریخ نقشه خودم شهر در همان سال ترسیم شده است، به نظر می‌رسد که این نقشه در مدت زمان بسیار کوتاهی (کمتر از یک سال) تهیه و ترسیم شده است.

۸. هر ورست معادل ۶/۱ کیلومتر است.

۹. تمام موارد از نقشه‌های مجموعه کتاب اسناد تصویری شهرهای ایران دوره قاجار استخراج شده است؛ ولی جمله «آسیابهای سنگی هستند» مربوط به پانوشت کتاب مذکور است که در توضیح نقشه ذکر شده، ولی در داخل نقشه به این جمله برخورد نکردیم.

— یک توب لوله کوتاه، دو توب و یک توب ۶ پوندی

نقشه استحکامات از سه جا برش خورده و این برشها با حروف N-1، N-2، N-3، در زیر نقشه مشخص شده است. این برشها محل قرارگیری خندق، دروازه، ورودی دارای سه دهانه بازشو، دو برجک دیده‌بانی، و محل هایی جهت تیراندازی سربازان، را نشان می‌دهد.

از مقایسه این نقشه با نقشه فرانسوی ترہزل - فابویه، می‌توان پی بردن که نقشه نظامی روس‌ها از دقت و کارایی بالایی برخوردار است و تمام جزئیات به صورت دقیق روی آن ترسیم شده است. حتی در ضبط نام دروازه‌ها، نقشه روس‌ها از دقت بالاتری برخوردار است، به طوری که اسامی ضبط شده نقشه فرانسوی به ۶ دروازه اشاره دارد. اما، در حالی که نقشه روس‌ها کامل است، در نقشه فرانسوی نوشته به صورت فارسی دروازه شتربان ضبط شده و در نقشه روس‌ها این اسم به صورت ترکی آن دروازه دوچی آمده است. دروازه مهادمین در نقشه فرانسوی به صورت دروازه مرمر، به احتمال قوی به صورت میارمیار در نقشه روس‌ها نوشته شده است. به نظر می‌رسد در N-2 ترسیم ناقص مانده است. عبارت «به نقشه تبریز» در گوش سمت راست نقشه احتمالاً حاکی از اساق این نقشه به نقشه کامل شهر تبریز بوده است.

نقشه استحکامات شهر تبریز در سال ۱۸۲۷ میلادی توسط نقشه‌برداران درجه پیک، مامونتف و کولوکوف، به مقیاس: یک دویم بروی نقشه برابر ۵ سازن ۲/۵^۴ (سانتیمتر، معادل ۱۰۶/۷ متر) به وسیله ابزار نقشه‌برداری ترسیم شده است. زیان نقشه روسی است و در بالا سمت چپ نقشه عنوان نقشه به صورت «نقشه استحکامات شهر تبریز» آمده است. در زیر این عنوان، جهت یاب نقشه که پیکان است رو به شمال آن را نشان داده است. در پایین نقشه، در سمت راست، مقیاس خطی نقشه دیده می‌شود که روی آن عبارت «مقیاس نقشه اصلی: یک دویم، معادل ۵ سازن ۲/۵^۴ (سانتیمتر، ۱۰۶/۷ متر)» درج شده است. در زیر مقیاس خطی این عبارت به چشم می‌خورد:

«مقیاس: یک دویم بروی نقشه برابر ۵ سازن ۲/۵^۴ (سانتیمتر معادل ۱۰۶/۷ متر)، توسط نقشه‌برداران درجه پیک مامونتف و کولوکوف به وسیله ابزار نقشه‌برداری شده است».

نقشه کاکرده نظامی دارد. در وسط آن، دیوار دفاعی و باروی شهر با دقت زیاد ترسیم شده و خندقی دور شهر را محاصره کرده و به نظر می‌آید بدون آب است. هشت دروازه اصلی شهر با حروف روسی در مقابل ورودی دروازه نقشه درج شده است: «دوازه دوهچی؛ دروازه استانبول؛ دروازه گجبل؛ دروازه مرمر؛ دروازه خیابان؛ دروازه باغ میشه؛ دروازه سرخاب».

بیشترین توضیحات نقشه متعلق به ارک حکومتی است که دقیقاً محل قرارگیری ادوات جنگی به صورت کامل توضیح داده شده است و این عبارتها روی آن به چشم می‌خورد:

— ارک شهر

— باغ

— توب ۶ پوندی، ۳ مورد

— توب لوله متوسط

— توب ۱۸ پوندی

— دیباغی

— سه توب، دو توب لوله متوسط و یک توب ۶ پوندی

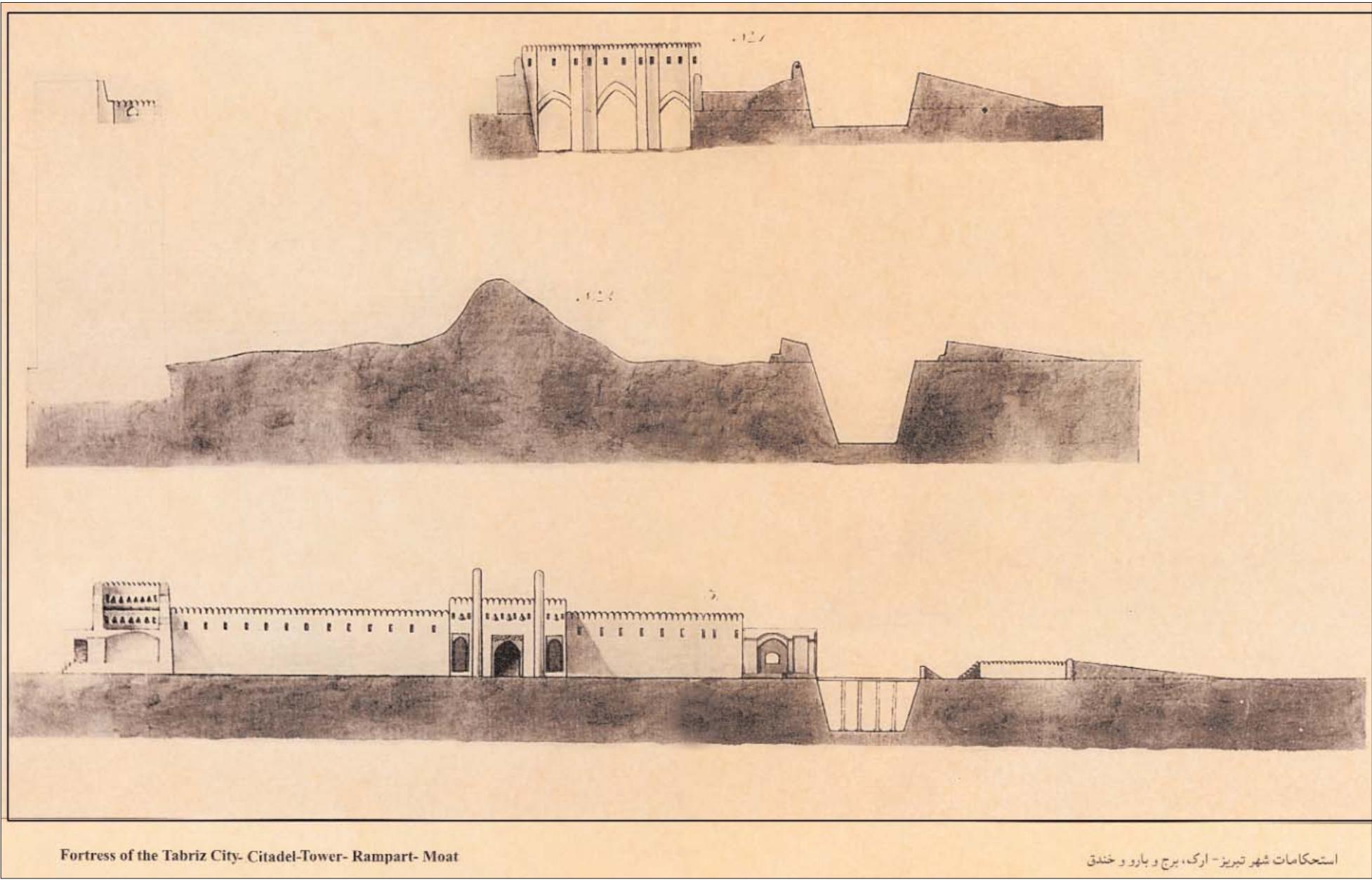
— یک توب ۷ پوندی

— یک توب ۲۴ پوندی و یک توب ۶ پوندی

— یک توب ۱۲ پوندی و یک توب ۶ پوندی

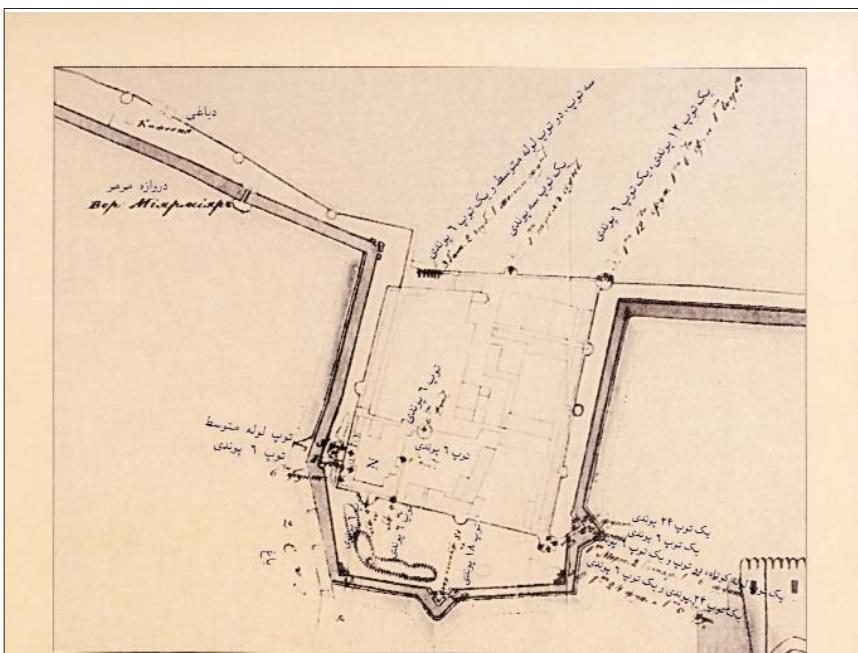
— یک توب ۳ پوندی

— یک توب ۶ پوندی

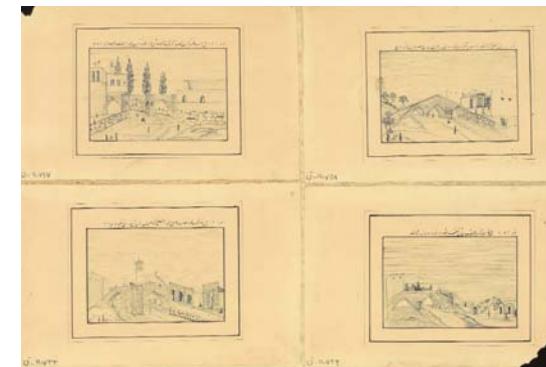
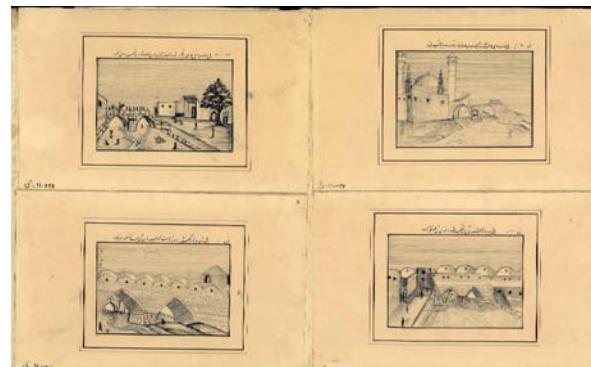
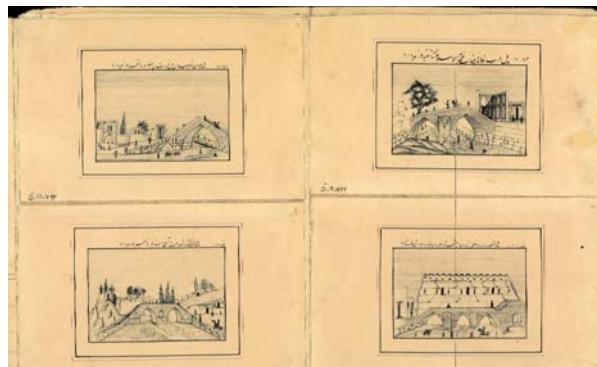

Fortress of the Tabriz City- Citadel-Tower- Rampart- Moat

استحکامات شهر تبریز - ارگ، برج و بازو و حندق

نقشه استحکامات شهر تبریز:

نقشه سیل تبریز (۱۲۸۸ هـ. ق. / ۱۸۷۱ م. م.)

Flood map of Tabriz in 1288 A. H., (1871A. D.).

در سال ۱۲۸۸ هجری قمری، در ۱۶ و ۱۷ جمادی الاول مطابق با ۱۵ و ۱۶ خداد سال ۱۲۵۵ هجری شمسی، به سبب بارش شدید باران و تگرگ، دو بار در تبریز سیل جاری شد و در مسیر رودخانه مهران رود قرار گرفت. به علت طغیان رودخانه، آسیب زیادی به منازل و عمارت‌ها واقع در کنار رودخانه وارد آمد.

وقایع سیل تبریز در روزنامه ایران آن دوره از این قرار گزارش شده است: «بر حسب روزنامه مختصر تبریز و مخابرات تاگرافی، دو مرتبه سیل در تبریز آمده است: یک دفعه جمجمه شانزدهم پیش از ظهر جانب میان خان و سمت خانه کلانتر سیل عظیمی در شهر ریخته، از دهنه کربی قاری دو طفل را سیلاب برده و در پای میل حضرت صاحب‌الزمان (ع) دوازده دکان (را) خراب کرده، پنج شش باب خانه و کاروانسرای پالان دوزها را ویران ساخته و سیلی دیگر در شب هجدهم در شهر آمده و خرابی رسانید. چندین نفر از مرد و زن تلف گشته. در برخی از تیمچه‌ها [و] کاروانسراها آب چنان ایستاده که مردم جرئت رفتن و اموال بیرون آوردن نداشتند. اسیاب و سامان خانه را نیز زیان رسانید. بعضی جاه را ویران و با زمین یکسان نمود. کارگزاران (کارگزاران) امور دیوانی آچله لازمه اهتمام در تسهیل کارهایی بوده است قصور نکرده‌اند و مخصوصاً از جانب سنتی‌الجانب همایونی اوامر اکیده در توفیه حال عبادالله شرف صدور یافت و به توسط تلفگراف ابداع امر ظل الله گردید.»^۱ نادر میرزا در کتاب تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز، در ذکر شرح سیل به تاریخ ۱۷ ربیع الاول چنین اشاره کرده است:

«بیست روز پیش از این داستان، سیلی بزرگ آمده بود و پدین شهر خرابیها کرده و آن چنان بود که به نماز پیشین بی آن که به تبریز اثری از باران باشد آواز رعد از مشرق بلند شد. تگرگ و بارشی بسیار بدان سوی باریده، سیل برخاست. از روستای بارنج هر چه به پیش — از خانه، حدیقه و اشجار — بمالد و ویران کرد، تا به شهر رسید و هر دو ساحل مهران رود هر چه از بنایها نزدیک رود بود و ویران کرد. چون به محاذات بقیه صاحب‌الامر (ع) رسید، یک طرف بازار مسکون و بیرون کرد و طرف جنوب میدان را همی گشادن. دکاکین و سراهای و گرمابه‌ها ویران کرد. از این سو ششیه‌ای به راسه کوچه افتاد و بسیار سراب فرو مالید و شعیه به راست بباره راه کرد، ویرانی ها کرد. این سیل به محایی قنوات افتاد. همه انبیاشه شد از آبار قنوات بچوشید و سرحدات ویرانه کرد و بسیار مال از مردم نابود شد. این سیل تا به نصف بازار جاری شد. بعضی از خانات نیز از لای مالا مال گردید. چند گرمابه نیز انبیاشه شد. به محایی رود تا به رود آجی همه جا خرابیها روی داد. گفتند به چهارده هزار خانه صدمه رسید. آب

نقشه سیل تبریز

مأخذ: مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران

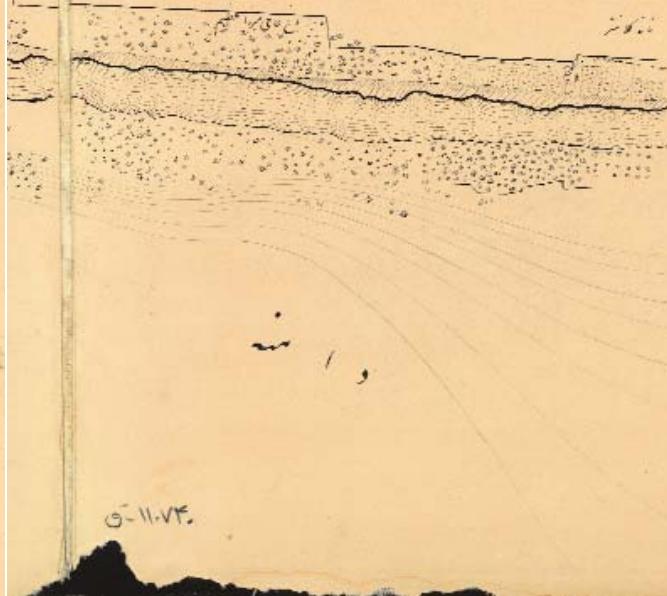
Flood map of Tabriz in 1288 A. H., (1871A. D.),

drafted by Mohammad-ebne Iraj Qajar

شهرو دخانه دار ای پل طبه تبریز
 بعد از آمدن سیل در نهاده سنه قوی سیل سپه کیم زرود دوسته
 شتا و دشت مطابق نرا هشتصد و شصاد عیسوی از دمنه
 قله ای پل مشور شهر حاچ که تذکیر آجی بالعینی اینه اطراف اقیل
 خانه و کوچه و حمام و مسجد و یخچال و بازار و بازارچه و دکان
 و کار و انسه را عینه که بواسطه سیل بعضی از آنها خراب شده
 و مخصوص نیاش آن خرا پها و عتیقین تقاضی که آب با طاف سرشار شده
 و نمایش سد و دموده دی آن با ارتفاع و اراضی مرتفعه با ارتفاع
 و نمایش ملها محسن حا په سنه ابی سیل عینی برآورده تمیزه اطراف
 و تغییره و دو تغییره و تغییره حشمایی ملچا که انش اند بعد از تمام این
 عمل از غایت خسته طبل اللهی بند کار خد اضره نیست بحکم خدا

- ۱۱۰۷۳۱

خر

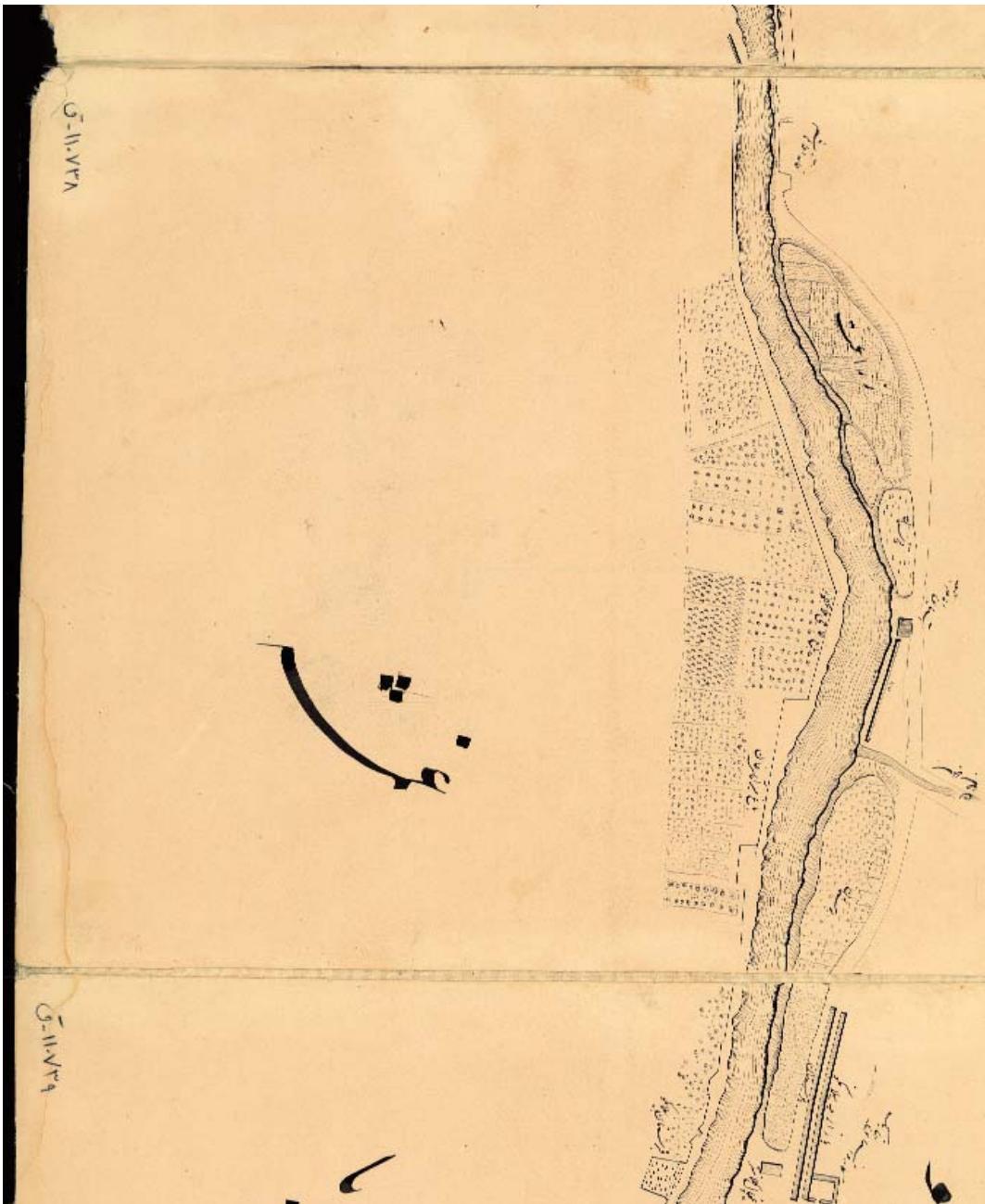

و سنه

- ۱۱۰۷۴

- ۱۱۰۷۳۳

- ۱۱۰۷۳۴

سیل را بوبی زشت بود.

این واقعه روز هفدهم جمادی الاول به سال یک هزار و دویست و هشتاد و هشت از هجرت بود. پس از این سیل به پایمردی خواجه محتشم صاحب دیوان تمامی اهل این شهر مالی بزرگ دادند.

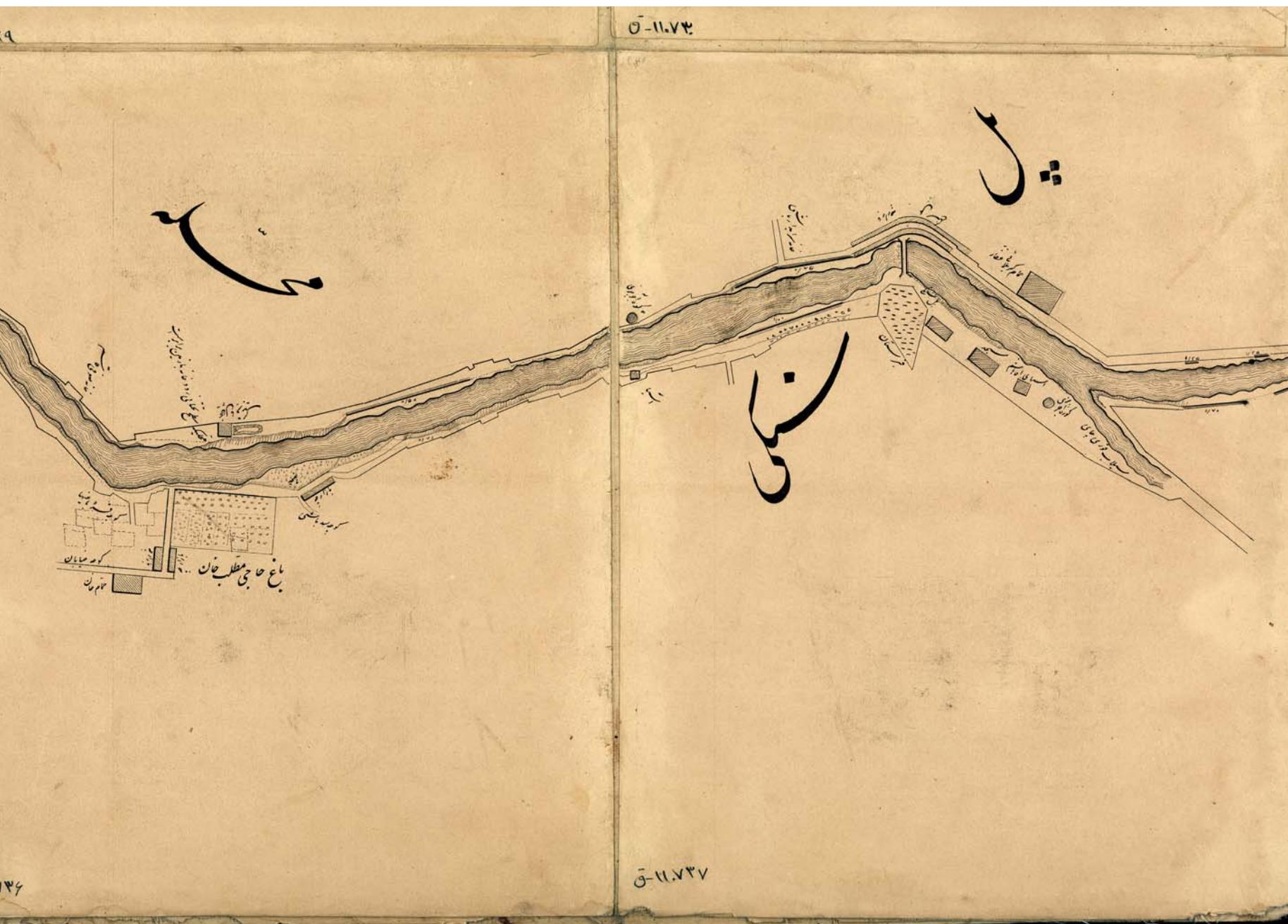
شاهنشاه نیز ده هزار تومان عطا فرمودند. سدی از سنگ آهک که امتداد آن از اوامر روستای بارنج است تا به نزدیکی پل آجی عمارت کردند به هر دو ساحل مهران رود.

چون این کار به دست تجار و کدخدايان شهر بود، هر یک [که] امین و درستکار و خدای شناس بودند، بدان قسمت خود سدی سدید ساخت که تا کنون خلی نیافرته. آن بی دینان که نه غیرت وطن کشند و نه خدای شناسند، آن مال بخوردند، به جای آهک، حاک و به جای سنگ، صرف سال صدف کردند. همان سال اول آب نشست و ویران شد.^۲

بعد از وقوع سیل جهت برآورد خسارات و میزان آسیب دیدگی های ناشی از سیل به امر فتحعلی خان صاحب دیوان در سال ۱۲۸۸ هجری قمری نقشه سیل تبریز توسط محمد بن ایرج قاجار ترسیم شد.

نقشه از ۲۷ قطعه شامل: رودخانه ۱۳ قطعه؛ نقاشیها ۱۲ قطعه؛ علامات نقشه و توضیحات هر کدام یک قطعه، تشكیل وبروی پارچه چسبانده شده و رنگ نقشه سیاه و سفید است.

من نوشته داخل نقشه بنا به نوشته محمدبن ایرج قاجار از این قرار است:
 «نقشه رودخانه دارالسلطنه تبریز بعد از آمدن سیل در هذه السنه قوی ثل سنه یک هزار و دویست و هشتاد و هشت مطابق هزار و هشتاد و هفتاد عیسوی از دامنه قله الی پل مشهور به شهرهای نزدیک آجی با بعضی اینه اطراف از قبیل خانه و کوچه و حمام و مسجد و یچجال و بازارچه و دکان و کاروانسرا و غیره که بواسطه سیل بعضی از آنها خراب شده و مخصوص نمایش آن خرابیها و تبیین نقاطی که آب به اطراف سرشار شده و نمایش پلهای، مخصوص جاری خرابی سیل یعنی برآورد تعمیر سد اطراف و تغییه رود و تعمیر چشممهای پلهای ان شاء الله بعد از اتمام این عمل از نتایت حضرت ظل اللهی به بندگان خدا ضرری نرساند به حکم جناب جلالت انتساب آقای صاحب دیوان در کمال تعجیل کشیده و برآورد نمود. خانه زاد، محمدبن ایرج قاجار»^۳

٤-١. شرح توصيفی نقشه

نقشه در ابعادی به طول ۲۰۹ سانتیمتر و عرض ۱۰۷ سانتیمتر ترسیم شده است. نقشه از ۲۷ قطعه شامل: رودخانه ۱۳ قطعه؛ نقاشیها ۱۲ قطعه؛ علامات نقشه و توضیحات هر کدام یک قطعه؛ تشكیل و بر روی پاره چسبانده شده و رنگ نقشه به صورت سیاه و سفید است. کادر هر یک از نقاشیها که سیاه‌داند، طول ۱۴/۵ سانتیمتر و عرض ۹ سانتیمتر است و تا عدد ۱۶ شماره زده است. اما، نقاشی نمره یک و سه در میان آنها دیده نمی‌شود. به نظر من رساند آن دو شماره مربوط به پل بیلان کوه و پل ششگلان بوده است. در روی نقشه از ۴ پل نام برد شده که به ترتیب از شرق به غرب عبارتند از: بیلانکوه؛ ششگلان؛ سنجک؛ قاری؛ درب خانه نایب‌الصدر؛ نزدیک خانه حاج میرزا شفیع؛ حاجی ملاعبدالله؛ زیر بازار؛ زیر بازار کفسدوزها؛ ملا محمد دایی، درب خانه‌ی حجت‌الاسلام؛ بار ماحلق؛ بیرون شهر؛ میدان مال فروشها (پل فتحعلی)؛ و امیر خیز. محله‌های متدرج در نقشه عبارت اند از: باغمشیش؛ بیلان کوه؛ پل سنجک؛ ششگلان (گیلان)؛ خیابان؛ سرخاب؛ چهارمانار؛ ستربان؛ راسته‌کوه؛ امیر خیز. سند ممهور به مهری بیضی شکل است به سمع «محمدبن ایمچ» و به امضای

«محمدبن ایرج فاجار» بیت سده است.

در عنوان نوشته‌نده «هو» امده است و در بري اين وaze عبارت «نفسه روزگاره دارالسلطنه تبرير به چشم می خورد. در زير همین عنوان متن اصلي نقشه نوشته‌اي به قام محمدبن ايرج قاجار به چشم می خورد که در مورد چگونگي تهيه نقشه نوشته شده است.

در این نقشه بسیاری نشانه‌های گرافیکی (نموداری) برای اولین بار به کار گرفته شده است، مانند عالمت باغ؛ کاروانسرای؛ پل و ابینیه.

به نظر می رسد توجه کنندگان نقشه دارالسلطنه فراجه داغی بعدهارو ش ترسیم این نقشه را به کار گرفته اند. و بیزگی بازرش این نقشه در استفاده از تصاویر، برای بیان موضوعات، مورد توجه کنندگان است.

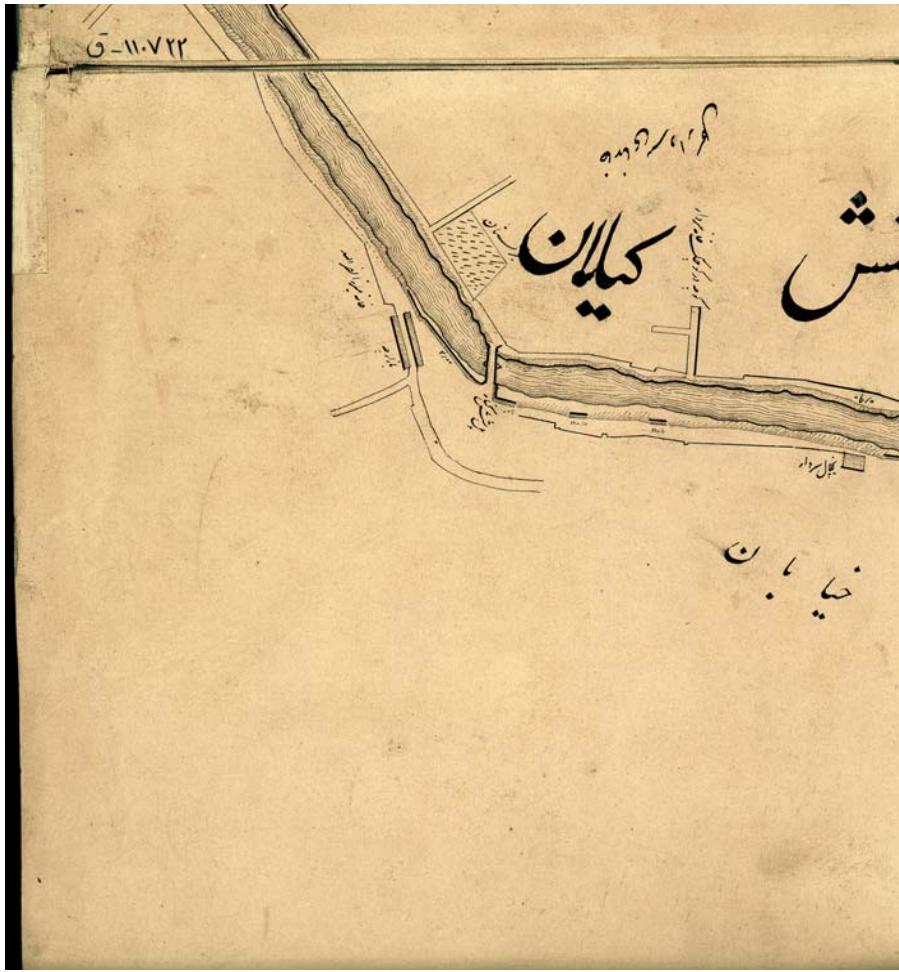
این نقشه، شاید تنها نقشه‌ای است که از این نظر را نقشهٔ مطرافق چی شیباشد دارد. به اختصار زیاد، دلیلی که تهکه‌کنندهٔ نقشه را وادار به ترسیم پل‌ها و ابینیهٔ کنار مهران رودگردخ، خسارتی بوده که بر این ابینیه وارد آمده بوده است.

دلیل مهم دیگری که می‌شود برای واقع‌گرایی بودن این تصاویر ذکر کرد، بقیه صاحب‌الام، پل سنگی، و پل بازارهای شهر است که با وضعیت فعلی و یا با تصاویری که جهانگردان آزان، اینچه ترسیم کرده‌اند، مطابقت دارد.

با همین منطق می توان استدلال کرد که حد نهایت ابینیه ترسیم شده در این نقشه، محدود آسیبی بود که سیل به شهر وارد آورده است.

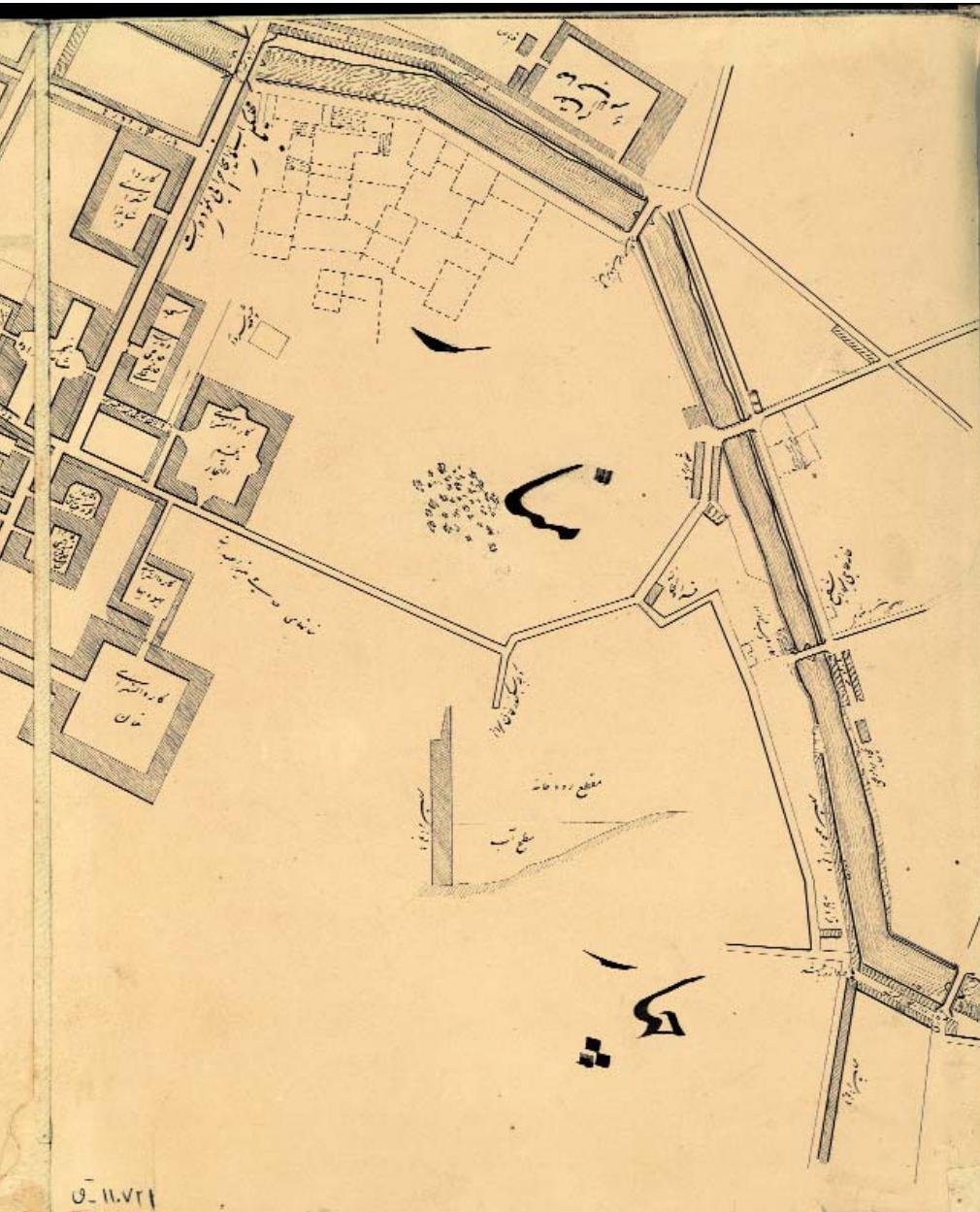
اگر جه دار، نقشه حجم اطلاعات حدان، زاد نیست و این اطلاعات بسته تابع

خسارت‌های وارد‌آمده از سیل است، اما تهیه نقشه توسعه ایرانیان که برای اولین بار انجام می‌شد، به این نقشه اهمیت خاص می‌بخشد.

A part of flood map

بخشی از نقشه سیل تبریز

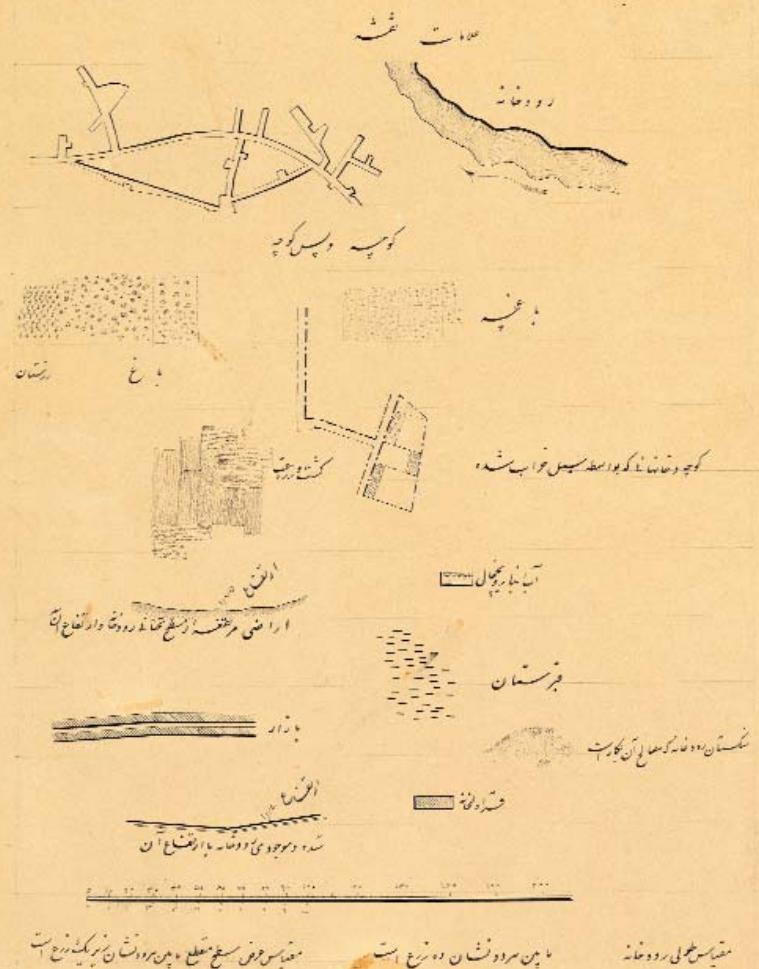

A part of flood map

پیش‌نیاز از نقشه سیل تبریز

۵-۱۱.۷۱۹

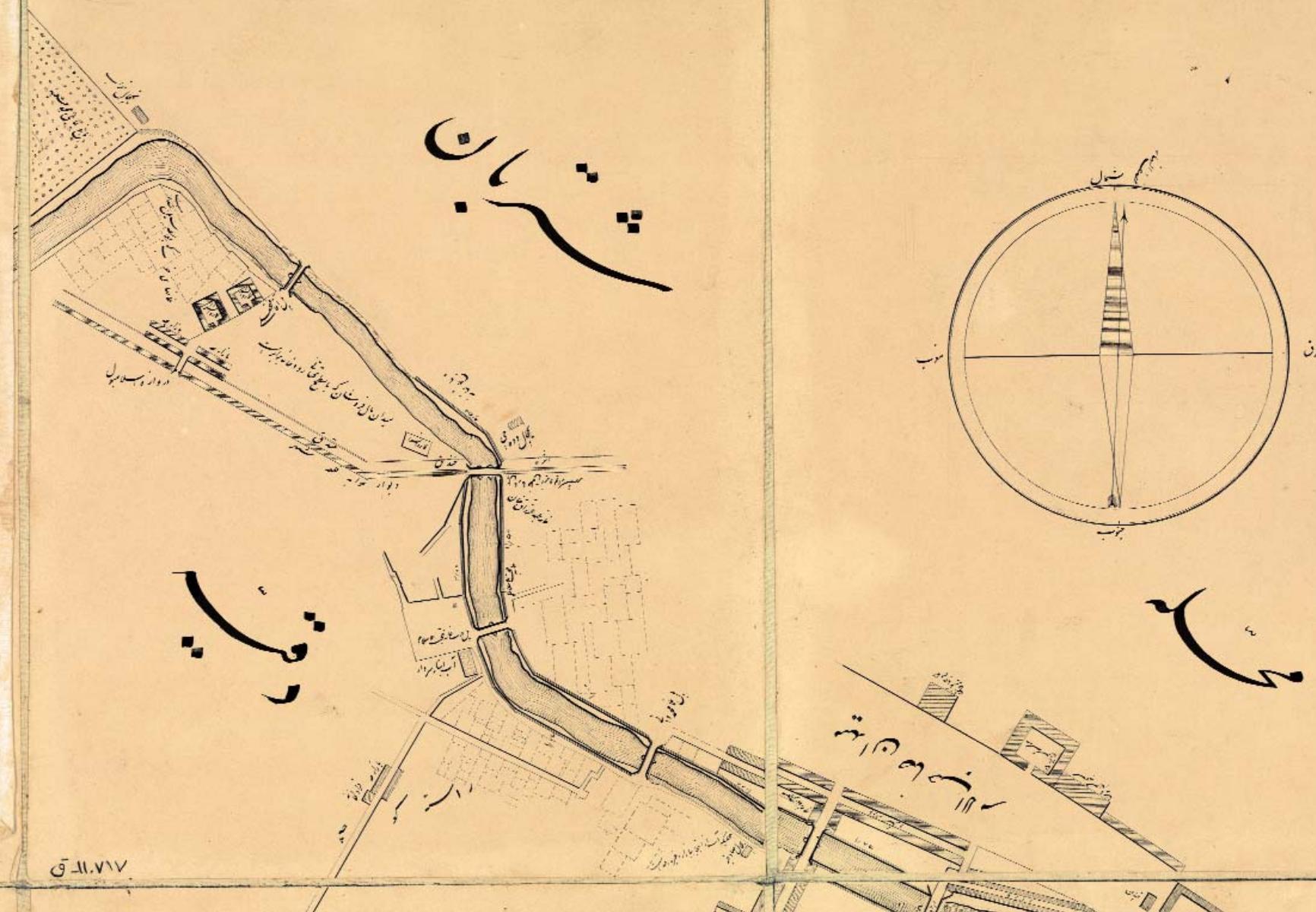

۵-۱۱.۷۱۹

۵-۱۱.۷۲۰

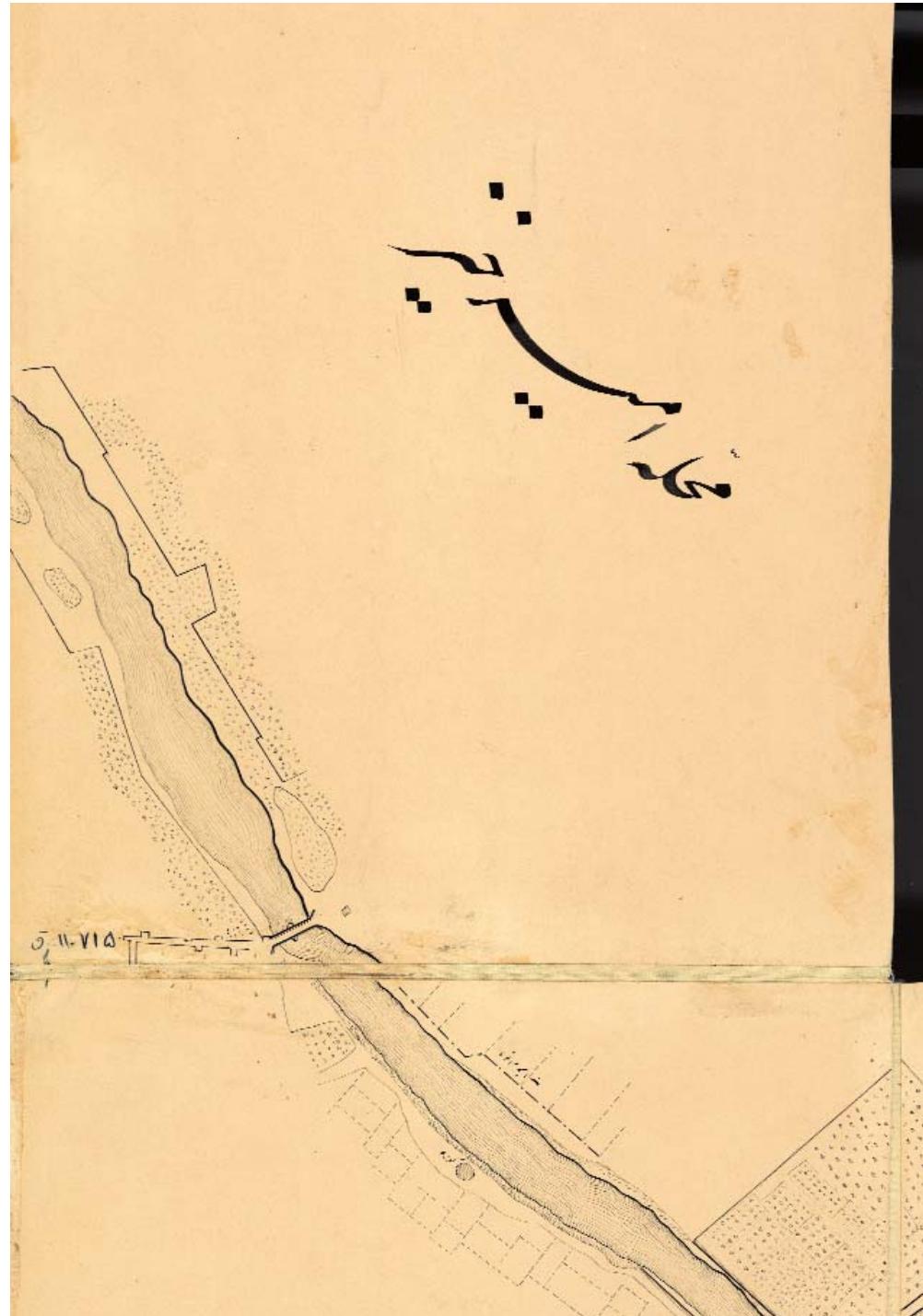
۱۱.۷۱۰

۱۱.۷۱۵

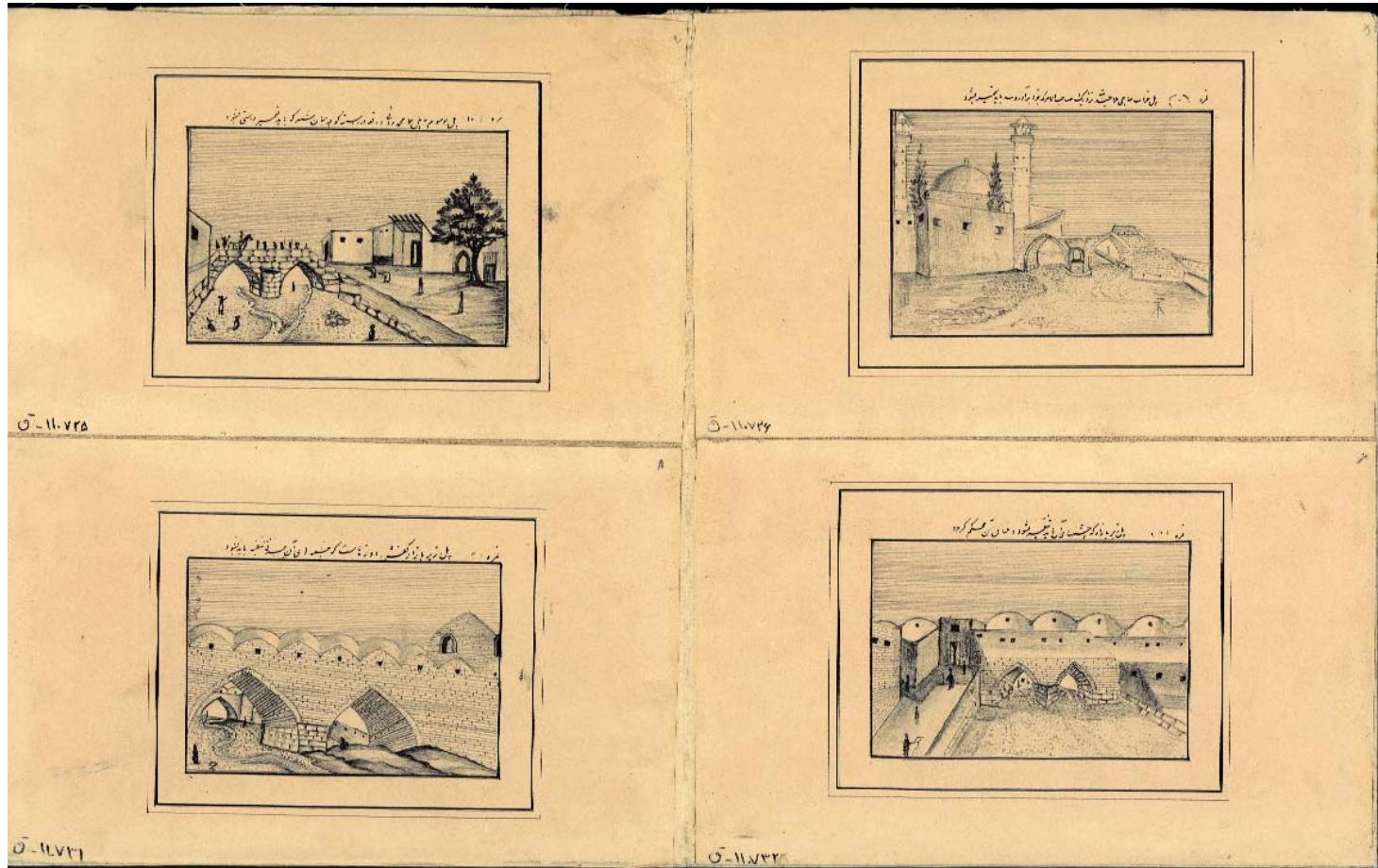

بخشی از نقشه سیل تبریز

بخشی از نقشه سیل تبریز

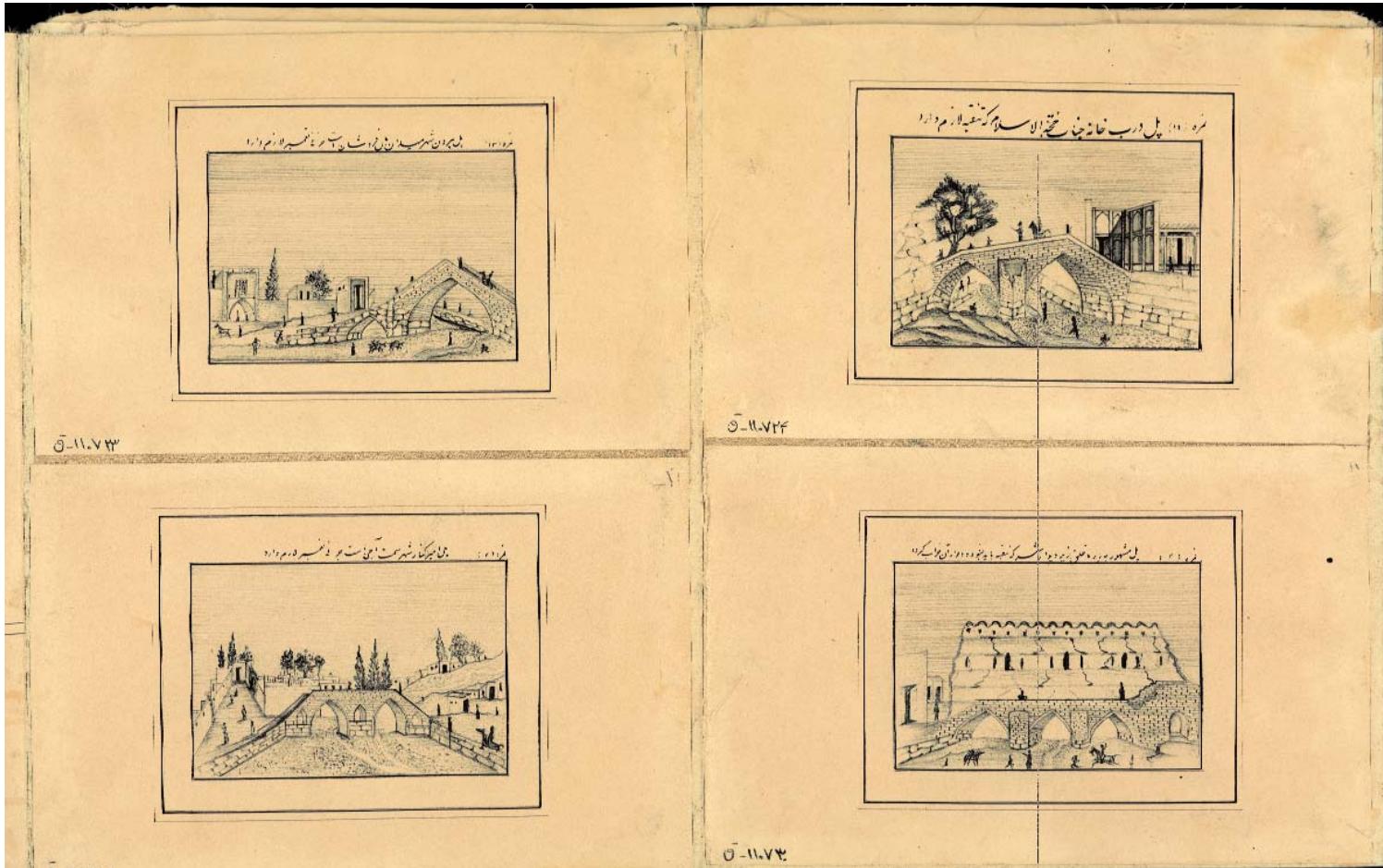

A part of flood map

Pictures of flood map

تصاویر نقشه سیل تبریز

Pictures of flood map

تصاویر نقشه سیل تبریز

Pictures of flood map

تصاویر نقشه سیل تبریز

پی‌نوشت

۱. اخبار سمیه: ولایات محروسه، ایران، شماره ۳۴ (۱۰ جمادی‌الآخر ۱۲۸۸قمری)، ص ۳.
— به نقل از: رضا فراستی، سیل تبریز در سال ۱۲۸۸قمری، مجله اثر، شماره ۳۱-۳۲، سال ۱۳۷۹، میراث فرهنگی کل کشور، ص ۱۸۲.
۲. نادرمیرزا، تاریخ جغرافیای دارالسلطنه تبریز، تصحیح غلامرضا طباطبائی مجد، انتشارات ستوده، تبریز، سال ۱۳۷۳، صص ۲۶۷-۲۶۸.
۳. رضا فراستی، همان، صص ۱۸۳-۱۸۴.

۱-۵. شرح توصیفی نقشه

نقشهٔ قراچه‌داغی که به نقشهٔ دارالسلطنه نیز مشهور است، شاید کاملترين نقشه‌ای باشد که تا اواخر دورهٔ فاجران شهر تبریز تهیه شده است. این نقشه، که تماماً نوتسو ایرانیان تحصیل کردهٔ «مدرسهٔ دارالفنون تهران و تبریز» تهیه شده، ادامهٔ شیوهٔ در نقشه‌کشی است که در نقشهٔ سبل تبریزی اولین بار تحقیل کردگان ایرانی خارج از کشور آن را بنیاد نهاده بودند. در این نقشه، برای اولین بار مفهوم اموری و نوپوگرافی به کار گرفته شده است. علامان گرافیکی، با گستردگی چشمگیری موضوعات متفاوتی را پوشش داده‌اند. در این نقشه، برای نخستین بار برای تدقیک انتهاهای نوشتاری، از چند نوع خط فارسی استفاده شده است. نیز برای تختیمنی، برای دادن محله‌ها، تفاوت محلات با زیر محله‌ها (محله‌های فرعی) از تفاوت ابعاد پوششته سود برده‌اند. مثلاً چرنداب، لیل‌آباد و اهرباد، زیر محله‌های محلهٔ هادمهین اندازه که ابعاد حروف نوشتاری‌ها نیست به حروف کلمهٔ مهادمهن کوچکتر است. همچنین، نقشهٔ بازار به دقت و با مشخص کردن کلیهٔ سراها و تمجهه‌های آن ترسیم شده است. در صورت نادیده اینگاشتن نقشهٔ سبل تبریز که در واقع نقشهٔ همه شهر تبریز نیست، این اولین نقشه‌ای است که بعد از باروی میدان چوپوری باروی نجفقلی خانی ترسیم شده است. ولی، دقت ترسیم محله‌های خارج از بارو با محله‌های داخل آن تفاوتی ندارد. در این نقشه برای اولین بار نام میدانهای محله‌ای و زیر محله‌ای، همچون میدان چوپوری، نیز برده شده است.

به اعتبار وجود حجم بالای اطلاعات در متن نقشه، به جرأت می‌توان نقشهٔ دارالسلطنه تبریز را کتابی تصویری نامیده که مطالعهٔ جدی آن نه تنها سستازم صرف دقت زیاد است، بلکه محتاج روش‌های ابداعی نیز هست. به همین دلیل، نقشهٔ دارالسلطنه در این مطالعه به عنوان نقشهٔ مبنی برای بررسی تاریخ شهر تبریز معرفی شده باشد. این نقشه با یهندی کردن این نقشه، امكان مطالعهٔ عمیق و استنتاج مطالب جدید توسعهٔ بزرگ‌تر شگردن آن ممکن است.

این نقشه یکی از معتبرترین نقشه‌هایی است که از شهر تبریز تهیه شده است. نقشه دارالسلطنه به امر و لیهه، مظفرالدین میرزا به اهتمام عیاس خان سرتپ و رئیس مدرسه دولتی تبریز (مدرسه دارالفنون)، و محمد میرزا مهندس و محمد رضا مهندس، در دوازدهم شهر شعبان المعلم سال ۱۲۹۷ [۱۸۰۸] در تبریز ترسیم شده و در دارالطباطبای کربلا بیان شده است. در طبع رسیده است. در ذیل عنوان نقشه، نقشه دارالسلطنه تبریز، به خط ثلث چنین نکاشته شده است.

«حسب الامر قدر قدرت خضرت فلک رفعت اقدس امجد فرع والا ویهد روحي فدا با اهتمام مقرب الحقان میرزا عیاس خان سرتپ و رئیس مدرسه دولتی تبریز امیرزاده محمد میرزا مهندس و معلم ریاضی رقم خانه زاد، آن مبارک آستان محمد رضا مهندسی نایب آجودان باشی سرکاران این حسنی خان سرهنگ قراچه داغی» و در ذیل همین جمله با خط سنتی عیق جمله زیر ذکر شده است:

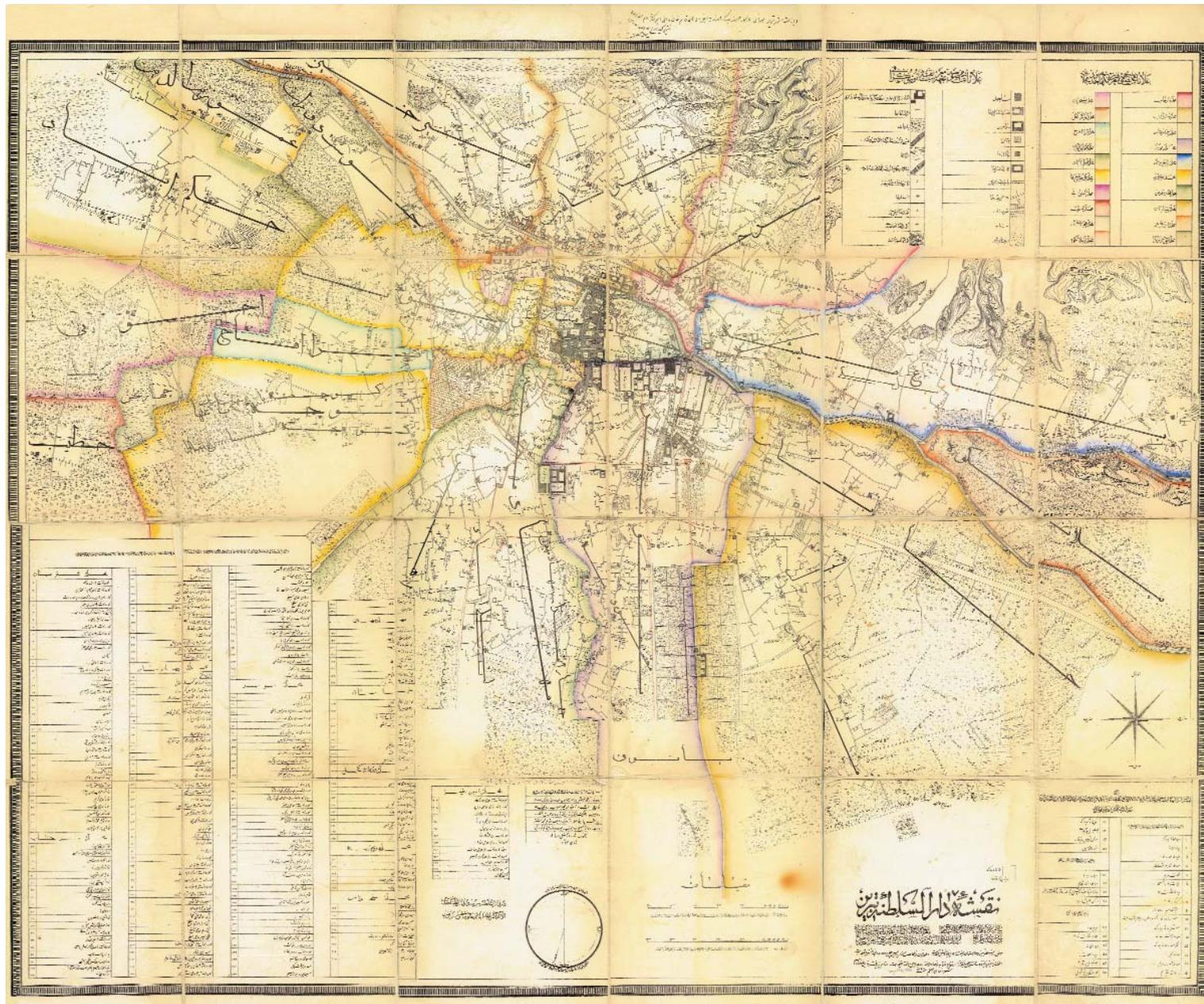
«عرض دارالسلطنه تبریز از خط استوائي و هفت درجه و پنجاه و شش دقیقه و است و طول آن از خط نصف‌النهار پاریس چهل و دو درجه و بیست و شش دقیقه است. طول ایام تبریز بازندس ساعت و چهل دقیقه است. اتمام پذیرفته به تاریخ دوازدهم شهر شعبان المعلم سنه ۱۲۹۷».

نقشه دارالسلطنه تبریز کی از مدرن ترین نقشه‌های قدیمی تهیه شده در ایران محسوب می‌شود. درست است که نقشه تهرزل - فابوی با قدمت حدود ۸۲ سال جلوتر از نقشه دارالسلطنه تبریز به دست هیئت فرانسوی یا دستگاه‌های مدرن نقشه‌برداری تهیه شده است، ولی نقشه دارالسلطنه تبریز از موادی خاص حائز اهمیت است.

او لا با شروع تهییه نقشه دارالسلطنه تبریز می‌توان گفت که نقشه‌برداری مدرن در ایران آغاز می‌شود و نقطه قابل توجه این است که این نقشه توسعه ایرانیان تحصیل کرده در مدرسه دارالفنون تهران که با شیوه نقشه‌برداری غربی آشنایی کامل داشته‌اند، انجام گرفته است.

نانیا، رویکرد به نقشه و نمادشناسی آن تا حدودی برگرفته از فرهنگ ایرانی است. این نمادشناسی از کاربردی نقشه و خطوط استفاده شده در آن (سنتعلیق - ثلث) و حتی جهت یابی آن (تاکید اصلی به طرف قبله) کاملاً آشکار است.

طراحان اصلی نقشه، محمد رضا مهندسی و سرهنگ قراچه داغی، خود دانش آموختگان مدرسه دارالفنون تهران بودند و به احتمال زیاد در تأسیس مدرسه دارالفنون تبریز و تدریس در آنچا نقش به سازی ای داشته‌اند.

Map of Tabriz in 1297 A. H. (1880 A. D.),

drafted by Mohammad-Reza Mohandess and Colonel Qaracheh - Daghi

نقشه دارالسلطنه تبريز ۱۲۹۷ هـ ق. (فرجهداغي)

مأخذ: مجموعه خصوصی شهریار عدل

بخشی از نقشه دارالسلطنه تبریز (قرابه داغی)

A part of Tabriz map in 1297 A. H. (1880 A. D.)

۲-۵. مشخصات عمومی نقشه

این نقشه از قدیمی ترین نقشه‌های تبریز است، که به دست گروه نقشه‌برداران ایرانی ترسیم شده است. نقشه بر روی کاغذی به ابعاد 756×970 سانتیمتر به صورت چاپ سنگی به طبع رسیده که قادر بود آن حدود ۵ سانتیمتر از طرفین قادر اصلی فاصله دارد و از سمت راست آن قسمتی از نقشه (قبرستان) از قادر اصلی بیرون زده است. این نقشه در سال ۱۳۷۰ هجری شمسی (۱۹۹۲ میلادی) در مؤسسه خدایانی و کارتوگرافی سحاب روی کاغذی به ابعاد 226×1117 سانتیمتر به صورت افست چاپ و تکثیر شده است. به استثنای متن اصلی نقشه، اعلام و جدولهای پیوست آن حاوی اطلاعات ارزشمندی است که آنها را می‌توان به صورت زیر دسته‌بندی کرد:

الف. اطلاعات نوشتاری

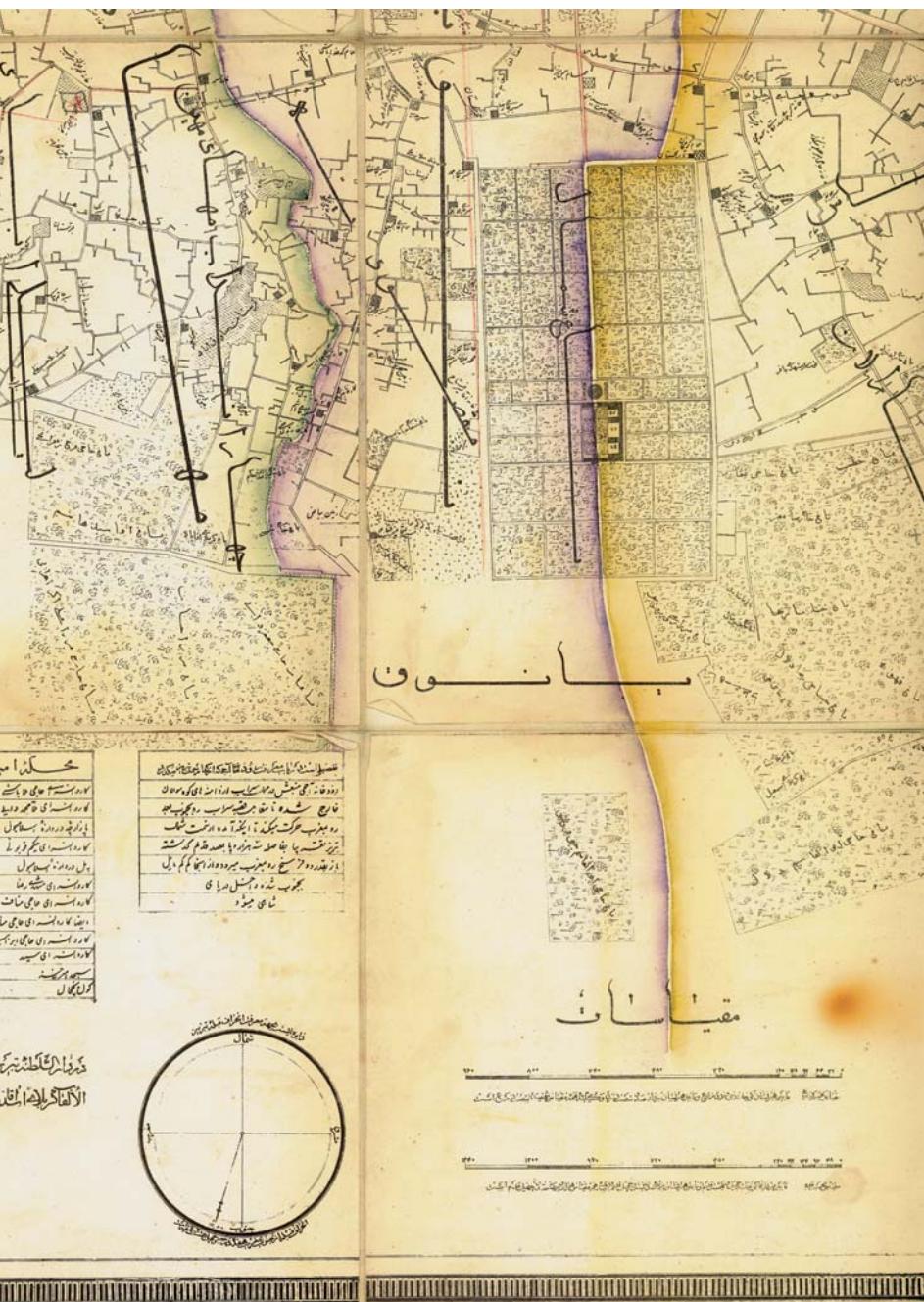
این اطلاعات شامل توضیحاتی در مورد عنوان، سال و افرادی است که در امر نقشه‌برداری مکررده‌اند، و از سوی چدولهای حاوی معرفی محلات و زیر محلات، توضیحات در مورد رودخانه‌آجی جای تبریز رانیز در بر می‌گیرد.

عنوان نقشه، نقشه دارالسلطنه تبریز، در پایین و در سمت راست آن، به خط نسخ درج شده است و در زیر عنوان به خط ثلث عبارت زیر به چشم می‌خورد: «حسب الامر قدر قدرت حضرت فلک رفت اقدس امداد رفیع والا ویمه روحی فدا باهتمام مقرب الخاقان میرزا عباس خان سرتیپ و رئیس مدرسه دولتی تبریز و به تدریس امیرزاده محمد میرزا مهندس و معلم ریاضی رقم خانه زاد آن میرزا آستان محمد رضامهندس و نایب آزادگان باشی سرکاری این حسنی سرهنگ قراجداغی.» و در زیر همین عبارت با خط نستعلیق این عبارت آمده است:

«عرض دارالسلطنه تبریز از خط استوایی و هفت درجه و پنجاه و شش دقیقه است و طول آن از خط نصف النهار پاریس چهل و دور روحه و بیست و شش دقیقه است. طول ایام تبریز پانزده ساعت و چهل دقیقه است. ارتفاع آفات هفتاد و هفت درجه و چهل و هفت دقیقه است. اعتماد پذیرفت به تاریخ دوازدهم شهر شعبان المعموم سنه ۱۲۹۷.»

در سمت چپ نقشه، به خط ثلث عبارت «دردارالطبائع مقدس الالقاب کربلای اسد آقا صورت طبع پذیرفت»، تنها سندي است که مشخص کننده مکان چاپ این نقشه است. در بالای همین عبارت، کمی مایل به سمت راست، عبارت به صورت جدول به ابعاد $6/5 \times 5/6$ سانتیمتر حاوی اطلاعات ارزشمندی در مورد رودخانه آجی جای تبریز است:

«رودخانه آجی منعطف در محلی از دامنه‌های کوه سوالان خارج شده تا مقابل قصبه سراب رویه جنوب بعد رویه مغرب حرکت کند تا این که آمده از سمت شمال تبریز تقریباً

بخشی از نقشه دارالسلطنه تبریز (قراچه‌داغی)

به فاصلهٔ ۳۵۰۰ قدم گذشته و باز به قدر ده فرسخ رو به مغرب می‌رود و از آنجا کم مایل به جنوب شده داخل دریای شاهی می‌شود.»

در سمت راست و در قسمت پایین نقشه، درست در منتهی‌الیه سمت راست اینجا نشان داده شده است.

پایین آن، درخواستی با عنوان درج نده است:
 «لوحه ایست بر اسمای اینههای دیوانی که ممکن نشده است در موضع خود
 لهذا به ترتیب اعداد فرانسه که روی هر یک آنها نوشته شده است در این لوحة
 ثبت شد تا این که مطالعه کنندگان را استحضاری حاصل آید». در بالای اولین سطر
 کلمه «نوشته شود» جزء کادر نوشته شده و به اختصار زیاد این کلمه «نوشته شود»
 از قلم فتحاده است؛ لذا عنوان بالا چنین، درست به نظر می‌رسد:

«اسامی بخشی از اینه هایی که در ارک سرکاری و در اطراف آن واقع است»، که از شماره ۱ تا ۲۰ و درستون دوم، شماره های ۲۱ تا ۲۴ با عنوان «اسامی چند از اینه های ارک علی شاهی» نام برده شده و زیر این ستون از شماره های ۲۵ تا ۳۰ با عنوان «اسامی عمارتات با غ شمال» آمده است.

شخاصات و حزئیات جدوا، و اسماء ذکر شده به ترتیب از قرار زیرند:

A part of Tabriz map in 1297 A. H. (1880 A. D.)

<p> محله نوبر</p> <p>۱۲۶. پل قاری ۱۲۷. دروازه باغ میشه ۱۲۸. کاروانسرای مهدی خان فراش باشی ۱۲۹. کاروانسرای حاجی صدرالدوله ۱۳۰. کاروانسرای حاجی حسین ۱۳۱. خانه حاجی سیدباقر پریزدی ۱۳۲. خانه میرزا نصرالله شکرنویس ۱۳۳. پل ششگلان ۱۳۴. کاروانسرای میرزا نصرالله ۱۳۵. بازار مسگران که صاحب دیوان بنادرده ۱۳۶. بازارچه سعادالملک ۱۳۷. کاروانسرای حاجی شیخ جعفر ۱۳۸. چالارخانه ۱۳۹. کاروانسرای حاجی محمدقلی فرایاغی ۱۴۰. کاروانسرای حاجی میرجعفر ۱۴۱. کاروانسرای خلیل بیک ۱۴۲. کاروانسرای حاجی شیخ جعفر ۱۴۳. بازارچه خیابان</p>	<p>۷۹. کاروانسرای مسگران ۸۰. حمام حاجی نسیر ۸۱. یخچال صادقیه ۸۲. مدرسه صادقیه ۸۳. کاروانسرای شاهزاده ۸۴. کاروانسرای میرزا شفیع ۸۵. تیمچه شاهزاده ۸۶. کاروانسرای میرزا جلیل ۸۷. کاروانسرای در عباس ۸۸. کاروانسرای کچه‌چی ۸۹. حمام خان ۹۰. تیمچه ملک التجار ۹۱. دلاله زن بازار ۹۲. دباغ خانه ۹۳. کلاهدوز بازار ۹۴. کاروانسرای خان ۹۵. کاروانسرای ایکی قاپولی ۹۶. کاروانسرای حاجی سیدحسین ۹۷. کاروانسرای خرازی‌ها ۹۸. کاروانسرای حاجی سیدحسین ۹۹. مسجد داروغه‌نشین ۱۰۰. تیمچه حاجی صفعلی ۱۰۱. تیمچه حاجی نقی گنجه‌ای ۱۰۲. تیمچه اول حاجی شیخ ۱۰۳. تیمچه دوم حاجی شیخ ۱۰۴. تیمچه سیم حاجی شیخ ۱۰۵. کاروانسرای تخمه فروشان ۱۰۶. سراجه بازار ۱۰۷. کاروانسرای حاجی میرزا علی اصغر شیخ‌الاسلام ۱۰۸. کاروانسرای آقا میر اسماعیل ۱۰۹. کاروانسرای حاجی سیدحسین ۱۱۰. کاروانسرای حاجی میرابو الحسن ۱۱۱. تیمچه حاجی میرابو الحسن ۱۱۲. حمام مجتبد</p>	<p>۴۸. کاروانسرای فراش باشی ۴۹. کاروانسرای مشیرالدوله ۵۰. کاروانسرای مهدی خان فراش باشی ۵۱. بازارچه سرخاب ۵۲. خانه میرزا ابوالحسن حکیم باشی ۵۳. خانه محمد اسماعیل خان صندوق دارسرکاری ۵۴. قراولخانه ۵۵. پل میرزا رضی ۵۶. خانه نظام‌العلماء ۵۷. خانه میرزا رضی وزیر وظایف ۵۸. خانه حاجی میرزا صادق خان رئیس ۵۹. خانه حاجی میرزا شفیع آقای مجتبد ۶۰. خانه میرزا عبدالرحیم خان ساعد الملک ۶۱. خانه میرزا ابوالقاسم مستوفی ۶۲. خانه میرزا جلیل چبار باشی ۶۳. کاروانسرای مرتضی قلی ۶۴. کاروانسرای ۶۵. کاروانسرای میرزا تقی آجودان باشی ۶۶. کاروانسرای حاجی سیدحسین ۶۷. خانه میرزا رفیع مستوفی</p>
<p> محله چهار منار</p> <p>۶۸. پل بار ماقبلیق ۶۹. دربند میرزا علی اکبر قونسول ۷۰. دربند میرزا عباس کدخدای ۷۱. خانه علی آقا تحویلدار سرکاری ۷۲. خانه میرزا محمد بیوتاب ۷۳. دربند حاجی میرزا علی خوش‌نویس ۷۴. خانه آقا اسماعیل خوبی ۷۵. پل حاج محمد امین ۷۶. مدرسه حاجی صفعلی ۷۷. کاروانسرای حاجی میرمحمد حسین ناظم التجار ۷۸. بازار مسگران</p>		

<p>محله سنجران</p> <p>۱۹۸. پل حجت الاسلام ۱۹۹. میدان حاجی باقر ۲۰۰. مسجد حاجی باقر ۲۰۱. خانه حاجی حسن ۲۰۲. قسمتی است از حدائق که مخربه مانده است ۲۰۳. بازارچه آقامیرزا محمد ۲۰۴. کاروانسرا حاجی حسینی ۲۰۵. کوچه فرجیها</p> <p>محله امیر خیز</p> <p>۲۰۶. کاروانسرا حاجی ملا بشی ۲۰۷. کاروانسرا ملامحمد دایی ۲۰۸. بازارچه دروازه اسلامبول ۲۰۹. کاروانسرا حکیم قوبولی ۲۱۰. پل دروازه اسلامبول ۲۱۱. کاروانسرا مشهدی رضا ۲۱۲. کاروانسرا حاجی مناف ۲۱۳. کاروانسرا حاجی مناف ۲۱۴. کاروانسرا حاجی ابراهیم ۲۱۵. کاروانسرا سید ۲۱۶. مسجد امیر خیز ۲۱۷. کوچه یخچال</p>	<p>محله خیابان</p> <p>۱۷۵. خانه میرزا کاظم جلیل ۱۷۶. خانه حاجی محمدحسین قونسول ۱۷۷. خانه میرزا علی اشرف خان مستوفی ۱۷۸. بازارچه مشهور به ... باشی ۱۷۹. مسجد جامع ۱۸۰. مدرسه طالبیه ۱۸۱. کوچه آقاسیداعی حکیم ۱۸۲. خانه میرزا مهدی مجتبد ۱۸۳. خانه میرزا هاشم خان شکرخویس</p> <p>محله دروازه کجل</p> <p>۱۸۴. دربند حاجی عبدالعلی ۱۸۵. حمام دروازه ۱۸۶. دروازه کجل ۱۸۷. بازارچه دروازه کجل ۱۸۸. ایضاً بازارچه دروازه ۱۸۹. خانه میرحسن آقا ۱۹۰. دربند علی خان نسقچی باشی ۱۹۱. میدان انگک ۱۹۲. خانه آقامیر اسماعیل</p> <p>محله ویجویه</p> <p>۱۹۳. میدان ویجویه ۱۹۴. قراولخانه ۱۹۵. خانه حاجی محمدحسین ۱۹۶. کاروانسرا حاجی سیدحسین اصفهانی ۱۹۷. بازارچه دروازه ویجویه</p> <p>محله مهادمین</p> <p>۱۶۷. دروازه مهادمین ۱۶۸. طولیه پیشخدمت باشی ۱۶۹. کالسکه خانه انگلیسیها ۱۷۰. خانه افندی ۱۷۱. خانه سراج اوغلی ۱۷۲. خانه مسیو قصابه ۱۷۳. خانه پایازیان عکاس ۱۷۴. خانه انگلیسیهای پرووتستانتی</p>
---	--

ب. اطلاعات تلفیقی (نوشتاری-گرافیکی)

این اطلاعات در چهار منطقه نقشه به چشم می‌خورد که شامل نمودارهای جهتیابی است که به دو صورت ترسیم شده است. در سمت راست نقشه، نمودار ترسیم شده نمایانگر چهار جهت اصلی است که می‌توان گفت در اصل شمال نقشه را نشان می‌دهد؛ و در سمت راست و پایین دایره‌ای ترسیم شده که انحراف قبله را نشان می‌دهد. در بالای این دایره عبارت «دایره‌ای است به جهت معرفت انحراف قبله تبریز» و در پایین عبارت «انحراف قبله از جنوب به مغرب هفده درجه و چهل و هشت دقیقه است» نگاشته شده است. در سمت راست نمودار قبله‌یاب، دو مقیاس اندازه ترسیم شده، که مقیاس اول بر حسب ذرع و کلیه هم مقیاس نهضه و شصت ذرع دو ذرع و مابین هر نشان بزرگ صد و شصت ذرع و کلیه هم مقیاس هزار و چهارصد قدم آورده شده» آمده است. توضیحات مقیاس‌ها به خط ثلث است.

در گوش سمت راست نقشه، نام محلات به صورت دوستونه جدول‌بندی شده و عنوان این دوستون «علامت مخصوص به جهت معرفی رنگها و حدود محلات» است. از ظاهر امر چنین پیداست این جدول برای مرزبندی و حدود در سمت محلات، به وسیله رنگ مشخص شده و چون اصل نقشه به صورت چاپ سنگی است، در این محل مربوطی به منظور تعیین رنگ محلات تعییه شده است. همین نقطه باعث شلوغ شدن نقشه و یا کم اهمیت بودن آن در بیرون نقشه به صورت جداولی تنظیم کرده است. از موارد استخراج شده داخل نقشه، به تفکیک نوع کاربری، می‌توان دسته‌بندی ساده‌ای را ارائه کرد:

۱. آسیاب؛ ۳ مورد
 ۲. آسیاب ابراهیم سلطان
 ۳. آسیاب ابراهیم سلطان قورخانه چی؛ ۲ مورد
 ۴. آسیاب حاجی ابوالحسن
 ۵. آسیاب حاجی محمدبیگ
 ۶. آسیاب حاجی میرزا هاشم آقا
 ۷. آسیاب حاجی میرزا یوسف
 ۸. آسیاب عبدالصمدخان
 ۹. آسیاب کلانتر
 ۱۰. آسیاب کربلایی صادق
۱۲. خانه ۹۴ مورد
 ۱۳. دروازه ۳ مورد
 ۱۴. روختانه ۳ مورد
 ۱۵. سریازخانه ۲ مورد
 ۱۶. سیلابها ۲ مورد
 ۱۷. طوبیله ۷ مورد
 ۱۸. قبرستان ۴۶ مورد
 ۱۹. قواویخانه ۱۲ مورد
 ۲۰. کارخانه ۴ مورد
 ۲۱. کاروانسرا ۵۰ مورد
 ۲۲. کالسکه خانه ۱ مورد
 ۲۳. کوچه‌ها و کوچه‌باغ‌ها ۹۳ مورد
 ۲۴. متفرقه ۴۳ مورد
 ۲۵. محله ۳۰ مورد
 ۲۶. مدرسه ۲ مورد
 ۲۷. مسجد ۱۸۷ مورد
 ۲۸. میدان ۱۰ مورد
 ۲۹. پنجال ۱۲ مورد

۳-۵. اطلاعات داخل متن نقشه

دسته‌بندی مسروج در زیر بر حسب اماكن به کاررفته در داخل نقشه، کلاً از داخل نقشه استخراج شده است.

اسامی استخراج شده داخل نقشه بنا به قول ناسخ نقشه، مواردی اندکه وی موفق شده آنها را در داخل نقشه بر حسب اهمیت ذکر کند، و بقیه موارد که نتوانسته (به علت شلوغ شدن نقشه و یا کم اهمیت بودن آن) در بیرون نقشه به صورت جداولی تنظیم کرده است. از موارد استخراج شده داخل نقشه، به تفکیک نوع کاربری، می‌توان دسته‌بندی ساده‌ای را ارائه کرد:

۱. آسیاب ۱۳ مورد
۲. بازارچه ۱۰ مورد
۳. بازار و مزارع ۳۲۵ مورد
۴. بقعه و مقبره ۱۱ مورد
۵. پل ۳ مورد
۶. تکیه ۱ مورد
۷. توپخانه ۱ مورد
۸. جبه خانه ۱ مورد
۹. حرمخانه ۱ مورد
۱۰. حصار ۳ مورد
۱۱. حمام ۵۷ مورد

۲-۳-۵. بازارچه

۱. بازارچه آقا محمود
۲. بازارچه آقا میرزا علی
۳. بازارچه اسدیگ
۴. بازارچه پل سنگی
۵. بازارچه حاجی اکبر
۶. بازارچه حاجی سید مرتضی
۷. بازارچه حاجی رستم بیگ
۸. بازارچه شیشه‌گر
۹. بازارچه صدصام
۱۰. بازارچه صفی

۳-۳-۵. باع و مزرعه

۱. باع
۲. باع آخوند
۳. باع آقا اسماعیل
۴. باع آقا اقبالان
۵. باع آقا جبار
۶. باع آقا سید هاشم
۷. باع آقا عبدالرحیم
۸. باع آقا عبدالله
۹. باع آقا علی
۱۰. باع آقا علی قراجه داغی
۱۱. باع آقا محمد ابراهیم
۱۲. باع آقا محمد کریم
۱۳. باع آقا محمد
۱۴. باع آقا مهدی تهرانچی
۱۵. باع آقا سید هاشم؛ ۲ مورد
۱۶. باع آقا هاشم
۱۷. باع ابراهیم سلطان قورخانه چی
۱۸. باع احمد
۱۹. باع امدعی

۵۴. باع حاجی جبار قراباغی	۲۰. باع امین التجار
۵۵. باع حاجی جبار نائب	۲۱. باع باقر بیقال
۵۶. باع حاجی جعفر ترکی	۲۲. بالا باع
۵۷. باغات حاجی جعفر دایی	۲۳. باغ بیگم
۵۸. باع حاجی جعفر قاجه‌داغی	۲۴. بیوک باع
۵۹. باع حاجی جلیل؛ ۲ مورد	۲۵. باغ بیوک خان
۶۰. باع حاجی حداد	۲۶. باغ پاشاییک
۶۱. باع حاجی حسن؛ ۲ مورد	۲۷. باغ تقی سلطان
۶۲. باع حاجی حسن بنکدار	۲۸. باع جنت
۶۳. باع حاجی حسن خیاط	۲۹. باع چاپارها
۶۴. باع حاجی حسن علی	۳۰. باع چرچی
۶۵. باع حاجی حسین بقال	۳۱. باع حاج حسن؛ ۲ مورد
۶۶. باع حاجی حسین درویش	۳۲. باع حاج رسول
۶۷. باع حاجی حسین صراف	۳۳. باع حاج علی
۶۸. باع حاجی حسین قراباغی	۳۴. باع حاجی؛ ۳ مورد
۶۹. باع حاجی حیدر	۳۵. باع حاجی آخوند
۷۰. باع حاجی رجب قوردار؛ ۲ مورد	۳۶. باع حاجی آقا خطابی
۷۱. باع حاجی رحیم؛ ۴ مورد	۳۷. باع حاجی آقامحمد؛ ۲ مورد
۷۲. باع حاجی رحیم قلیچ‌ساز	۳۸. باع حاجی آقامیرزا
۷۳. باع حاجی رسول؛ ۳ مورد	۳۹. باع حاجی ابوالحسن؛ ۲ مورد
۷۴. باع حاجی رسول پسر حاجی ابوالحسن	۴۰. باع حاجی ابوالقاسم
۷۵. باع حاجی رضا؛ ۲ مورد	۴۱. باع حاجی ابوالقاسم جواریچی؛ ۲ مورد
۷۶. باع حاجی رضاییگ	۴۲. باع حاجی ابوالقاسم چینی فروش
۷۷. باع حاجی رضادلال	۴۳. باع حاجی ابوالقاسم دلال
۷۸. باع حاجی رضا میر	۴۴. باع حاجی ابوطالب
۷۹. باع حاجی ستار	۴۵. باع حاجی احمد
۸۰. باع حاجی سلمان	۴۶. باع حاجی اسد
۸۱. باع حاجی سید حسن	۴۷. باع حاجی اسماعیل؛ ۲ مورد
۸۲. باع حاجی سید حسین؛ ۲ مورد	۴۸. باع حاجی اسماعیل شعر باف
۸۳. باع حاجی سید رضا	۴۹. باع حاجی اسماعیل قناطی
۸۴. باع حاجی سید محمد	۵۰. باع حاجی باقر؛ ۳ مورد
۸۵. باع حاجی سید مرتضی	۵۱. باع حاجی تقی؛ ۲ مورد
۸۶. باع حاجی شمس علی	۵۲. باع حاجی تقی گنجه‌ای
۸۷. باع حاجی شیخ علی، ۲ مورد	۵۳. باع حاجی جبار

۱۵۶. باغ علی اصغر
۱۵۷. باغ علی خان
۱۵۸. باغ عبوض
۱۵۹. باغ فتحعلی بیک
۱۶۰. باغ فرج الله سلطان
۱۶۱. باغ قاسم خان سرتیپ
۱۶۲. باغ قاضی
۱۶۳. باغ قالا
۱۶۴. باغ قوچا باگی
۱۶۵. باغ قوش خانه
۱۶۶. باغ قوه
۱۶۷. باغ کاسه‌گر
۱۶۸. باغ کربلایی آقا
۱۶۹. باغ کربلایی آقبالا
۱۷۰. باغ کربلایی آقایی
۱۷۱. باغ کربلایی احمد؛ ۳ مورد
۱۷۲. باغ کربلایی اسمعیل
۱۷۳. باغ کربلایی اکبر
۱۷۴. باغ کربلایی بدل
۱۷۵. باغ کربلایی تھی
۱۷۶. باغ کربلایی جعفر
۱۷۷. باغ کربلایی حاجی محمد میرام
۱۷۸. باغ کربلایی حسن قراجده‌داغی
۱۷۹. باغ کربلایی حسین بابا
۱۸۰. باغ کربلایی ستار
۱۸۱. باغ کربلایی سلمان
۱۸۲. باغ کربلایی شاه محمد
۱۸۳. باغ کربلایی عبدالله
۱۸۴. باغ کربلایی عسگر
۱۸۵. باغ کربلایی علی
۱۸۶. باغ کربلایی علی پناه
۱۸۷. باغ کربلایی کاظم
۱۸۸. باغ کربلایی محمد باغبانی‌باشی
۱۸۹. باغ کربلایی محمد حسین

۱۲۲. باغ حاجی ملاباشی
۱۲۳. باغ حاجی ملا حسن
۱۲۴. باغ حاجی ملا غفار
۱۲۵. باغ حاجی میراحمد
۱۲۶. باغ حاجی میراسد
۱۲۷. باغ حاجی میرزا احمد؛ ۳ مورد
۱۲۸. باغ حاجی میرزا صادق؛ ۲ مورد
۱۲۹. باغ حاجی میرزا عبدالله حکیم
۱۳۰. باغ حاجی میرزا علی اصغر
۱۳۱. باغ حاجی میرزا علی اکبر اهرابی
۱۳۲. باغ حاجی میرزا علی وکیل
۱۳۳. باغ حاجی میرزا کاظم
۱۳۴. باغ حاجی میرزا محمد
۱۳۵. باغ حاجی میرکریم
۱۳۶. باغ حاجی میرمنطقی صراف
۱۳۷. باغ حاجی نصیر
۱۳۸. باغ حاجی نصیریک
۱۳۹. باغ حاجی نقی طهرانچی
۱۴۰. باغ حاجی یوسف؛ ۲ مورد
۱۴۱. باغ حرم
۱۴۲. باغ حکیم
۱۴۳. باغ خاصه تراش باشی
۱۴۴. باغ خان؛ ۳ مورد
۱۴۵. باغات خان موتمن
۱۴۶. باغ خطیب
۱۴۷. باغ دلگشا
۱۴۸. باغ رضی
۱۴۹. باغ روسانی ها
۱۵۰. باغ سهراب بیک
۱۵۱. باغ سید گلابی
۱۵۲. باغ شاهرزاده
۱۵۳. باغ شمال
۱۵۴. باغ صفا
۱۵۵. باغ علی آقا

۹۲. باغ حاجی عباس علی
۹۳. باغ حاجی عبدالرازاق
۹۴. باغ حاجی علی اکبر
۹۵. باغ حاجی علی اکبر شهلا
۹۶. باغ حاجی علی اکبر عباچی
۹۷. باغ حاجی علی بابانارچی
۹۸. باغ حاجی علی رضا
۹۹. باغ حاجی علی قصاب
۱۰۰. باغ حاجی غفار؛ ۳ مورد
۱۰۱. باغ حاجی غفار صراف؛ ۲ مورد
۱۰۲. باغ حاجی فرج؛ ۲ مورد
۱۰۳. باغ حاجی قاسم چوچاچی
۱۰۴. باغ حاجی کاظم؛ ۲ مورد
۱۰۵. باغ حاجی کریم
۱۰۶. باغ حاجی کریم خان
۱۰۷. باغ حاجی کریم نیلچی
۱۰۸. باغ حاجی محمد؛ ۵ مورد
۱۰۹. باغ حاجی محمد جعفر
۱۱۰. باغ حاجی محمد حسن صراف
۱۱۱. باغ حاجی محمد حسین
۱۱۲. باغ حاجی محمد مختار
۱۱۳. باغ حاجی محمد رضا
۱۱۴. باغ حاجی محمد سعید
۱۱۵. باغ حاجی محمد علی توپچی
۱۱۶. باغ حاجی محمد قابوچی
۱۱۷. باغ حاجی مراد ترکی؛ ۲ مورد
۱۱۸. باغ حاجی مرتضی
۱۱۹. باغ حاجی مستحب
۱۲۰. باغ حاجی مشهدی مشهور به باغ کشیش ها
۱۲۱. باغ حاجی مطلب

<p>۱۴. حمام حاجی رضا</p> <p>۱۵. حمام حاجی صالح</p> <p>۱۶. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۱۷. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۱۸. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۱۹. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۲۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۱. حمام حاجی مطلب خان</p> <p>۲۲. حمام حاجی موسی خان</p> <p>۲۳. حمام حاجی موسی خان</p> <p>۲۴. حمام خان</p> <p>۲۵. حمام (افتادگی دارد) خان</p> <p>۲۶. حمام داداش</p> <p>۲۷. حمام دوه‌چی</p> <p>۲۸. حمام رسول سلطان</p> <p>۲۹. حمام سریازخانه</p> <p>۳۰. حمام سردار</p> <p>۳۱. حمام سید</p> <p>۳۲. حمام سید حمزه</p> <p>۳۳. حمام سید گلابی</p> <p>۳۴. حمام شالچی‌ها</p> <p>۳۵. حمام شاوا</p> <p>۳۶. حمام شاهزاده</p> <p>۳۷. حمام کدخداباشی</p> <p>۳۸. حمام کریم خان</p> <p>۳۹. حمام کلاتر</p> <p>۴۰. حمام گرم آب</p> <p>۴۱. حمام لیلی آباد</p> <p>۴۲. حمام مات‌قلاسان</p> <p>۴۳. حمام مستشار</p> <p>۴۴. حمام ملا غفور</p> <p>۴۵. حمام میرزا احمد</p> <p>۴۶. حمام میرزا حسینعلی</p> <p>۴۷. حمام میرزا علی منجم‌باشی</p> <p>۴۸. حمام میرزا نصرالله</p>	<p>۱. حیاط توپخانه مبارکه</p> <p>۲. حمام حاجی باقر</p> <p>۳. حمام حاجی رحم</p> <p>۴. حمام آقامیرفتاح</p> <p>۵. حمام اخونی</p> <p>۶. حمام اسدیک</p> <p>۷. حمام اهراب</p> <p>۸. حمام باقریک</p> <p>۹. حمام بیکاریکی</p> <p>۱۰. حمام جهانگیرخان</p> <p>۱۱. حمام حاج اسماعیل</p> <p>۱۲. حمام حاج شیخ جعفر‌شوریه حاجی احمد</p> <p>۱۳. حمام حاجی باقر</p> <p>۱۴. حمام حاجی رحم</p>
<p>۱. خانه آقا تقی دلال</p> <p>۲. خانه آقا شاهزاده</p> <p>۳. خانه آقا عبدالخالق</p> <p>۴. خانه آقا میرزا هاشم</p> <p>۵. خانه آقا میرصادق</p> <p>۶. خانه آقا میرفتح</p> <p>۷. خانه آقا هاشم صراف</p> <p>۸. خانه ابراهیم میرزا خان</p> <p>۹. خانه احمد میرزا</p> <p>۱۰. خانه اسحق میرزا میراخوند</p> <p>۱۱. خانه‌های امین‌الوزرا</p> <p>۱۲. خانه‌های امین‌الشکر</p> <p>۱۳. خانه‌های بهمن میرزا</p> <p>۱۴. خانه‌بیگ‌لریگی</p> <p>۱۵. خانه‌جعفرقلی خان امیرتومن</p> <p>۱۶. خانه حاجی ابراهیم خلیل</p> <p>۱۷. خانه حاجی الله‌بیار</p> <p>۱۸. خانه حاجی چهارنایاب</p> <p>۱۹. خانه حاجی جعفر دایی</p> <p>۲۰. خانه حاجی رضانیلچی</p> <p>۲۱. خانه حاجی صدرالله</p> <p>۲۲. خانه حاجی صمدخان سرتیپ</p> <p>۲۳. خانه حاجی علی اکبر</p> <p>۲۴. خانه حاجی کریم صراف</p> <p>۲۵. خانه حاجی مهدی دایی</p> <p>۲۶. خانه حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p>	<p>۱. حمام حاجی رضا</p> <p>۲. حمام حاجی صالح</p> <p>۳. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۴. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۵. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۶. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۸. حمام حاجی مطلب خان</p> <p>۹. حمام حاجی موسی خان</p> <p>۱۰. حمام حاجی موسی خان</p> <p>۱۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۲. حمام حاجی مطلب خان</p> <p>۱۳. حمام حاجی موسی خان</p> <p>۱۴. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۵. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۶. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۴. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۵. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۶. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۲۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۴. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۵. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۶. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۳۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۴. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۵. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۶. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۴۸. حمام حاجی مطلب</p>
<p>۱. حمام حاجی رضا</p> <p>۲. حمام حاجی صالح</p> <p>۳. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۴. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۵. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۶. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۴. حمام حاجی مطلب</p>	<p>۱. حمام حاجی رضا</p> <p>۲. حمام حاجی صالح</p> <p>۳. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۴. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۵. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۶. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۴. حمام حاجی مطلب</p>
<p>۱. حمام حاجی رضا</p> <p>۲. حمام حاجی صالح</p> <p>۳. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۴. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۵. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۶. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۴. حمام حاجی مطلب</p>	<p>۱. حمام حاجی رضا</p> <p>۲. حمام حاجی صالح</p> <p>۳. حمام حاجی صدرالله</p> <p>۴. حمام حاجی کاظم؛ ۲ مورد</p> <p>۵. حمام حاجی محمدصادق</p> <p>۶. حمام حاجی میرزا جواد آفای مجتهد</p> <p>۷. حمام حاجی مطلب</p> <p>۸. حمام حاجی مطلب</p> <p>۹. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۰. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۱. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۲. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۳. حمام حاجی مطلب</p> <p>۱۴. حمام حاجی مطلب</p>

<p>۱۳-۳-۵. دروازه</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. دروازه گجل ۲. دروازه نوبر ۳. دروازه ویجویه <p>۱۴-۳-۵. رودخانه</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. رودخانه میدان چایی؛ ۲ مورد ۲. قوری چای <p>۱۵-۳-۵. سریازخانه</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. سریازخانه؛ ۲ مورد <p>۱۶-۳-۵. سیلاب</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. سیلاب قوش خانه ۲. سیلاب ملازینان؛ ۲ مورد <p>۱۷-۳-۵. طویله</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. اصطبل ۲. اصطبل توپخانه ۳. اصطبل میرآخور ۴. طویله حاجی وزیر ۵. طویله خان موتمن ۶. طویله فخرالاطباء ۷. طویله میرزا نصرالله 	<p>۶۱. خانه محمدمیرزا مهندس</p> <p>۶۲. خانه‌های مخربه مهدوقی خان سرتیپ</p> <p>۶۳. خانه‌های مرحوم عزیزخان سردار</p> <p>۶۴. خانه مستشار</p> <p>۶۵. خانه‌ملک قاسم میرزا</p> <p>۶۶. خانه منزل رضاخان مهندس</p> <p>۶۷. خانه منشی باشی</p> <p>۶۸. خانه مهدی قلی خان پسیان</p> <p>۶۹. خانه میرزا آقا کاتب</p> <p>۷۰. خانه میرزا ابوالقاسم ملاجاشی</p> <p>۷۱. خانه میرزا تقی پیشخدمت</p> <p>۷۲. خانه میرزا تقی صدر</p> <p>۷۳. خانه میرزا حسن زرگرباشی</p> <p>۷۴. خانه میرزا رضا قلی</p> <p>۷۵. خانه میرزا عبدالله سرتیپ</p> <p>۷۶. خانه میرزا عطاءالله شیخ الاسلام</p> <p>۷۷. خانه میرزا علی اشرف خان</p> <p>۷۸. خانه میرزا علی اصغر مستوفی</p> <p>۷۹. خانه میرزا علی اکبر اهرابی</p> <p>۸۰. خانه میرزا علی اکبر خان</p> <p>۸۱. خانه میرزا علی متجم باشی</p> <p>۸۲. خانه میرزا غلام علی ناظم باشی</p> <p>۸۳. خانه میرزا کاظم مشرف</p> <p>۸۴. خانه میرزا محمد (افتادگی دارد)</p> <p>۸۵. خانه میرزا محمد علی مستوفی</p> <p>۸۶. خانه میرزا علی خوش نویس</p> <p>۸۷. خانه میرزا محمود خان مستوفی نظام</p> <p>۸۸. خانه میرزا مهدی مشرف صندوق خانه مبارکه</p> <p>۸۹. خانه میرزا مهدی میرآقا سی</p> <p>۹۰. خانه میرزا یوسف دایی</p> <p>۹۱. خانه نورمحمدخان امیر؛ ۲ مورد</p>	<p>۲۷. خانه حاجی میرزا صادق خان سرتیپ</p> <p>۲۸. خانه حاجی میرزا عبدالله سرتیپ</p> <p>۲۹. خانه حاجی میرزا علی وکیل</p> <p>۳۰. خانه حاجی میرزا نجف قلی خان</p> <p>۳۱. خانه حاجی وزیر</p> <p>۳۲. خانه حاجی هاشم</p> <p>۳۳. خانه حجت الاسلام</p> <p>۳۴. خانه حکیم نمسه</p> <p>۳۵. خانه خان موتمن؛ ۳ مورد</p> <p>۳۶. خانه خلیل میرزا</p> <p>۳۷. خانه خواجه علی اصغر</p> <p>۳۸. خانه داراب میرزا</p> <p>۳۹. خانه روح الله میرزا پیشخدمت باشی</p> <p>۴۰. خانه‌های سعادالملک</p> <p>۴۱. خانه شجاع الدوله</p> <p>۴۲. خانه شعاع السلطنه</p> <p>۴۳. خانه صاحب جمع</p> <p>۴۴. خانه صدیق الملک</p> <p>۴۵. خانه ضبا الدوله</p> <p>۴۶. خانه عبدالرزاق خان سرتیپ</p> <p>۴۷. خانه عبدی خان سرهنگ</p> <p>۴۸. خانه فخرالاطباء</p> <p>۴۹. خانه قلعه بیگی</p> <p>۵۰. خانه قلی خان سرتیپ خارجه</p> <p>۵۱. خانه قونسول انگلیس</p> <p>۵۲. خانه قونسول روس</p> <p>۵۳. خانه قونسول فرانسه</p> <p>۵۴. خانه کامران میرزا</p> <p>۵۵. خانه کربلایی اسدآقا باسمه چی</p> <p>۵۶. خانه کریم خان کدخدای</p> <p>۵۷. خانه کلاتر</p> <p>۵۸. خانه محمد (نامشخص) خان</p> <p>۵۹. خانه محمد رضاخان بیگلر بیگی</p> <p>۶۰. خانه محمد علی مجتبی</p>
---	---	---

۱۸-۳-۵. قبرستان

۱. بالا قبرستان؛ ۲ مورد
۲. قبرستان؛ ۳۰ مورد
۳. قبرستان آقابعلی
۴. قبرهای اجدادی حاجی میرزا شفیع آقا مجتهد
۵. قبرستان یاش... (نامشخص)
۶. قبرستان حکم آباد
۷. قبرستان سید حمزه
۸. قبرستان شتریان
۹. قبرستان صادق آباد
۱۰. قبرستان عموزین الدین
۱۱. قبرستان غریبان
۱۲. قبرستان قاسم خان
۱۳. قبرستان قله لیلک
۱۴. قبرستان قلعه بیگ
۱۵. قبرستان گچل
۱۶. قبرستان گمیش قره
۱۷. قبرستان نوبر

۱۹-۳-۵. قراولخانه

۱. قراولخانه؛ ۱۲ مورد

۲۰-۳-۵. کارخانه

۱. کارخانه بدل چینی؛ ۴ مورد

۲۱-۳-۵. کاروانسرا

۱. کاروانسرا حاجی ملا باقر
۲. کاروانسرا منشی باشی
۳. کاروانسرا میرزا ابراهیم
۴. کاروانسرا کاظم التجار

۵. کاروانسرا وقف مسجد؛ ۲ مورد

۶. کاروانسرا آقا حسین ابرلی
۷. کاروانسرا آقا محمد جعفر
۸. کاروانسرا آقا میرزا احمد
۹. کاروانسرا آقا یوسف
۱۰. کاروانسرا امیر
۱۱. کاروانسرا باقریک
۱۲. کاروانسرا پنه فروشها
۱۳. کاروانسرا جعفر دایی
۱۴. کاروانسرا حاجی آقا
۱۵. کاروانسرا حاجی خلیل
۱۶. کاروانسرا حاجی سید حسین اصفهانی
۱۷. کاروانسرا شیخ جعفر
۱۸. کاروانسرا حاجی علی اکبر؛ ۵ مورد
۱۹. کاروانسرا حاجی حسین ارقچی
۲۰. کاروانسرا حاجی کاظم ناب
۲۱. کاروانسرا حاجی مجتبد
۲۲. کاروانسرا حاجی محمد
۲۳. کاروانسرا حاجی محمد اسماعیل خان صندوقدار؛ ۲ مورد
۲۴. کاروانسرا حاجی محمدقلی
۲۵. کاروانسرا حاجی محمدقلی قرباغی
۲۶. کاروانسرا حاجی ملا پاشی
۲۷. کاروانسرا حاجی ملا علی
۲۸. کاروانسرا حاجی میر جعفر
۲۹. کاروانسرا حاجی میرزا عبدالعلی
۳۰. کاروانسرا سعاد الملک
۳۱. کاروانسرا صاحب دیوان
۳۲. کاروانسرا کربلا بی سلیمان
۳۳. کاروانسرا کلانتر
۳۴. کاروانسرا مشهدی تقی
۳۵. کاروانسرا مشیر التجار
۳۶. کاروانسرا میرمحمد
۳۷. کاروانسرا نوه سی
۳۸. کاروانسرا ملا پاشی

۳۹. کاروانسرا ... (افتادگی دارد)

۴۰. کاروانسرا حاجی مطلب
۴۱. کاروانسرا حاجی میرزا ابوالقاسم
۴۲. کاروانسرا حاجی میرزا عبدالرحیم
۴۳. کاروانسرا کربلا بی حاجی
۴۴. کاروانسرا کربلا بی علی اصغر
۴۵. کاروانسرا میرزا احمد

۲۲-۳-۵. کالسکه خانه

۱. کالسکه خانه مبارکه

۲۳-۳-۵. کوچه و کوچه باغ

۱. تنگه حسنی
۲. داش دربند
۳. دربند آقا هاشم
۴. دربند حاجی امامقلی
۵. دربند حاجی آقا بالا بیک
۶. دربند حاجی حسن شالفاروش
۷. دربند حاجی حسن بالا
۸. دربند حاجی غفاری
۹. دربند حاجی لطف الله نایب
۱۰. دربند حاجی محمد باقر
۱۱. دربند حاجی محمد حسین
۱۲. دربند حاجی هاشم
۱۳. دربند خواجه ایها
۱۴. دربند دایی حاجی
۱۵. دربند رستم بیگ
۱۶. دربند روشن
۱۷. دربند سیف علی
۱۸. دربند عبدالله بیگ
۱۹. دربند عیوض بیگ
۲۰. دربند کربلا بی کاظم

۲۱. دریندکردها
 ۲۲. دریند محمدقلی خان
 ۲۳. دریند مشهدی
 ۲۴. دریند مشهدی محمد جعفر
 ۲۵. دریند ملا باشی
 ۲۶. دریند ملا حسینعلی
 ۲۷. دریند ملا علی
 ۲۸. دریند ملا مختار
 ۲۹. دریند میرفتح
 ۳۰. دریند نجف بیگ نایب
 ۳۱. دریند یوزباشی عابدین
 ۳۲. دیزج کوچه
 ۳۳. راسته کوچه
 ۳۴. عسگر چاوش
 ۳۵. قزلنوق کوچه
 ۳۶. کوچه الله وردی خان
 ۳۷. کوچه توت زار
 ۳۸. کوچه ارمی دونر
 ۳۹. کوچه ازگر
 ۴۰. کوچه امین لشگر
 ۴۱. کوچه ایریلو
 ۴۲. کوچه باغ سهراب بیگ
 ۴۳. کوچه باغ شاوا
 ۴۴. کوچه باغ ها
 ۴۵. کوچه بیرامعلی
 ۴۶. کوچه تبریز باغی
 ۴۷. کوچه چهارراه
 ۴۸. کوچه حاتم بیک
 ۴۹. کوچه حاجی حسن
 ۵۰. کوچه حاجی شیخ
 ۵۱. کوچه حاجی محمدقلی قربانی
 ۵۲. کوچه حاجی مطلب خان
 ۵۳. کوچه حاجی ملا غفوری
 ۵۴. کوچه حاجی میر جواد

۵۵. کوچه حاجی میرنقی
 ۵۶. کوچه حاجی میرزا محسن
 ۵۷. کوچه حاجی همت
 ۵۸. کوچه حلاج ها
 ۵۹. کوچه درویش ها
 ۶۰. کوچه دیزج
 ۶۱. کوچه سلاط خانه
 ۶۲. کوچه سیدها
 ۶۳. کوچه شالجی ها
 ۶۴. کوچه شفتالو
 ۶۵. کوچه صابونچی ها
 ۶۶. کوچه صاحب جمع
 ۶۷. کوچه صدر
 ۶۸. کوچه غلامان
 ۶۹. کوچه فیل کوش باشی
 ۷۰. کوچه قربانیها
 ۷۱. کوچه قنبر علی خان
 ۷۲. کوچه قوچ باشی
 ۷۳. کوچه گمیش قیه
 ۷۴. کوچه گونی ایها
 ۷۵. کوچه لکها
 ۷۶. کوچه لکها
 ۷۷. کوچه مایانلوها
 ۷۸. کوچه مجی خان
 ۷۹. کوچه محمدعلی پاکار
 ۸۰. کوچه مستشار
 ۸۱. کوچه ملا احمدعلی
 ۸۲. کوچه میر آقاخان
 ۸۳. کوچه میر آقاسی خان
 ۸۴. کوچه میرزا ابو القاسم ملا باشی
 ۸۵. کوچه میرزا حمود صدر
 ۸۶. کوچه میناساز
 ۸۷. کوچه نایب قربان

۲۴-۳-۵. محله

۱. آخونی
 ۲. ارمنستان
 ۳. امیر خیز
 ۴. اهراپ
 ۵. باغ شاوا
 ۶. باغ شمال
 ۷. باغ میشه
 ۸. بیلانکوه
 ۹. پل سنگی
 ۱۰. جامیش آباد
 ۱۱. چوست دوزان
 ۱۲. چهارانداب مهادمهین
 ۱۳. چهار بخش
 ۱۴. چهار منار
 ۱۵. حکم آباد
 ۱۶. خطیب
 ۱۷. خیابان، ۲ مورد
 ۱۸. سرخاب
 ۱۹. سنجران
 ۲۰. شتربان
 ۲۱. ششگلان
 ۲۲. عموزین الدین
 ۲۳. قرآقاج
 ۲۴. قیاس
 ۲۵. لیلی آباد
 ۲۶. مارالان
 ۲۷. مقصودیه
 ۲۸. مهادمهین
 ۲۹. نوبر
 ۳۰. ویجویه

۶۲. م حاجی هاشم؛ ۲ مورد
 ۶۳. م حاجی ... (نامشخص)
 ۶۴. م حجت‌الاسلام
 ۶۵. م حسن پادشاه
 ۶۶. م حسینیه
 ۶۷. م حسینیه صراف
 ۶۸. م حوض
 ۶۹. م خطیب
 ۷۰. م خیابان
 ۷۱. م دنیل
 ۷۲. م دزج
 ۷۳. م راسته کوچه
 ۷۴. م زینب خاتون
 ۷۵. م سفید؛ ۴ مورد
 ۷۶. م سلاطخانه
 ۷۷. م سید
 ۷۸. م شاطر نوروز
 ۷۹. م شوا
 ۸۰. م شاهزاده؛ ۲ مورد
 ۸۱. م شکلی مسجد
 ۸۲. م شکلی مسجد
 ۸۳. م شیخ‌الاسلام
 ۸۴. م صمصم
 ۸۵. م عباس قلی خان
 ۸۶. م عموزین‌الدین؛ ۳ مورد
 ۸۷. م فیل‌کوش یاشی
 ۸۸. م قاری
 ۸۹. م قربانی‌ها
 ۹۰. م قرداشت
 ۹۱. م قصابها
 ۹۲. م قورت میدانی
 ۹۳. م کدخداباشی؛ ۲ مورد
 ۹۴. م کربلایی احمد
 ۹۵. م کربلایی علی

۲۸. م حاجی میرزا رستم
 ۲۹. م حاجی آدیگوزل
 ۳۰. م حاجی احمد؛ ۲ مورد
 ۳۱. م حاجی الله‌یار
 ۳۲. م حاجی الله‌یار
 ۳۳. م حاجی باقر
 ۳۴. م حاجی جعفر
 ۳۵. م حاجی حسین؛ ۲ مورد
 ۳۶. م حاجی رحیم
 ۳۷. م حاجی رستم
 ۳۸. م حاجی رسول؛ ۲ مورد
 ۳۹. م حاجی رضا؛ ۳ مورد
 ۴۰. م حاجی شفیع
 ۴۱. م حاجی صادق؛ ۲ مورد
 ۴۲. م حاجی عبدالحسین
 ۴۳. م حاجی عسگر
 ۴۴. م حاجی علی اکبر
 ۴۵. م حاجی علی نقی
 ۴۶. م حاجی غفار؛ ۲ مورد
 ۴۷. م حاجی فتحعلی
 ۴۸. م حاجی فضلی
 ۴۹. م حاجی قائم
 ۵۰. م حاجی کاظم
 ۵۱. م حاجی کاظم نایب
 ۵۲. م حاجی کرم‌علی
 ۵۳. م حاجی کریم‌خان
 ۵۴. م حاجی محمد
 ۵۵. م حاجی محمدحسین؛ ۳ مورد
 ۵۶. م حاجی ملاعلی
 ۵۷. م حاجی ملاگفور
 ۵۸. م حاجی میراسد
 ۵۹. م حاجی میرزا اسماعیل
 ۶۰. م حاجی میرزا یوسف‌آقا
 ۶۱. م حاجی نوروز

۲۵-۳-۵. مدرسه

۱. مدرسه حسن پادشاه
۲. مدرسه خواجه علی‌اصغر

۲۶-۳-۵. مسجد (۴)

۱. م آب‌انبار عزیزخان سردار
۲. م آخونی
۳. م آخونی
۴. م آقالار
۵. م آقاییراحمد
۶. م آقاییراسماعیل
۷. م آقا‌میرزاده
۸. م آقایرفاج
۹. م آقا‌میرمحمد؛ ۲ مورد
۱۰. م اردگر
۱۱. م استاد وشاگرد
۱۲. م انجج
۱۳. م اهراب
۱۴. م بالامسجد
۱۵. م بزرگ
۱۶. م بیلانکوه
۱۷. م پل‌سنگی
۱۸. م پیر؛ ۲ مورد
۱۹. م جامع
۲۰. م جامیش آیاد
۲۱. م جهانشاه
۲۲. م چوپور
۲۳. م چوست‌دوزان؛ ۲ مورد
۲۴. م چول
۲۵. م چهارراه
۲۶. م حاتم‌بیگ
۲۷. م حاج علی‌اصغر

۱۶. زمین بیاض
۱۷. زمین خرابه
۱۸. زمین شیخ آقا مشهور به شور چمن
۱۹. زمین مخروبه (۳ مورد)
۲۰. زمین مخروبه ملکی میرزا احمدخان
۲۱. زمینی است مخروبه (۲ مورد)
۲۲. سردا به
۲۳. سلاط خانه
۲۴. سیالاب بیشتر مشهور به قوری چای شتریان
۲۵. صندوق خانه مبارکه
۲۶. فخر ایاخ (کاربری نامشخص)
۲۷. قسمتی از خندق که مخروبه است
۲۸. قله
۲۹. قهوه خانه
۳۰. کاربری نامشخص
۳۱. کوره آجرپزی
۳۲. کوره آهکپزی
۳۳. کوره های حاجی محمدعلی
۳۴. کوره های آجرپزی
۳۵. کول کوره ها
۳۶. معلمخانه
۳۷. یانوق
۳۸. (نامشخص)
۹۶. م. کربلا بی قاسم
۹۷. م. کلانتر
۹۸. م. کلانتر کوچه
۹۹. م. کوه
۱۰۰. م. گنجعلی بی بک
۱۰۱. م. لکها
۱۰۲. م. لیلی آباد؛ ۲ مورد
۱۰۳. م. مارلان؛ ۲ مورد
۱۰۴. م. مدرسه صادقیه
۱۰۵. م. مدینه
۱۰۶. م. مسجد گچکاری
۱۰۷. م. مشهدی ایمان
۱۰۸. م. مشهدی علی
۱۰۹. م. ملا باقر
۱۱۰. م. ملاعده العظیم
۱۱۱. م. ملا مهدی
۱۱۲. م. ملانور محمد
۱۱۳. م. میرآقا؛ ۲ مورد
۱۱۴. م. میرآقا
۱۱۵. م. میرزا ابراهیم مستوفی
۱۱۶. م. میرزا تقی پیشخدمت
۱۱۷. م. میرزا مهدی
۱۱۸. م. میناساز
۱۱۹. م. و مقره حاجی میرابو الحسن
۱۲۰. م. ویجویه؛ ۴ مورد
۱۲۱. م. ... (افتادگی دارد) (۲ مورد)
۱۲۲. م. ۳۸ (۲ مورد)

۲۸-۳-۵. یخچال

۱. یخچال؛ ۶ مورد
۲. یخچال کلانتر
۳. یخچال مستشار
۴. یخچال میرزا ابراهیم
۵. یخچال میرزا رضی
۶. یخچال میرزا موسی خان
۷. یخچال میرزا مهدی خان

۲۹-۳-۵. متفرقه

۱. آب انبار عزیزخان سردار
۲. اراضی است بیاض که کمک عمارت مستشار شده
۳. انبار غله دیوانی
۴. انبار غله که مخروبه است
۵. پیر (۲ مورد)
۶. تویخانه که بواسطه سیل ۱۲۸۸ خراب شده است
۷. چاه صدر
۸. حیاط نجلخانه
۹. خانه های مخروبه محمدعلی خان سرتیپ
۱۰. خزانه اسکندرخان سردار
۱۱. خرابهای است که به علت سیل تخریب شده است (سنه ۱۲۸۸)، (دو مورد)
۱۲. خرابهای است که وقف صفوفیه است
۱۳. خرابهای است مشهور به پشممه سردار
۱۴. خرابه کربلا بی اسماعیل
۱۵. زمین بایر (۲ مورد)

۲۷-۳-۵. میدان

۱. قورت میدانی
۲. میدان اسب فروشان
۳. میدان انگج
۴. میدان چوبور

پی نوشت

۱. نه عنوان باغ، در داخل نقشه قابل خواندن نبود.
۲. یک مورد به صورت کا. حاجی محمد اسماعیلخان صندوقدار، ثبت شده بود.
۳. اقلام متفرقه، شامل خرابه ها؛ کوره ها؛ چاه؛ زمین بایر؛ قهوه خانه؛ ... است.
۴. حرف میم مخفف مسجد در داخل متن نقشه نوشته شده است.

Map of Tabriz in 1327 A. H. (1910 A. D.) .

۱۶. شرح توصیفی نقشه

نقشهٔ دارالسلطنهٔ تبریز که به دست اسدالله‌خان مراغه‌ای ترسیم شده است، از جمله نقشه‌هایی است که از طریق عملیات میدانی برداشت و ترسیم شده است. به نظر می‌رسد که تهیهٔ کنندگان این نقشه اهداف خاصی را تعقیب می‌کردند. به همین دلیل، این نقشه از حجم اطلاعات کمتری نسبت به نقشهٔ دارالسلطنهٔ تبریز قراچه‌داغی برخوردار است. شاید مهمترین جسمی که در این نقشه به آن توجه شده، فضای تجاری و موقعیت شهری آنهاست. با نکاه اجتماعی به نقشه، اولین چیزی که توجه را جلب می‌کند سطوح تبره‌ای است که میانگر فضاهای تجاری است و بازار تبریز نیز به عنوان بزرگترین و فشرده‌ترین مجموعهٔ تجاری به صورت لکه‌ای تیره در نقشه به پشم می‌خورد و سایر اطلاعات در این نقشه حول تماش محلات، کوچه‌ها، و فضاهای عمومی همچون قبرستانها و ارک حکومتی تشکیل شده است.

شاهد این مدعای توجه ترسیم‌کننده به بازار تبریز است که به صورت نقشه‌ای با جزئیات دقیق در گوشش بالای نقشه، با مقیاس ۲ برابر اصل نوشته، ترسیم شده است. از جمله ویژگیهای این نقشه، استفاده از عالم‌گرافیکی (ترسیمی) متفاوت با نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراچه‌داغی است. دقت ترسیم نقشه به مرأت کمتر از نقشهٔ قراچه‌داغی است، به طوری که عرض کوچه‌ها و خیابان‌ها به هیچ وجه قابل استناد نیست. خطوط زیادی هم به صورت مهم و نیمه‌کاره رها شده است و یا ترسیم ضعیف، اتصال خطوط از هم غیرکرده‌اند.

هر چند که برای متن نوشترای از حروف با ابعاد متفاوت استفاده شده (همچون نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراچه‌داغی)، اما تنها از یک نوع خط نسخ سود جسته شده است. در این نقشه، محلات از زیر محلات تقسیک نشده و مزد محلات مورد توجه قرار نگرفته است، اما ویژگی مهم این نقشه اضافه شدن قسمت‌های زیادی در جنوب شرق تبریز نسبت به نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراچه‌داغی است.

در این نقشه، خانه‌های مسکونی و خانه‌های اعیان و اشراف مشخص نشده است، و برای امامزاده‌ها و مساجد و حمام‌ها بیز هیچ نوع گرافیک مشخصی وجود ندارد. خطوط توپوگرافی برای نشان دادن کوه عین عالی، چندان انتدایی ترسیم شده که به نظر می‌رسد ترسیم‌کننده از مفهوم خطوط هم ارتفاع آگاهی نداشته و به تقلید ساده‌از نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراچه‌داغی اکتفا کرده است. با همه اینها، با توجه به اختلاف زمانی نقشه نسبت به نقشهٔ قراچه‌داغی می‌توان اطلاعات جدیدتر را در این نقشه جستجو کرد.

از جمله پل منجم و پل آجی‌چای که در نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراچه‌داغی وجود نداشته، در این نقشه آمده است. همچنین، در این نقشه علاوه بر ترسیم آجی‌چای محل اتصال آن را با میدان چای مشخص کرده است.

نقشهٔ دارالسلطنهٔ تبریز، اسدالله‌خان مراغه‌ای، تاریخ ۱۳۷۷ شمسی در تملک شهرداری تبریز بوده و در حال حاضر در موزهٔ اسناد ملی غرب کشور در تبریز نگهداری می‌شود. دفتر فنی حفاظت آثار باستانی آذربایجان شرقی در ۱۳۵۷ در خورشیدی از روی نسخهٔ شهرداری بر روی کالک نسخه‌ای برداشته که هم اکنون در سازمان میراث فرهنگی تبریز نگهداری می‌شود.

ابعاد نقشهٔ اصلی 232×173 سانتیمتر، و با دست رنگ شده است. در جنوب نقشه این عبارتها نگاشته شده است:

«حسب الامريندگان حضرت اشرف آقای سپه‌الاسلام فرمانفرمای کل مملکت آذربایجان دامت عظمتو به حسن اهتمام مسامع بلیغه میرزا اسدالله‌خان مراغه معدن شناس اداره فلاحت و فوائد عامه ایالتی شف اتمام پذیرفت».

«به تاریخ هجدهم شهر شوال المکرم ۱۳۷۷ مطابق بیست و پنجم به برج سلطان ». ۱۳۹۸

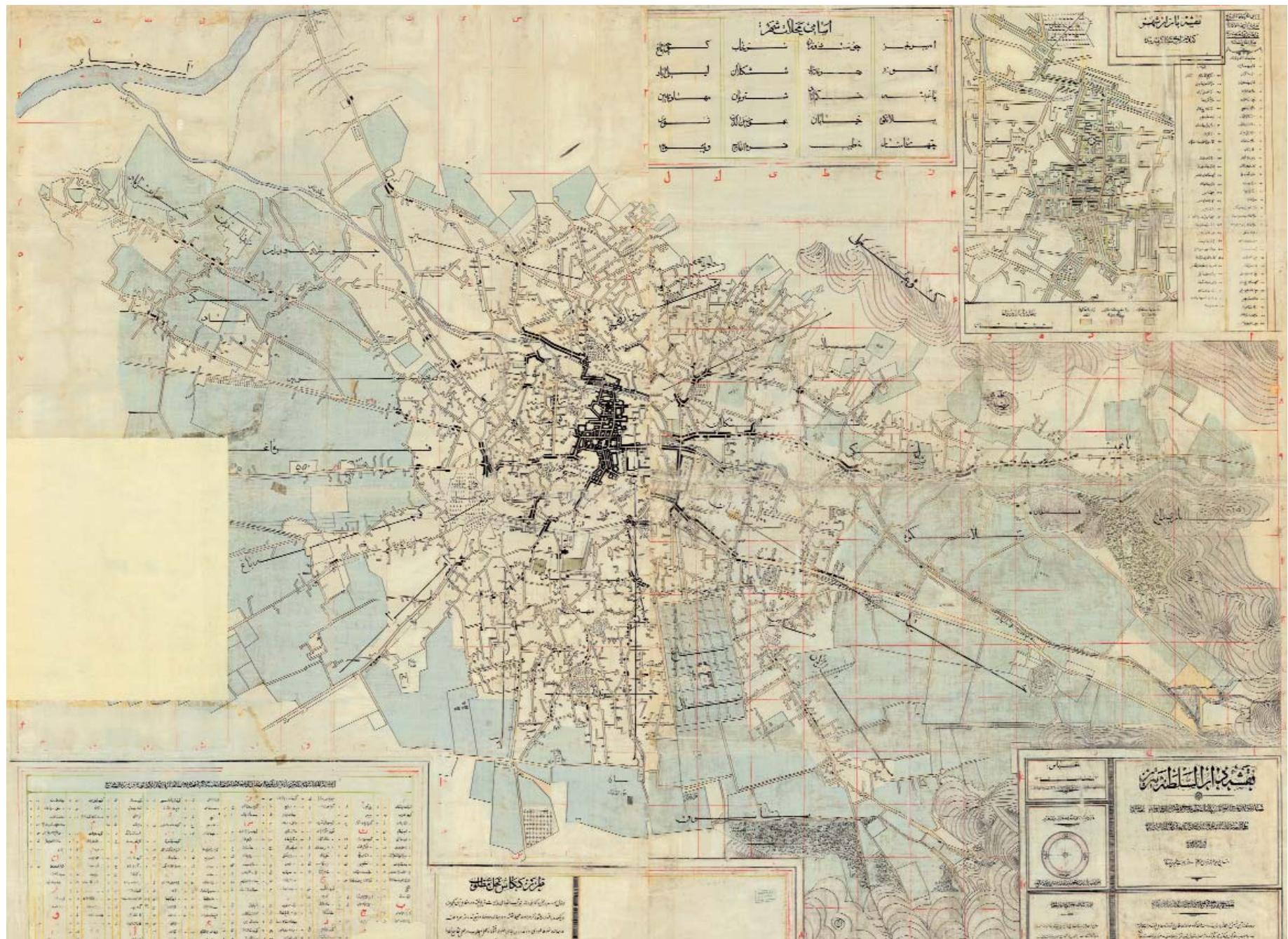
نقشه‌برداری به صورت شبکه‌بندی 95×95 میلیمتر، با شماره شبکه‌های عرضی و به کمک ۲۴ حرف (آجد، هوز، حطی، کلمن، سعفان، قرشت، تخد) ترسیم شده؛ که طرز کنکاش محل مطلوب، به قرار زیر بروی نقشه نگاشته شده است:

«اول اسم هر محلی را که می‌خواهند به ترتیب الفباًی در لیست ذیل یافته و در مقابل آن یک حرف و یک عدد یافت می‌شود که هر دو در هر محیط نقشه و در میان دو خط واقع شده‌اند. حروف در میان خطوط عمودی و اعداد در میان خطوط افقی و محل مطلوب در محل تقاطع خطوط رابعه که تشکیل مربعي می‌دهند واقع است».

در قسمت شمال شرقی نقشهٔ بازار تبریز کاری به ابعاد 59×56 سانتیمتر تنظیم شده است. این نقشه به احتمال زیاد نخستین نقشه‌ای است که از بازار ترسیم شده است. نقشهٔ بازار شهردو برابر مقیاس گرفته شده است.

لازم به توضیح است که اطلاعات در مورد اسدالله‌خان مراغه‌ای، نقشه‌بردار این نقشه، اندک است، همین قدر می‌دانیم که در شهرداری تبریز کار می‌کرد و نقشهٔ سلاماس را بعد از زلزله تهیه کرده است. در کتاب زمین زلزله‌های تبریز چنین آمده است:

«بعد از زلزله سلاماس، اسدالله مهندس از تبریز به رضائیه وارد و عازم سلاماس گردید و طبق نقشه شهرسازی شهر جدیدی در محل دیگر سلاماس با طراز جالب و جذاب احداث و به نام شاهپور نامگذاری گردید».

Map of Tabriz in 1327 A.H. (1910 A.D.),

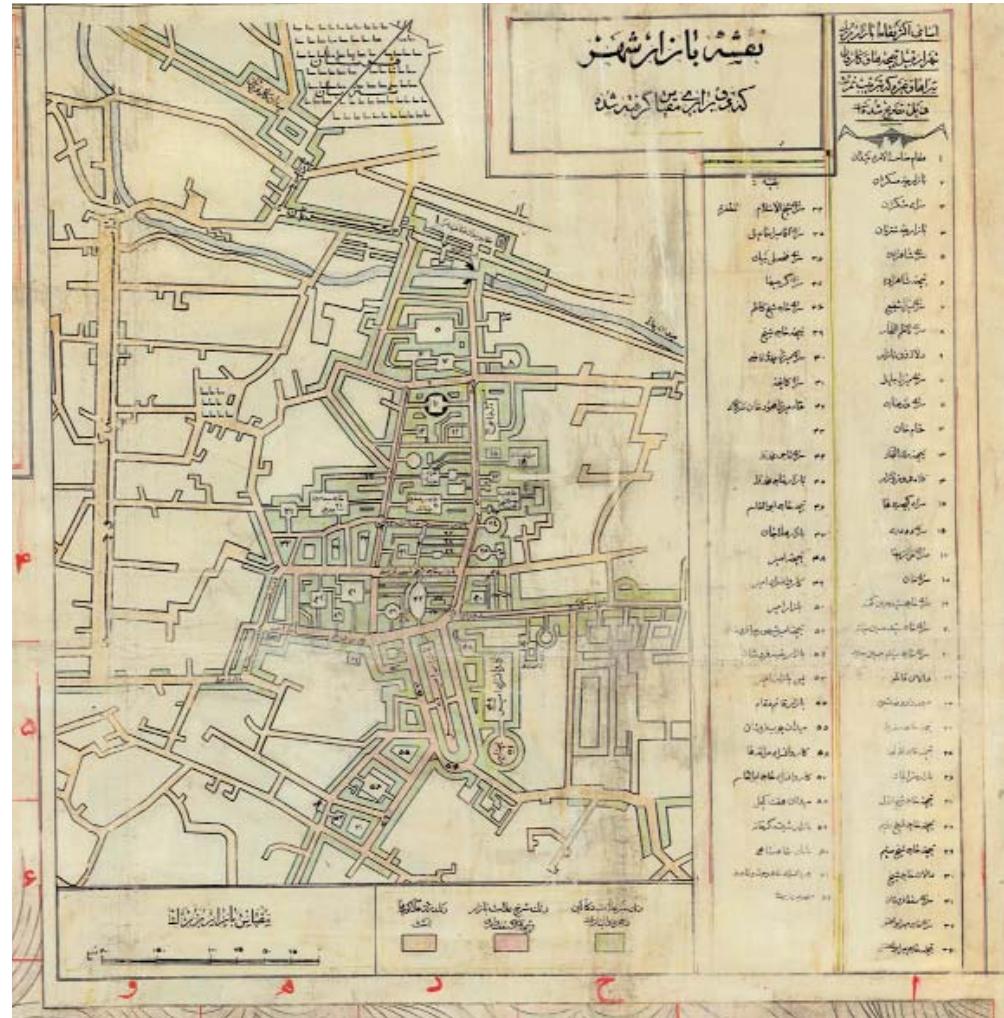
drafted by Asad-Alah Khan Maraghei

نفشه دارالسلطنه تبریز، ۱۳۲۷ هـ. ق. (اسدالله خان مراغه‌ای) مأخذ: سازمان اسناد شمال غرب کشور

کوچه حاجی ملا غفور	غ	ن ۸		سیالاب قوش خانه	ک ۸	کوچه درویشان
کوچه فرمانفرما	ف	۸ ل	۱۳	باغ شمال	۱۴ س	کوچه درویشان
کوچه فیل گوش باشی	ف	۹ ف	۹ ی	جاده ششگلان	۱۲ ط	کوچه بیزج
کوچه حاجی فخر	خ	۹ خ	۱۴ و	جاده شورچمن	۱۴ ق	کوچه بیزج
فابریک قالی بافی گنجه	ل	۹ ل	۵ ن	کوچه شاطر باشی	۷ م	داش دربند
	ق		۶ ع	کوچه شالجی ها	۱۰ س	داش قاپو
کوچه قوش خانه باعی	ط	۸ ط	۸ ع	کوچه شیخ رضا	۱۵ س	دباغ خانه
کوچه قولار	ل	۹ ل	۱۱ ل	کوچه شفتالو	۸ ح	دیگ باشی
کوچه قره باعی ها	و	۹ و	۱۰ ر	کوچه شنب غازان	۱۰ ع	دروازه گجل
کوچه قرانلوق	ح	۱۰ ح	۱۲ ط	کوچه شیخ	۱۱ م	دروازه نوبر
کوچه قاسم خان	ی	۱۱ ی	۱۴ ح	کوچه حاجی شیخ	۷ ل	دروازه سرخاب
کوچه قرانلوق	ی	۱۳ ی	۱۳ ی	کوچه شیطان آباد	۷ ن	دوازه شتربان
کوچه قیاس	ف	۱۲ ف	۵ ع	کوچه صابونچی ها	۱۰ م	دربندر رایپه باجی
کوچه قور	ظ	۱۸ ظ	۱۰ ل	کوچه صاحب جمع		
کوچه قبر علی خان	م	۱۰ م	۱۰ ل	کوچه صدر		
قرود میدان	ک	۷ ک	۱۱ ک	کوچه صدر	۸ ن	راسته کوچه
قلعه رسیدید	ک	۸ ک	۱۴ ن	کوچه صداق آباد	۱۱ ل	راسته باغ شمال
قم باعی	ل	۱۵ ل	۸ ع	در بندر میرزا صادق	۱۱ ل	میدان حاجی رضا
قراقخانه	ل	۱۵ ل	۸ ن	در بندر صابونچی ها	۱۱ ع	در بندر روشن
قورخانه مبارکه	ز	۱۷ ز	۹ ن	صحنه ارامیان	۱۴ ب	راه طهران
قرانلوق دربند	ع	۱۱ ع	۱۴ الف	با غ صاحب دیوان		
	ک					
کوچه کازران	ع	۶ ق ر	کوچه عمو زین الدین	۵ م	کوچه سردار انباری	
کوچه گمش قیه باعی	ح	۸ ف	کوچه عباسعلی	۵ س	کوچه سرخ خانه	
کوچه گروکانلو	ح	۸ ط	کوچه نایب عبدالله	۵ ع	کوچه ستارخان	
میدان کاه و شان	ن	۱۱ ل	کوچه کربلائی علی مسیو	۹ ل	کوچه سر باز خانه	
کلیساي کاتولیك	ن	۱۵ ع	با غ عین الدوله	۱۲ ی	کوچه حاجی سیف	
کلیساي ارامنه و مدرسه	س			۵ ع	کوچه ستارخان	
گوئی مسجد	ل			۹ ل	کوچه سر باز خانه	
				۶ ن	بقمه سید ابراهیم	

نام	عنوان	متن نقشه	مختصات شبکه	جدول
کوچه نوروزعلی	ن ۱۴	کوچه حاجی شیخ رضا	ع ۸	کوچه حاجی شیخ رضا
دریند حاجی نوری	ع ۱۱	کوچه مطلب خان	ن ۸	کوچه حاج مطلب
دریند نجف بیک نایب	ع ۱۱	کوچه ملا غفور	ن ۸	کوچه حاجی غفور
کوچه هلالجان	ط ۱۲	کوچه عبدالله	ط ۸	کوچه نائب عبدالله
دریند حاجی هاشم	ع ۵	دریند خان هاشم	ع ۵	دریند حاج هاشم
جاده ویجویه	ص ۸	کوچه چهاراه	ع ۴	کوچه چهاراه
دریند پوزبانی عابدین	ن ۶	میدان چopoپork	ک ۱۲	چopoپorمیدانی
با مقایسه جدول با متن اصلی اختلافهای را نشان می دهد که در زیر به آنها اشاره می کنیم. به احتمال زیاد، استخراج گنده جدول شخص دیگری بوده و علت اختلاف شکل اسمی از این بابت است.				
تعداد اسمی، به استثنای مکانهای بازار، ۱۶۲ واحد است.				
- حرف، ذال، ز، ط، ظ، گ، در جدول نیامده است؛				
- گوی مسجد (مسجدکوود) در ذیل حرف ک نوشته شده است؛				
- باع امیر نظام در زیر حرف ب و باع شمال در زیر حرف ش آمده است؛				
- پل منجم در زیر حرف م و پل آچی چای در ذیل حرف پ فهرست بندی شده است؛				
- تصور می رود در انتخاب اسمی در جدول یاد شده، اسدالله خان به اهمیت مکان توجه خاصی داشته است.				
ل	کوچه لکها	ن ۶	کوچه لکها	کارخانه قزوینی
کوچه لکها	ن ۱۳	کوچه لیلی آباد	س ۱۴	کارخانه مکانیک
کوچه لاز	ی ۱۱	دریند حاج طلف الله نایب	س ۶	کارخانه قزوینی
کوچه مشهدی محمد	س ۶			
کوچه محدعلی پاکار	م ۶			
کوچه مرده شوران	ع ۹			
کوچه محمدعلی خان	م ۱۳			
کوچه نائب محمد	ن ۱۴			
کوچه مریم ننه	ز ۱۱			
کوچه حاجی مطلب خان	ن ۸			
کوچه میرزا محسن قاضی	م ۹			
کوچه حاجی محمد تقی قره باغی	ل ۱۰			
کوچه میرزا قاسی خان	م ۹			
جاده مردان	ط ۱۴			
دریند حاجی محمدحسین	ن ۵			
دریند حاجی مطلب	ی ۱۳			
دریند ملامختار	ل ۷			
دریند محمدقلی خان	م ۱۰			
میدان محمد رضا	ف ۱۳			
میدان مشق و سربازخانه	ل ۹			
مدرسه امامه	ن ۹			
مدرسه ائمه و ذکوریه کاتولیک	س ۱۰			
مدرسه و کلیسای امریکاییان	س ۱۰			
مغازه های مجیدیه ^۲	ل ۸			
پل منجم	ف ۶			

بازار تبریز بر اساس نقشه دارالسلطنه تبریز ۱۳۲۷ هـ ق.

A part of Tabriz map in 1327 A.H.
(1910 A.D.) (Bazaar)

<p>۱-۳-۱-۶. اماكن عمومي و دولتی</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. ارك دولتي ۲. بانک استقراضي روس ۳. بي سيم هند و اروپا ۴. قورخانه مباركه <p>۶-۲-۳-۱-۶. باع</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. باع اميرنظام ۲. باع شمال ۳. باع صاحبديوان ۴. باع عين الدولة ۵. قم باغي ۶. باع ملي ارمنه <p>۶-۳-۱-۶. بقעה</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. بقعة امامزاده جمال الدين ۲. بقعة سيدابراهيم ۳. بقعة ملازي nal <p>۶-۴-۳-۱-۶. پل</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. پل آجي چاي ۲. پل سنتگي ۳. پل منجم <p>۶-۵-۳-۱-۶. تكيه و مسجد</p> <ul style="list-style-type: none"> ۱. آق مسجد ۲. تكية درويشان ۳. گوی مسجد 	<p>۶-۳-۱-۶. بازارکش دوزان</p> <p>بازار حاج شيخ قشور قيربتي</p> <p>۶-۳-۱-۶. بازار جمعه مسجد</p> <p>بازار صفي</p> <p>چوركچي بازار^۳</p> <p>درسمت چپ عبارت «اسامي محلات شهر» به چشم می خورد که محله ها به شرح زير به دنبال آن آمده است:</p> <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">امير خيز^۴</td> <td style="width: 50%;">اخونى^۴</td> </tr> <tr> <td>باغمشه</td> <td>بيلانکوه</td> </tr> <tr> <td>چهارمنار</td> <td>چهارمنار</td> </tr> <tr> <td>چوست دوزان</td> <td>چونداب</td> </tr> <tr> <td></td> <td>حکم آباد</td> </tr> <tr> <td></td> <td>خيان</td> </tr> <tr> <td></td> <td>خطيب^۵</td> </tr> <tr> <td></td> <td>سرخاب</td> </tr> <tr> <td>ششگلان</td> <td>ششگلان</td> </tr> <tr> <td>شتريان</td> <td>شتريان</td> </tr> <tr> <td>عموزين الدين</td> <td>عموزين الدين</td> </tr> <tr> <td>قره آغاچ</td> <td>قره آغاچ</td> </tr> <tr> <td>کوچه باع</td> <td>کوچه باع</td> </tr> <tr> <td>ليلي آباد</td> <td>ليلي آباد</td> </tr> <tr> <td>مهادمهين</td> <td>مهادمهين</td> </tr> <tr> <td>نور</td> <td>نور</td> </tr> <tr> <td>ويجويه</td> <td>ويجويه</td> </tr> </table> <p>۶-۳-۱-۶. اطلاعات داخل متن نقشه</p> <p>موارد زير از داخل نقشه استخراج شده و به تفكيك ارايه می گردد.</p>	امير خيز ^۴	اخونى ^۴	باغمشه	بيلانکوه	چهارمنار	چهارمنار	چوست دوزان	چونداب		حکم آباد		خيان		خطيب ^۵		سرخاب	ششگلان	ششگلان	شتريان	شتريان	عموزين الدين	عموزين الدين	قره آغاچ	قره آغاچ	کوچه باع	کوچه باع	ليلي آباد	ليلي آباد	مهادمهين	مهادمهين	نور	نور	ويجويه	ويجويه	<p>۳۱. سرای سقط فروشان</p> <p>۳۲. سرای حاج ميرابوالحسن</p> <p>۳۳. تمجه حاج ميرابوالحسن</p> <p>۳۴. سرای شيخ الاسلام مظفرية</p> <p>۳۵. سرای آقا امير اسماعيل</p> <p>۳۶. سرای فتح على بيك</p> <p>۳۷. سرای گرجها</p> <p>۳۸. سرای حاج شيخ كاظم</p> <p>۳۹. تمجه حاج شيخ</p> <p>۴۰. سرای ميراز مهدى قاضى</p> <p>۴۱. سرای كمانچه</p> <p>۴۲. حمام ميرزا محمود خان سرگاري</p> <p>۴۳. (به احتمال زياد کاتب فراموش کرده چيزى بنويسد)</p> <p>۴۴. سرای حاجى محمددقى</p> <p>۴۵. بازار حاج محمددقى</p> <p>۴۶. تمجه حاج ابوالقاسم</p> <p>۴۷. بازار هلاجان</p> <p>۴۸. تمجه امير</p> <p>۴۹. کاروانسراي امير</p> <p>۵۰. بازار امير</p> <p>۵۱. تمجه امير مشهور به عباوروشان</p> <p>۵۲. بازار پنهان فروشان</p> <p>۵۳. پس بازار امير</p> <p>۵۴. بازار قائم مقام</p> <p>۵۵. ميدان چوبفروشان</p> <p>۵۶. کاروانسراي مراغه ايها</p> <p>۵۷. کاروانسراي حاج ابوالقاسم</p> <p>۵۸. ميدان هفت كچل</p> <p>۵۹. بازار شيشنه گرانه</p> <p>۶۰. بانک شاهنشاهي</p> <p>۶۱. کاروانسراي حاج رسول و حاج على</p> <p>۶۲. مسجد ميرزاي مهدى</p> <p>میدان کاه فروشان</p> <p>مدرسه</p>
امير خيز ^۴	اخونى ^۴																																			
باغمشه	بيلانکوه																																			
چهارمنار	چهارمنار																																			
چوست دوزان	چونداب																																			
	حکم آباد																																			
	خيان																																			
	خطيب ^۵																																			
	سرخاب																																			
ششگلان	ششگلان																																			
شتريان	شتريان																																			
عموزين الدين	عموزين الدين																																			
قره آغاچ	قره آغاچ																																			
کوچه باع	کوچه باع																																			
ليلي آباد	ليلي آباد																																			
مهادمهين	مهادمهين																																			
نور	نور																																			
ويجويه	ويجويه																																			

۶-۳-۱-۶. جاده‌ها و خطوط ارتباطی

۱. جاده‌اهرب
۲. جاده باغ‌شاوا
۳. جاده سرزار
۴. جاده ششگلان
۵. جاده سورچمن
۶. جاده مارالان
۷. جاده ویجویه
۸. راه تهران

۷-۳-۱-۶. دروازه

۱. داش قاپو
۲. دروازه سرخاب
۳. دروازه شتربان
۴. دروازه گچل
۵. دروازه نوبر

۸-۳-۱-۶. قبرستان

۱. قبرستان آش ترکن
۲. قبرستان ارامنه
۳. قبرستان بالا قبرستان
۴. قبرستان حکم آباد
۵. قبرستان حمال
۶. قبرستان سید حمزة
۷. قبرستان شتربان
۸. قبرستان صادق آباد
۹. قبرستان غربیان
۱۰. قبرستان قاسم خان
۱۱. قبرستان گچل
۱۲. قبرستان نوبر
۱۳. قبرستان نظامیان روس

۹-۳-۱-۶. کلیسا و مدارس اقلیت‌های مذهبی

۱. خلیفه‌گری
۲. صحنۀ ارمینیان
۳. کلیسای ارامنه
۴. کلیسای کاتولیک
۵. مدرسه ارامنه
۶. مدرسه اناشیه ذکوریه کاتولیک
۷. مدرسه و کلیسای آمریکائیان

۱۰-۳-۱-۶. کوچه و دربند

- آقا میرنقی تلفنچی
- اردکل کارخانه
 - ارمنی باقی
 - ارمنی دونون
 - الله و بردی خان
 - اما زاده
 - امیر نظام
 - اهرب
 - باقرخان
 - پل سنگی
 - تلگراف خانه
 - تو ترار
 - جامیش آباد
 - جمال آباد
 - چار راه
 - چرنداب
 - چوست دوزان
 - حاجی آباد
 - حاجی صیف
 - حاجی فخر
 - حاجی لطف الله نایب
 - حاجی محمد حسین

- حاجی محمدقلی قره‌باقی
- حاجی مطلب خان میرزا محسن قاضی
- حاجی مطلب خان میرزا محسن قاضی
- حاجی ملا غفور فرمانفرما
- حاجی نوری
- حاجی هاشم
- حاجی یوخ
- حسن دوزی
- حکم آباد
- حکیم باشی
- حمال عربی
- حیدر تکیه‌سی
- خان آباد
- خدیجه
- خلیب
- داش دربند
- داش کار
- دربند حاج احمد
- دربند حاجی نوبر^۷
- درویشان
- دیزج
- دیزه
- راپه باجی
- روشن
- زهتابان
- ستارخان
- سربازخانه
- سردار انتاری
- سلاح خانه
- سوق‌الاسلام
- سوقة‌الدوله
- شاتر باشی
- شاچی‌ها
- شفتالو

طرزکشان محل مطلوب

«اول اسم هر محل را که می‌خواهند به ترتیب الفباًی در لیست ذیل یافته و در مقابل آن یک حرف و یک عدد یافت می‌شود که هر دو در محیط نقشه و در میان دو خط واقع شده‌اند.

حروف در میان خط عمودی و اعداد در میان خط افقی و محل مطلوب در محل تقاطع خطوط اربعه که تشکیل مربعی می‌دهند واقع است.»
بر عکس، نقشهٔ قراجه‌داغی سرفاً نقشه‌ای اطلاعاتی است و توضیحات حاشیه‌ای نقشه فقط به خاطر این که در داخل نقشه امکان نوشتن آنها نبوده به بیرون نقشه انتقال یافته است. به نظر من رسید نقشهٔ اسدالله‌خان مراگه‌ای بیشتر نقشه‌ای کاربردی بوده و نقشهٔ قراجه‌داغی حتی‌الامکان به ارائه اطلاعات و معرفی کل شهر از اکثر جوانب شهری اختصاص داشته است.

به طور کلی، می‌توان به این موارد در نقشهٔ قراجه‌داغی و اسدالله‌خان مراگه‌ای اشاره کرد:

۱. یحیی‌ذکاء، زمین لرزوه‌های تبریز، کتاب‌سرای، چاپ اول، ۱۳۶۸، ص ۱۷۴.
۲. در روی نقشه فقط عبارت مغایره‌ها نوشته شده است.
۳. هر کدام از فضاهای دکانها، حجره‌ها، بازار، تیمچه‌های سقف‌دار و کوچه‌ها دارای مشخصات اند و اسمای بدون شماره در داخل نقشه موجود است، ولی در جدول ذکر نشده است.
۴. اخونی در نقشه مشخص نشده است، اگرچه در آن نوشته شده است.
۵. خطیب، همان عبارت پانوشت.
۶. نام کوچه‌های خطیب، شنب غازان، گازان و گمش قیه با غیر بر روی نقشه درج نشده‌اند.
۷. نام حاج نوبر در راهنمای نقشه نیست.
۸. در نقشه، میخ نگاشته شده است.
۹. نام این میدان در روی نقشه، آقامحمد رضا نوشته شده است.
۱۰. از: نقشه عبد الغفار بنجم الدولة در خصوص تهران و کارهای استاد عبدالرزاق بغایری.
۱۱. فرهاد فخار تهرانی، نقشه دارالسلطنه تبریز ۱۳۲۷ قمری (اسدالله‌خان مراگه‌ای)، مجله‌ای، اثر، شماره ۳۱-۳۲، سال ۱۳۷۹، میراث فرهنگی کل کشور، صص ۱۷۷-۱۸۰

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

این پژوهش فتح بابی است، هر چند مختصراً، برای این که پژوهشگران در آینده متوانند با بررسی و مبنول داشتن وقتی بیشتر، این اسناد را تجزیه و تحلیل کنند. نتیجه نهایی این طرح، دستیابی به جدول سیر تحول نقشه‌های تاریخی شهر تبریز است که در پیوست خواهد آمد. نموداری کلی سیر تحول نقشه‌ها را نشان می‌دهد.

جدول سیر تحول نقشه‌های تاریخی شهر تبریز از پنج قسمت تشکیل شده که در زیر مواردی کلی را بر می‌شمریم:

۱. نقشهٔ مینیاتوری مطریق چی با آن که به صورت اجمالی ترسیم شده، ولی دارای اطلاعات ارزشمندی است که با مقایسهٔ سفرنامه‌های نوشته شده در آن دوران (قرن ده و پانزده هجری قمری) مطابقت صوری دارد؛

۲. با بررسی سفرنامه‌های فرانسویان، محرز است که نقشهٔ فرانسوی ترهزل - فابویه که در اصل به روشهای نسبت داده شده، قطعاً به وسیلهٔ روسها ترسیم شده و به احتمال قریب به یقین توسط گروه نقشه‌بردار زنال گاردان، فرستادهٔ ناپلئون به ایران، بین سالهای ۱۸۰۸-۱۸۱۰ میلادی ترسیم شده است.

۳. دونقشهٔ استحکامات و حومهٔ شهر با اساس قرارگرفتن نقشهٔ فرانسوی ترهزل - فابویه ترسیم شده و هدف آنها کارکرد نظامی بوده است. ولی دقت ترسیم نقشهٔ تپهٔ شده روس‌ها نسبت به نقشه‌های ترسیمی فرانسویان، به مراتب بیشتر است.

۴. نقشهٔ سیل تبریز اولين نقشهٔ تبریز است که به دست گروه نقشه‌برداران ایرانی از سیل سال ۱۲۸۸ هجری قمری ترسیم شده است. از مزایای این نقشه به کار گرفتن عالم‌گرافیکی باع، کاروانسراء، پل، برای اولين بار در ایران است. این نشانه‌ها بعداً توسط نقشهٔ برداران نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراجه‌داغی به کار گرفته شده است؛

۵. نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراجه‌داغی، مهمترین نقشهٔ موجود تبریز است که توسط گروه نقشه‌برداران مدرسهٔ دارالفنون تهران و تبریز ترسیم شده است. این نقشه حاوی اطلاعات بالازش است. این اطلاعات بیشتر شامل موارد اقتصادی - اجتماعی و نظامی است. دقتی که در ترسیم این نقشه به کار رفته، به مراتب بالاتر از دقتی است که در ترسیم سیل تبریز مبنول شده است.

۶. نقشهٔ اسدالله خان مراغه‌ای، تحت تأثیر نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراجه‌داغی ترسیم شده است، ولی دقت ترسیم بازار در آن به مراتب بالاتر از نقشهٔ قراجه‌داغی است. در عوض، ثبت اسامی در نقشهٔ قراجه‌داغی به مراتب دقیق‌تر است. وسعت مناطق ترسیم شده در این نقشه، نسبت به نقشهٔ دارالسلطنهٔ قراجه‌داغی بیشتر به نظر می‌رسد. این نقشه صرف؛ کاربرد تجاری - سیاسی داشته است.

منابع

۱. اعتمادالسلطنه محمدحسن خان، چهل سال تاریخ ایران (المأثرو الآخر)، به کوشش ایرج افشار، انتشارات اساطیر، تهران، چاپ دوم، ۱۳۷۴.
۲. افندی، مصطفی عالی، مناقب هنروران، ترجمه توفیق سبحانی، تهران، ۱۳۶۹.
۳. امیرخیزی، اسماعیل، قیام آذربایجان و ستارخان، چاپخانه ارزنگ، تهران، چاپ دوم، ۱۳۵۶.
۴. ایمانی، نادیه، شرح سلطانیه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، سال ۱۳۷۴.
۵. حسن بیک روملو، احسن التواریخ، عبدالحسین نوایی، ج ۲، تهران، ۱۳۵۷.
۶. ذکاء، یحیی، زمین لرزه‌های تبریز، کتابسرای، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۸.
۷. دومن، ژب، یادداشت‌های ژنرال ترہزل در سفر به ایران، ترجمه اقبال، عباس. انتشارات یساولی، چاپ اول، ۱۳۶۱.
۸. سفرنامه شازدن، ترجمه یغمایی، اقبال، ج ۲، انتشارات طوس، چاپ اول، ۱۳۷۴.
۹. صفارمیش، کامران، «شرح و تفسیر نقشه خریطه شهر تبریز در حال انقلاب»، مجله اثر، میراث فرهنگی کل کشور، شماره ۳۱-۳۲-۳۱، ۱۳۸۰.
۱۰. فخار تهرانی، فرهاد، «نقشه دارالسلطنه تبریز، ۱۳۷۲»، قمری اسدالله خان مراغه‌ای، مجله اثر، میراث فرهنگی کل کشور، شماره ۳۲-۳۱، ۱۳۸۰.
۱۱. فراستی، رضا، «سیل تبریز در سال ۱۲۸۸ قمری»، مجله اثر، میراث فرهنگی کل کشور، شماره ۳۱-۳۲-۳۱، ۱۳۸۰.
۱۲. گاردن، خاطرات مأموریت زنگال گاردن در ایران، ترجمه اقبال، عباس، انتشارات گزارش، چاپ دوم، ۱۳۶۲.
۱۳. مستوفی، حمالله، نزهت القلوب، لیسترنایج گای، چاپخانه ارمغان، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۲.
۱۴. نادرمیرزا، تاریخ و جغرافیای دارالسلطنه تبریز، تصحیح غلامرضا مجد طباطبائی، انتشارات ستوده، تبریز، چاپ اول، ۱۳۷۳.
۱۵. مهریار، محمد و همکاران، استناد تصویری شهراهی ایران دوره قاجار، دانشگاه شهید بهشتی [و] میراث فرهنگی کل کشور، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۸.
۱۶. نصوح مطرائق چی، بیان منازل، ترجمه رحیم رئیس نیا، میراث فرهنگی کل کشور، چاپ اول، ۱۳۷۹.
۱۷. وهاب زاده، عبدالرحمن، «نقشه تبریز قیاسی»، مجله اثر، میراث فرهنگی کل کشور، شماره ۳۱-۳۲-۳۱، ۱۳۸۰.
۱۸. ویجویه، حاج محمد باقر، تاریخ انقلاب آذربایجان و بلواه تبریز، علی کاتبی، نشرسیمیرغ، چاپ سوم، ۱۳۵۵.
۱۹. هاشمیان، احمد، تحولات فرهنگی ایران در دوره قاجاریه و مدرسه دارالفنون، مؤسسه جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب، چاپ اول، ۱۳۷۹.
۲۰. یغمایی، اقبال، مدرسه دارالفنون، انتشارات سرو، تهران، چاپ اول، ۱۳۶۷.

۹
پیوست

جداول

نقشه ها و تصاویر

هدف از این پیوست، ارایه مجموعه نقشه‌هایی است که اگرچه دارای اصلی در حد نقشه‌های تاریخی مندرج در متن کتاب نمی‌باشند، ولی به لحاظ نوع نگارش نقشه و نشانه‌های آن دارای ارزش تاریخی هستند. در پیوست مذکور سه نقشه از این مجموعه، به دلیل اطلاعات تاریخی و تعلق به دوره زمانی خاص (بخصوص خریطة شهر تبریز در حال انقلاب) از اهمیت تاریخی برخوردار بوده و به فهم نقشه‌های تاریخی درون کتاب کمک بسزایی می‌کنند. دون نقشه دیگر متعلق به بازار شهر تبریز بوده که به لحاظ ارزش و اهمیت تاریخی این بازار و بخصوص جهت فهم نقشه دارالسلطنه تبریز ۱۳۲۷ ه. ق. در پیوست گنجانده شده است.

سیر تحول نقشه‌های تاریخی تبریز

ردیف	نام نقشه	سال تهیه	تهیه‌کنندگو نقشه‌کشی	نقشه مینیاتوری	۱
ردیف	نام نقشه	سال تهیه	نهاد	تصویر	ردیف
۱	نقشه تبریز	۱۸۰۷-۱۸۰۸	ترهزل-فابویه	نحوه مطرافق جی	نحوه مطرافق جی
۲	نقشه تبریز	۱۸۲۷	پتروف پسوزید بیشوف	یک دوم به ورست ۱/۰۶ معادل کیلومتر	فارسی-روسی
۳	حومه شهر	۱۸۲۷	کولوکولوف مامونتوف	یک دوم به سازین ۲/۵۴ معادل کیلومتر	فارسی-روسی با زیرنویس
۴	استحکامات شهر تبریز	۱۸۲۷	کولوکولوف مامونتوف	سانتیمتر معادل ۲/۵۴	نامعلوم
۵	سیل تبریز	۱۲۸۸ هجری	محمد بن ایرج قاجار	یک دوم به سازین ۱۰/۷ معادل کیلومتر	فارسی-روسی با زیرنویس
۶	دارالسلطنة تبریز قراجه‌داعی	۱۲۹۷ هـ.ق ۱۸۸۰	سرهنگ محمد رضا قراجه‌داعی	ذرع به قدیم	فارسی
۷	نقشه اسدالله‌خان مراغه‌ای	۱۳۹۸ هـ.ش ۱۳۲۷ هـ.ق	اسدالله‌خان مراغه‌ای	بازار ذرع به مقیاس بزرگ شهر به ذرع مقیاس کوچک	فارسی
۸	خریطه	۱۳۲۶ هـ.ق		بدون مقیاس	فارسی-فرانسه
۹	جوردن	۱۸۸۰ م	کن جوردن	—	لاتین
				محل نگهداری اصل سند اصلی به سات	زبان نقشه
			نadar	رنگی	رنگ نقشه اصلی
			تصویر	۲۳۳×۳۱/۵	ابعاد نقشه
			نهاد	محل نگهداری اصل سند	نام
			نحوه	کچی میکروفیلم، عکس	ناشر
			نهاد	میراث	توضیحات

سیر تحول نقشه‌های تاریخی تبریز

۱. نقشهٔ مینیاتوری (مطرانچی) – اصل رنگی، ۹۴۲-۹۴۰ هـ.ق (۱۵۳۳-۱۵۳۶ م) دوکپی سیاه و سفید (موجود)، فاقد سندیت تاریخی است.

۲. نقشهٔ فرانسوی ترهزل – فابویه (احتمالاً ۱۸۰۷-۱۸۰۸ م)، تکمیل شده با همکاری فابویه به سال ۱۸۰۸ م ۱۲۲۴ هـ.ق

– نقشهٔ حومه شهر ۱۸۲۷ م. (روسی)

کپی نقشهٔ قیاسی (فاقد سندیت)

– نقشهٔ استحکامات شهر ۱۸۲۷ م. (روسی)

۳. نقشهٔ ترهزل – فابویه (۱۸۰۷-۱۸۰۸ م)

۴. نقشهٔ سیل محمد بن ایرج قاجار ۱۲۸۸ هـ.ق ۱۸۷۰ م

– خریطه شهر تبریز در حال انقلاب ۱۳۲۶

– رنگی (چاپ در کتاب قیام آذربایجان و ستارخان)

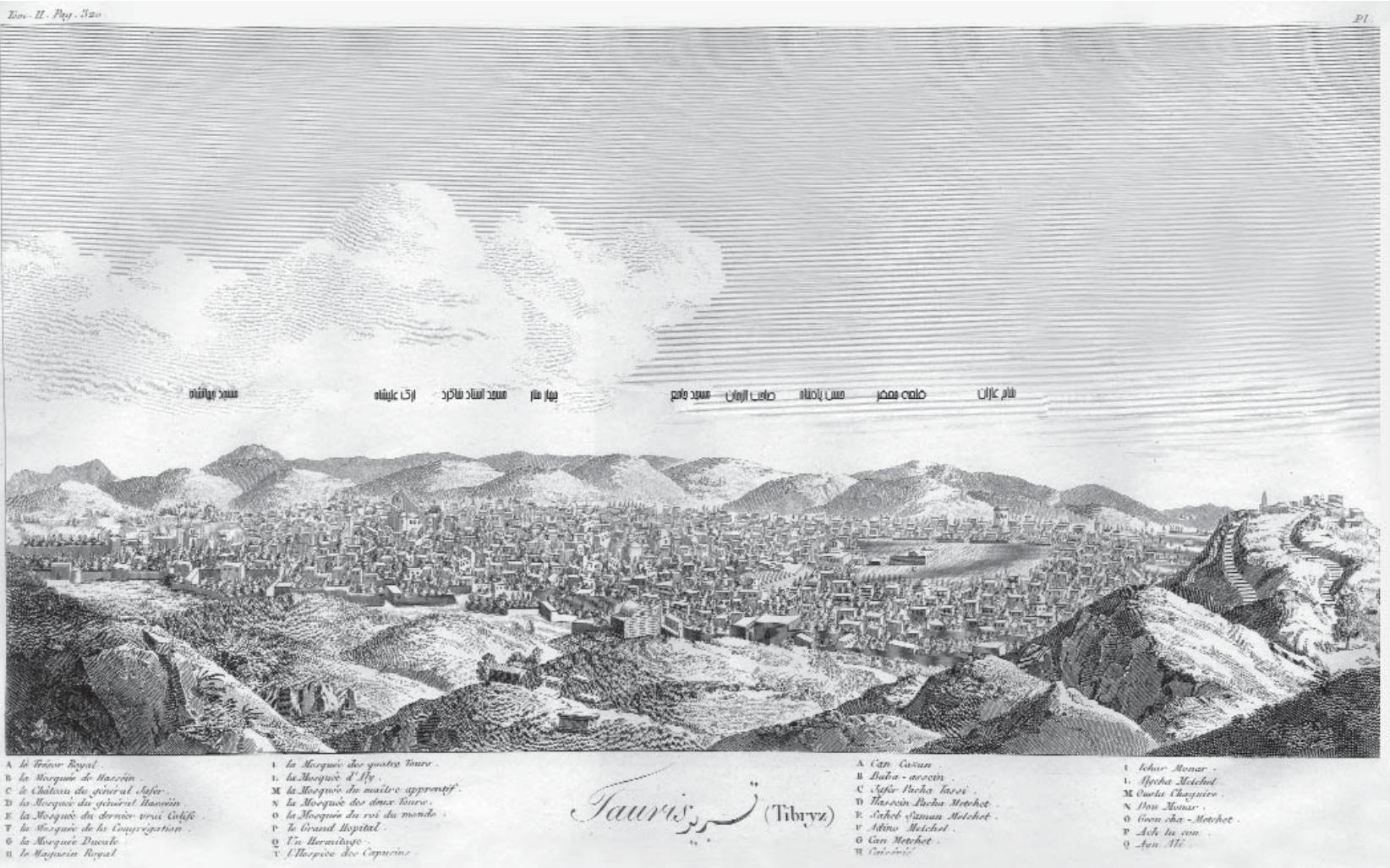
۱۳۲۶ هـ.ق. ۱۹۰۸ م.

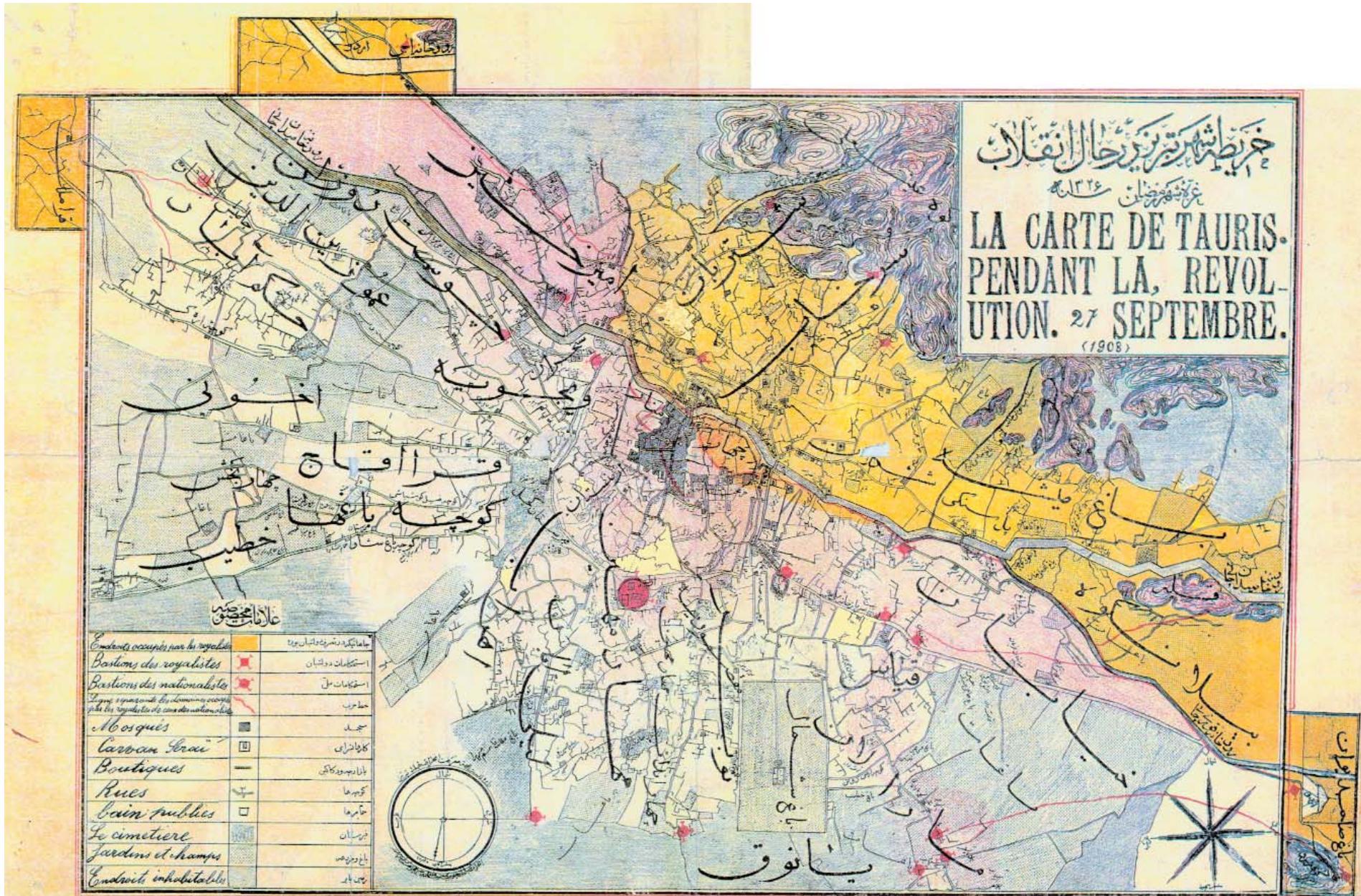
تمام نقشه‌ها بدون سندیت تاریخی است

– سیاه و سفید (چاپ در کتاب تاریخ انقلاب آذربایجان و بلوای تبریز)

۵. نقشهٔ دارالسلطنه ۱۳۹۷ هـ.ق / ۱۸۸۰ م جوردن خلاصه شده دارالسلطنه – فاقد سندیت تاریخی چاپ در سال ۱۸۹۴ میلادی

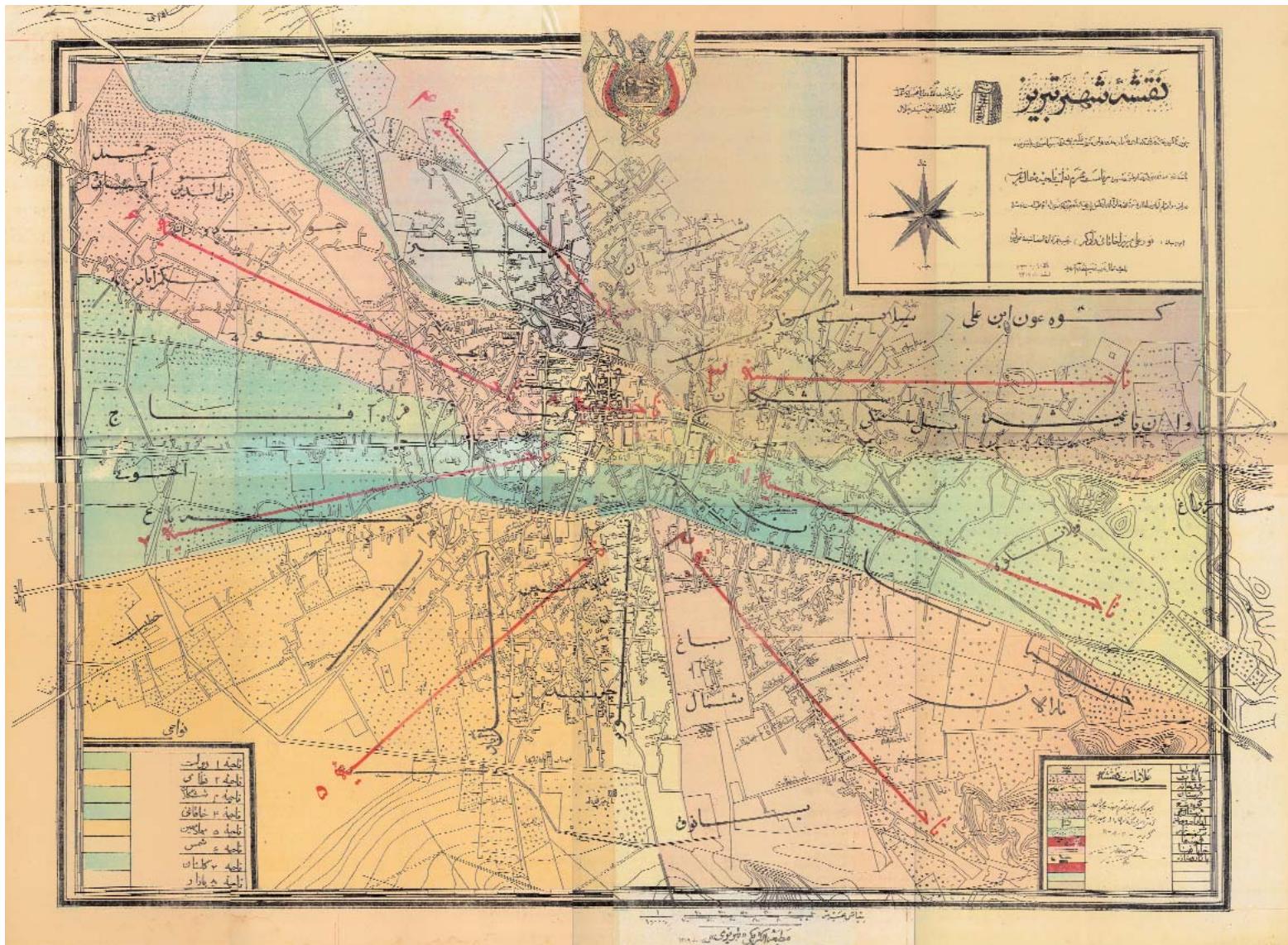
۶. نقشهٔ دارالسلطنه تبریز (اسدالله‌خان مراغه‌ای) (۱۳۲۷ هـ.ق. / ۱۹۱۰ م.)

Tabriz map in 1908 A. D.

خريطة شهر تبريز در حال انقلاب، ۱۳۲۶ هـ. ق.

Tabriz map in 1930 A. D.

نقشه شهر در سال ۱۳۰۹ ش. مأخذ: مجموعه خصوصی، شهر پار اعدل

نقش شهر قزوین

خواجہ سید علی‌محمد
مکتبه شاهزاده بندوقان

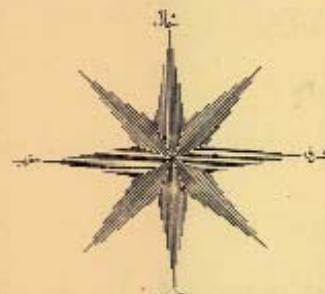
جزء اول کتاب خواجہ سید علی‌محمد مکتبه شاهزاده بندوقان

نشان دار شاهزاده مکتبه شاهزاده (رامس محمد نظر فتحی شاهزاده)

مکتبه شاهزاده مکتبه شاهزاده (امیر احمد امیر امداد شاهزاده)

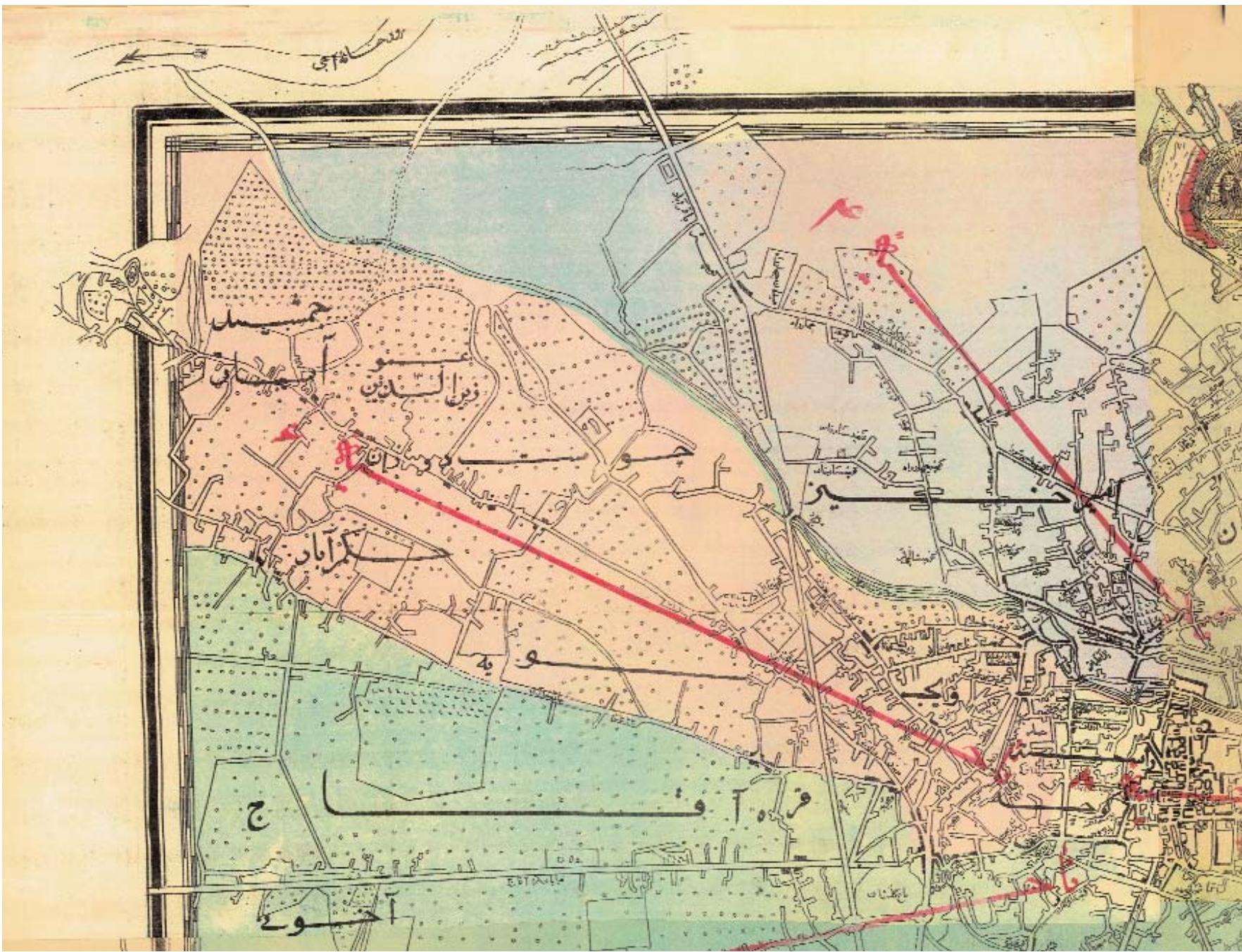
امیر احمد، فور علی‌زیر لخا (امیر امداد)، شیخ زاده احسانی شاهزاده

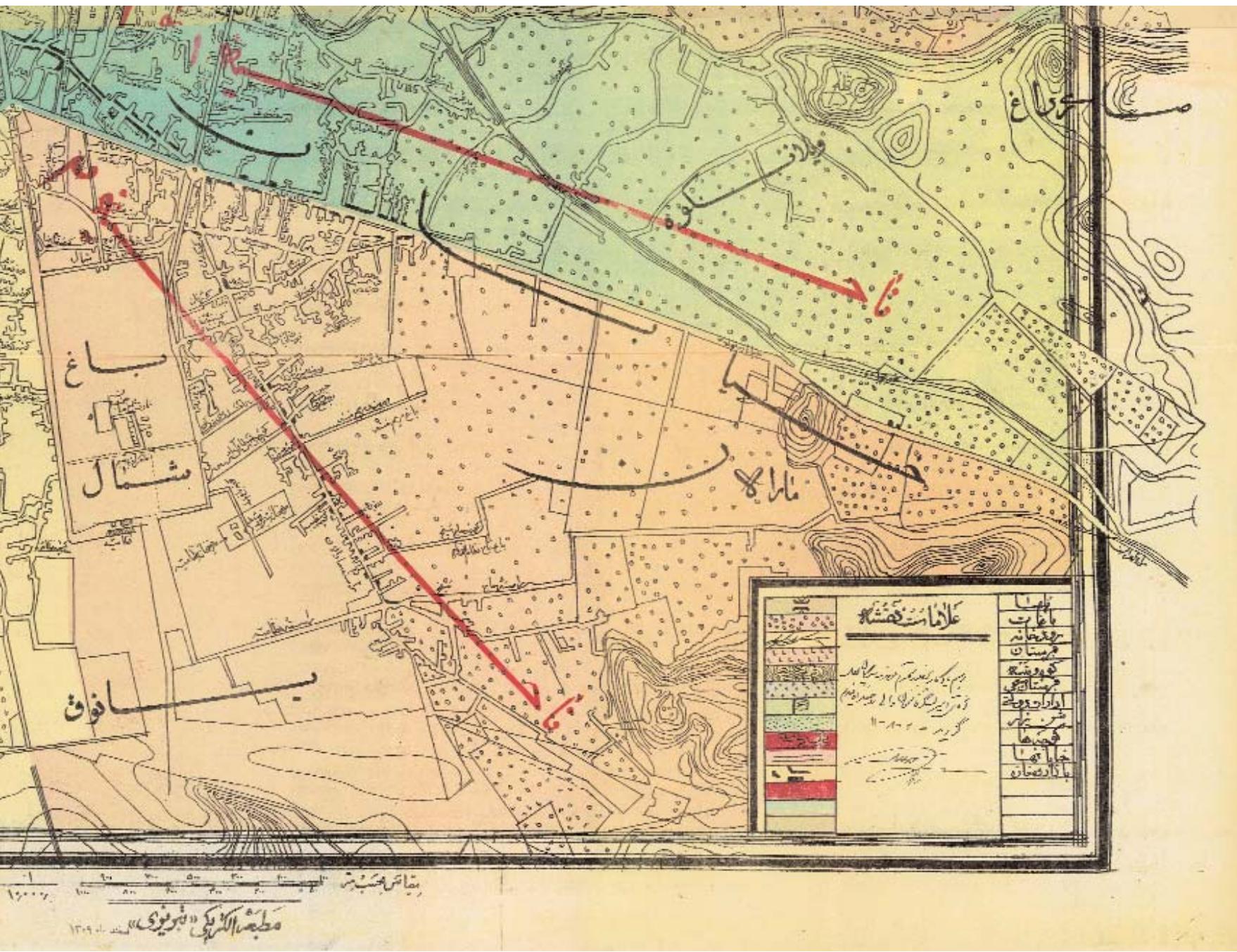
لایحه شاهزاده (امیر امداد)

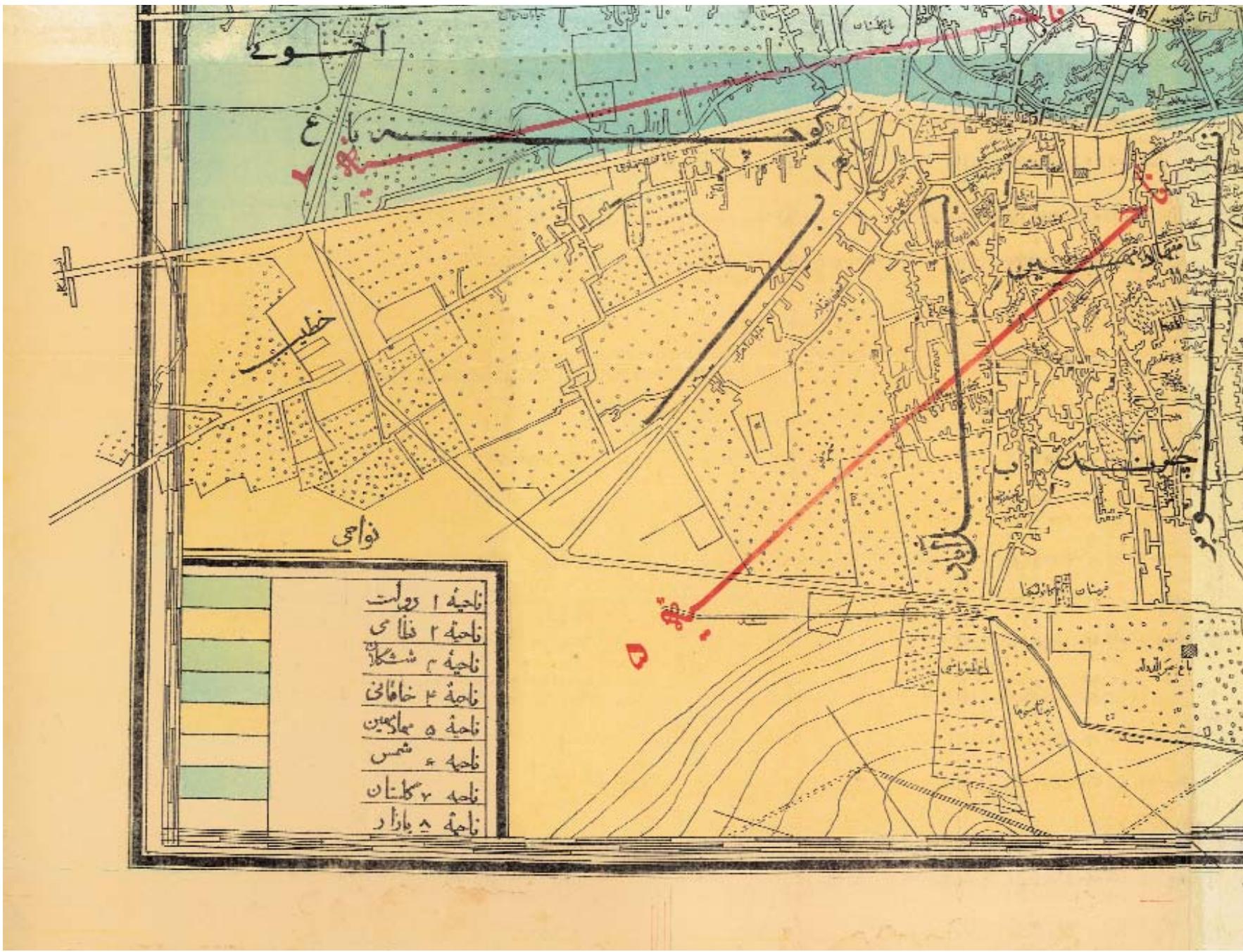

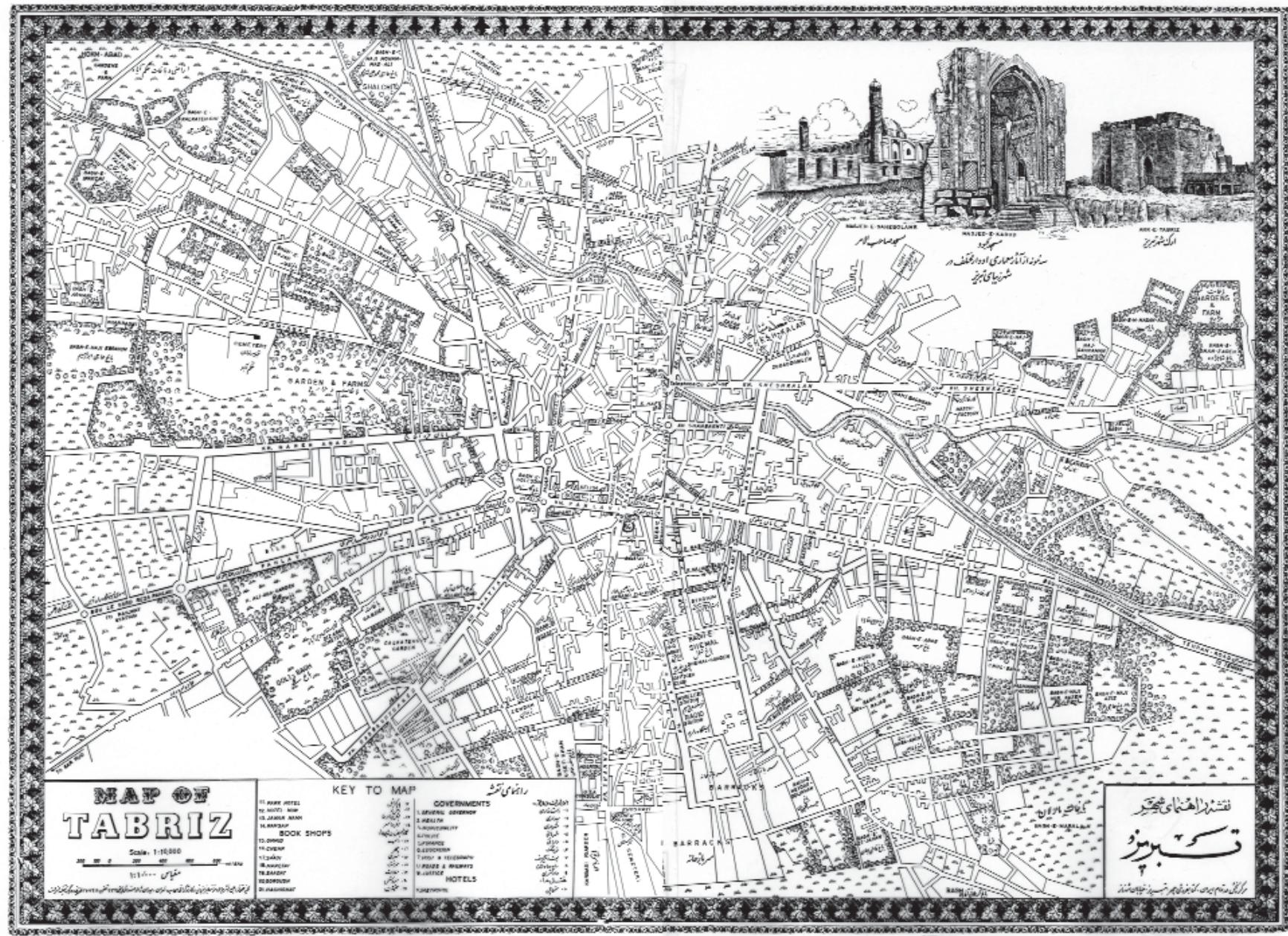
کوه عون ابن علی

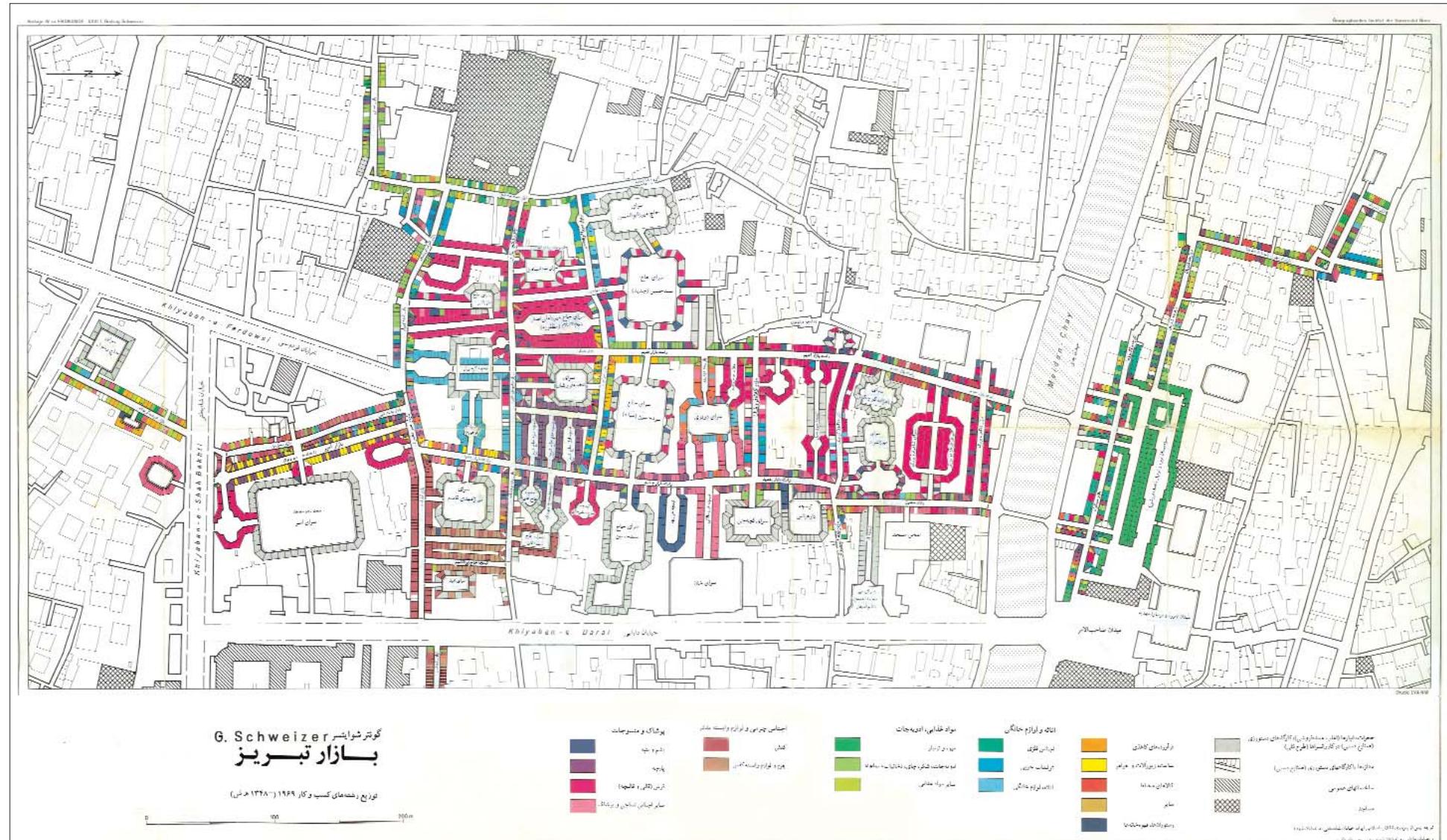

Map of Tabriz -- Sahab

نقشه تبریز

مأخذ: مؤسسه جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب

Bazaar of Tabriz map (1972 A.D.)

نقشه بازار تبریز
مأخذ: Schweizer , G. (1972) : Tabriz
(Nordwest - Iran) und der Tabriz Bazar
Erdkunde , Bd.26 , 5.32 - 46.

Foreword:

The present book is an abstract of a research project under the same heading that was carried out on the request of Urban Development and Renovation Organization of Ministry of Housing and Town Planning. The aim of this research was gathering, analyzing and describing all maps of Tabriz until the end of Qajar era in order to prepare a reliable source for architectural, town planning and geographical researchers who wish to study different domains of city of Tabriz.

In the direction of aforementioned aim, we endeavored to establish the genuineness of these maps as historical texts and distinguish the maps that have been prepared on the basis of current information and performance of field operations from maps that are prepared without field operations merely for specific purposes through copying the original maps. This task is definitely very important for researchers who rely on information with expertise obsession.

In the course of this study, we realized that quantity of legends that are given in the maps of Qajar era were much more than the legends contained in present maps, which enables us to look at them as enriched texts. Extensive information that is presented in these maps sometimes creates difficulties for any body who verifies them. In this research, we tried to classify this information and separate their topics in order to provide easier reading of maps and possibility of statistical studies and random analyses for researchers. Classification of maps was carried out on all the maps that were determined as genuine, thus enabling the researchers to draw new concepts from these maps by composing the relevant classifications.

Different viewpoints have been created for possibility of using the maps. In the other hand and in order to complete the tasks, most of the city maps that are available and have less originality in comparison with the maps, which are introduced in the book, have been included in the attachment so that a complete set of historical maps of the city could be prepared.

We hope that this set can help architects, town planners and researchers of this land in their studies on historical cities of Iran and city of Tabriz in particular.

Table of Contents

Foreword		5. Map of Tabriz in 1880 A.D.	44	6. Map of Tabriz in 1910 A.D.	64
Acknowledgements		5-1. Description	44	6-1. Description	64
1. Miniature map of Matraqchi (1537-8 A. D.)	13	5-2. General Specifications	47	6-1-1. Names of buildings	66
1-1. Description	15	5-3. Information of inside the map	53	6-1-2. table (Introduction of different parts of Bazaar)	70
-Footnote	15	5-3-1. Mill	53	6-1-3. Information of inside the map	71
2. Fabvier (1807-8 A.D.) -Map of Trezel	16	5-3-2. Small bazaar	54	6-1-3-1. Public and governmental places	71
2-1. Description	18	5-3-3. Garden and farm	54	6-1-3-2. Garden	71
2-1-1. Names on map assorted by usage	19	5-3-4. Tomb	56	6-1-3-3. Tomb	71
2-1-1-1. Ark	19	5-3-5. Bridge	56	6-1-3-4. Bridge	71
2-1-1-2. Bazaar	19	5-3-6. Takiyah	56	6-1-3-5. Takiyah and mosque	71
2-1-1-3. Takiyah	19	5-3-7. Artillery	57	6-1-3-6. Roads	72
2-1-1-4. Bath	19	5-3-8. Armoury	57	6-1-3-7 .Gate	72
2-1-1-5. Home	19	5-3-9. Seraglio	57	6-1-3-8. Cemetery	72
2-1-1-6. Gate	19	5-3-10. Fence	57	6-1-3-9. schools'Church and religious minorities	72
2-1-1-7. Cemetery	19	5-3-11. Bath	57	6-1-3-10. Alley	72
2-1-1-8. khan(Caravansary)	19	5-3-12. Home	57	6-1-3-11. Districts	73
2-1-1-9. Alley	19	5-3-13. Gate	58	6-1-3-12. Square	73
2-1-1-10. Districts	19	5-3-14. River	58	6-1-3-13. Working place	73
2-1-1-11. School	19	5-3-15. Barrack	58	-Footnote	74
2-1-1-12. Mosque	19	5-3-16. Flood water	58	7. Conclusions	75
2-1-1-13. Square	19	5-3-17. Stable	58	8. References	76
3. Map of Suburb and fortress of the Tabriz city	22	5-3-18. Cemetery	59	9. Appendixes	77
3-1. Descriptions	22	5-3-19. Guardhouse	59		
3-1-1. Description of suburb map	22	5-3-20. Factory	59		
3-1-1-1. Information of roads	22	5-3-21. khan(Caravansary)	59		
3-1-1-2. Information of villages	25	5-3-22. Coach house	59		
3-1-1-3. Information of mountains	25	5-3-23. Alley	59		
3-1-1-4. Names of rivers	25	5-3-24. District	60		
3-1-1-5. Names of buildings and other places	25	5-3-25. School	61		
3-1-2. Description of fortress map	27	5-3-26. Mosque	61		
-Footnote	27	5-3-27. Square	62		
4. Flood map of Tabriz (1871 A.D.)	31	5-3-28. Icehouse	62		
4-1. Description	35	5-3-29. Others	62		
-Footnote	43	-Footnote	62		

Saheb al-Amr Square

ميدان صاحب الامر (ع) مأخذ: کاخ گلستان

Reading up of old maps of

Tabriz